

AUTHOR _____

NO. 4769

TITLE SABBATH AND FESTIVAL

PRAYERS, RITE OF CORFU

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 704

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

סדר שבת וילה

בשמחת צהור ליל ומוחלים הברכה והזמיר והזמיר והת
בשחר טהרות ומוחלים מוחלים של רח קולם ברחק מ
מחר צהור בך יצוהך ה' ע' ומוחלים מוחלים מה יסירה
לאל עניני קולם בשבת

ששון לא נבונני ישרי רנני - שבת
וראיש חדיש יום זה לילי: שיה
יקר שמו הודיעו - לכל והשמיעו: ש
זמח הדיעו - לפני המלך יל: שיה
עוז לו במקדשו - תג הוישו לדורשו:
התהללו בשם קדשו - ישמח לב
מבקשי יל: שיה לאל נבונני
קדושים שמך יהודו - והסדיך יגידו:
אף יהללו ויודו - שמים פלאך יל: שיה
באתי וקידשתי - שמך וישרים שרתיו:
ואהנשתי בכורים לילי: שיה

והנמר נשמת כל חי וקולו רם וקולו יגיד זרה
לשבת ויהי

יוצר לשבת ורח

מה מתקו טעמי שבת ומח חלקו

נועמי חדיש אמר שבת למנוחה:

רמה נביעי כי הנה למנוחה שיעשה

ויברך להים את יום השביעי

נשלם בני עולם ומתכונתו ומלאכים

אמרו זה יום קדיש הא לתפארתו כי

בו שבת מכל מלאכתו:

ידעו להולכי דרך נכוחה ויקרא שבת

מנוחה ויספו ענוים ביש שמחה

שמחה לחי ולמת כערכו כי ששרת

ימים חיבוט הקנר יעצבו יביום ה

השביעי שבת לא יהיה בו

וגען החדיש ויאמר לשבת ידוע

הַרְעִישְׁתָּ כְּסָפִי כִּי בִּי הִלְבֵּנָה מִתְחַדֵּשׁ
וַיֵּשׁ לִי יָדַי וְתָהּ בְּשָׁמַיִם עֵדַי וְאִיכָה
תִּרְבֶּה עַל־תְּאוֹמִים וְאֲנִי יְשִׁילֶשׁתַּיִמִּים
מִמֶּךָ קְדוּמִים כִּבְיִי מֵאֲבִיךָ יָמִים
יִשְׁמַע אֱלֹהִים לְהַעֲיֵד וּלְהַחֲתִים וְיַגְלֶה
סוּדֵי וְאוּרֵי לֹא־הַחֲתִים לְחַכְמִים יִדְעֵ
הַעֲתִים עֲתִים וְתִקּוּפוֹת כִּי וּזְמַנִּים ו
וְסֶהֱרַחֲמָה עָלַי נְכוֹנִים לְאוֹתוֹת וְלִימִים
וְשָׁנִים

וַיִּנְעַץ הַיְשִׁבֶת וְתֹאמֶר לְחַדֵּשׁ פֶּאֶר
חֲבִישׁוֹ לִי לִילְדֵי עֵתֶךָ וּלְשִׁלֵּשׁ
סַעֲדוֹת הַרְתִּי קוֹנֵי רֵתֶךָ וְהַחוּט הַמְשׁוּלֵשׁ
לֹא־בִמְהֵרָה יִנְתַּק בִּיכּוֹתֵי נֹוֹעַל אֲדָרִים
הַרְאִישׁוֹן מִלְבֵּת כַּפּוֹתָחוֹ פִּיּוֹ וְאֹמֶר ב
בְּחִיבַת מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת
רֹאה טֶרֶף סִיפֶק לִילְדֵי אִיוֹם וְכִי נַחֲו
וְתִנְחֹו

ומצאו פדיום והיה טישנת על אשר

~~בצאתם ממצרים ויהיה טישנת על אשר~~

ילקטו זמזום

ויען החדש ויאמר לשבת ידידים

בצאתם ממצרים נמושים עלי

הזהרו אנשים ונשים החדש חתת לכם

ראש חדשים: עלי מברכים ילדי מוסר

ומתחלת ברית סודי להם נמסר ו

והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר:

קדוש הקדימני ושמיני לראש שודד

וצדיק הראשון כי מצא עזרה חדיש

וישבת קרא מקרא

ויען השבת ותאמר לחדש בשלישה

עולמות אהים ברכני לתורה ו

ולמועדים ולמקראי קדש הקדימני ו

זובח תודה יכבדנני: זכור נא פנתהי

שוכח שער סגור ואהים עלי שמח ו

יריוס

3
וביום השבת ישתחוהו קטנים וקטנים וקטנים
לכוראם כבודו ובעל יום החביאם ויכולו
השמים והארץ וכל צבאם :

ויש החדש ויאמר לשבת לעתיד
יבא אלהים לאוסנטושה א
אשר היא בפח צורר יקנישה י שמים
חדשים וארץ חדשה : עדריו יקבץ ל
לבית תפארתו וישמה יחוו הודו והדרו
וממשלתו כידי חדש בחדשו ומיד
שבת בשבתו : ירונו וישמחו ויפרחו ב
בלשחד כשוב יצבותם ויכונו יחד
טובים השנים מן האחד : מה מתקן
אמדי פי והנינו בהתיצביו יום
נגד המוני עד הנה עזרתי י :

ולמוד גם זולת זה

זולת לשבת ורח

אמת : זומנפני צוסיש - ברית

אתה אנוי לאששים - גם - ק

קרבני ישני ככשיים : אמר שצד

לחדיש :

דרשני יוצר הרים - הכינני לחדיש

במאורים : וישת קרבני שני פרים : א

אמר הדיש לישבת :

זבדני שוכן טפוחה - חקקני יום טפוחה

טהורים בי להניחה - אמר שבת לחדיש

יופי לבנה אזריחה - כלולה בי סלש

שמחה - לאם הננים שמחה - אמר

חדיש לישבת :

מנת מקרא קדיש - נחלת אנשי קדיש

שמני א נאדר בקדיש - אמר שבת לחדיש

עטרת הוד להתחדש - פאר והדר

להתקדיש - צורת הסהר אחדש : אמר

אשר עמד לשבתם ה' שופדי יב
וברית אברהם כל הנשמה

ולקדוש ישראל קיימום בחירי יה הללו
הללו יה : כל הנשמה תהלל

וחשב להעבירם מחוקי ארם : כל
ורב ריבם עזי וזמרתיה הללו

הללו יה : כל הנשמה תהלל
על אה התשועות נסים ונפלאות

נודה לשמך שוכן עליה הללו
הללו יה : כל הנשמה תהלל

ואמר נשמת כל חי וכו' וקום כפרו מוארס זה
היום

יוצר לשבת וחנוכה

אזם מבראשית כלל מעשה ב

בראשית עולמו להשית : ב

בששה ימים .. כלל עולמים ונדר
ביום מימים : גמר שלוח במרץ :
והעמידו כלי פרץ : ויכולו השמים
והארץ :

חנוכה ראשונה היא לשושנה .. ש
שביעית ימהר למשענה קדוש
דגלים הסיע מצוען .. ועל נשרים טען
היותו למו למשען : הורם עשות משכן
מקום דור שכן .. וכרובים בו שיכנ : ו
וכמהיר במלאכתו ממהרה .. והעמידו
כלי מקשה : ויהי ביום כלות משה :

חנוכה שנייה היא מנוייה שביעית
ימהר לעניה : קדוש :

יד מנגן ביד .. וגדל מיד ליד .. ונירתן לו
שם ויד : חיזק במלאכתו .. ובן מדעתו
לבנות לו בית למלכותו .. טיכס יסודי ה

הבית "והקב"ש" לבית - מזמור - שיר
חנוכת הבית :

חנוכה שלישית גזר להשית שביעות
תמהר ותשית קדוש

ידידיה ישבעל כסא - ברצון אומר -
ועושה - לכל ראש מתנשא : כיללו ו
הישלמו " וחקבספר שילמו " וירי
ככלות שלמה : למרומם על
כל ברכה : והכין בית מערכה ותשלם
כל המלאכה :

חנוכה רביעית היא לצאן מרעית
הופיע למהר שביעות קדוש :

מצלחין ובניין חנוך ענין ודתיראן
שניין : נבואת חגי היתה רצון צד
נהייתה לשכלל מדינתא : ספר דתא
ובהלו עלו ומטעם אהי ישראל כללו
ובנו ושכללו

חֲנוּכָה חַמִּישִׁית מִשָּׁבוּעַ שֶׁל שְׁרֵת
אֲחַת הִיא שְׁבִיעִית לַנּוֹתָהּ קְדוּשׁ

עֲמְדוּ עַל נַפְשָׁם חֲשׂוֹנִים מִמַּלְכַת כְּהַנִּים
לֹהֲנַעַל מִיַּד יוֹנִים : פִּזְרוּ מֵהֶם הַמוֹנִים : ו
וּצְלַחוּ מִנִּישֵׁי שָׁמַיִם : זֶרַע הָאֵיתָנִים : צ
צִרְרוּ וּרְדַפּוּם מֵעַבּוּ וְעַד נִמְרִים לִדְכוּ :
לְהִרְחִיקָם מִנְּבוֹל דְּרָכוֹ :

חֲנוּכָה שִׁישִׁית זֹאת הִיְתָה לְמִי זֹאת
שְׁבִיעִית תִּמְהַר לַחֲוֹת קְדוּשׁ :

קוּמִם בֵּית כַּחֲרִיתֶךָ מִקּוֹם שֶׁכִּיִּנְתֶּךָ וְכוּנֵן
הַר נַחֲלֶתֶךָ : רַעַה בְּשֶׁבֶט־עַמְּךָ שֶׁרִשָּׁתָּקֶם
נֹאמֶךָ וַיְהִי עֲלֵימוֹ נֹעַמְךָ : שִׁמֵּם שְׁמֶרֶךָ
בְּשִׁמְךָ הָעֲמוּכִים מִמֶּךָ וְהַנְּשׂוּאִים ב
בְּמִרְחֶמְךָ : תִּמְיֵד מִיַּחֲדִים שְׁמֶךָ וּמֵעֲרִיצִים
לְשִׁמְךָ וּמִשְׁלֵשִׁים קְדוּשָׁה לְשִׁמְךָ : קְדוּשׁ :

זוֹלַת לְשֶׁבַת זַחֲנוּכָה

זְכוּר

אזכרה מעלליה " ואתן לו הודיה
ממעשה שהיה בימי מתתיה
בהיות שהיה יושבניה נדחניה ומתוך
דבר זרויה " הוציא לרויה "
גבר ועלה " אלכסנדרוס מוקדון בגדולה
במלכות יון בתחלה היא הקרן הגדולה
דימה לעשר באפלה " וכלא היה לו בן ל
לחנניה " חילק מלכותו וממשלה ל
לארבעת בני עולה "
הם היו לסגולה " קוץ ירדור וחרולה " ו
וגזרו בחמה ונבלה " תוחת משה לגעלה
וחזון דת לבטלה " ושכחות לחללה " ועם
נדות לקלקלה " ובנים שלא למוהלה "
זוהמת חזיר ונבלה " בכח אותם להאכילה
בריחי בתים לנוטלה " ואם לא אורגם
לקטלה " חרות בקרני שורים תקלה

בִּלְבַד בְּלִי הַיּוֹת לִמְנוּחָהּ - נִשְׁמָה יְהוָה
בְּבִהְלָהּ - וּמִכְרוּ מִשׁוֹר וְעוֹד עֲנִיָּה :
טוֹמְאֵת בְּעֵלָה בְּבִתּוּלָהּ - נִזְרוּ לְכָל
כֹּלָה - כִּשְׁתַּנְּשָׂא לְבַעֲלָהּ תִּבְעַל לְחַזְמוֹן
תְּחַלָּה : יַעֲצוּ חֲכָמֵי גֹרֵן עֲנִיָּה לְ
לְהִטְחִין בְּמִנְרָפוֹת אֲכִילָה - רִמּוֹז שְׁבַע בְּרִכּוֹת
הַלֵּלָהּ - וְנַעֲשֶׂה נֶס וְאַחַת מֵהֵנָּה לְ
נִפְסָלָהּ : כְּמוֹ כֵּן עֲשׂוּ בַחֲכָמָה לְחַסְמִין
בְּנִירוֹת בְּתֵי אִיוֹמָה - מִצּוֹת מִלֵּלָה לְקִיּוּמָה
כְּצִוּוֵי תוֹרַת תְּמִימָה : לְחַץ יוֹנָה ת
תְּמִימָה - כֶּשֶׁר שׁוֹכֵן רוּמָה - לְבַשׁ בְּגָדֵי
נִקְמָה - בְּצָרִים לְהִלְחָמָה : מִתְּחִלָּה
וְחַשְׁמוֹנִים - אִזְ חֹזְבְּרוּ בְּחִיתוּנִים :
וְכִשְׁהִרְגִישׁוּ יָנִים - וְהֵנָּה הַהֲנַמּוֹן עִם כָּל
הַמּוֹנִים : נִגְדַּת בֵּיתָם חוֹנִים - כֹּלָה ל
לְטַמְאָה בְּזוֹנוֹתִים - וְסִנְהַדְרִין יוֹשְׁבֵים א

אָנֹכִים מִשָּׂאִים בְּדַבַּר וְזוֹתָנִים : : :
סוֹכְלֵי לֶחֶם הַיְהוּדָה וְחֶמְדָּה נַעֲדָה וְזוֹתָה
שָׂמָה עָרְעָה בְנֵי רִקְמָה וְעַמְדָה לָהּ
עֵינֵיהֶם כִּבְשׁוֹ לְאֲדָמָה וְהִיא
קֹלֶה הַרִימָה לְעַרְלַת מִסְרָנִי בְזִימָה ו
וְלָכֶם אַחֵי בּוֹשֶׁת לָמָּה פֶּן מִרְזַתִּיה ל
לְחַשְׁמוֹנָאִי אַתֶּם כֹּהֲנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי וְשִׁבְעָה
בְּנֵי כַמְסַפֵּר שִׁבְטֵי אִיתָנִי צָרִי לְאֲבֹד
וְמוֹנֵי נִדְּוֹל בִּשְׁשׁ יָצַע וּמִידָּא לְעֹזֵר ה
הַתִּיז רֹאשׁ הַזָּנָאִי שֶׁהוּא עָרוֹם וְקָנָאִי :
קָמוּ כְּדַבּוּרִים יְהוּדָה מִקְצֵי וְשֶׁאֵר
נְפוּרִים כְּאִישׁ אֶחָד חֲבָרִים מִחֲנֹה
יוֹנִים מִפְּגָרִים רֹצְצִים וּמִשְׁבָּרִים מ
מִשְׁנִים עֶשֶׂר עֲבָרִים זֶה מִכָּה וְזֶה מִחֲרִים
וְדַפּוּם מַעֲכּוֹ וְעַד נִמְרִים שֶׁאֲנִי וְזֹכֹס
אֵינְכָה סִיעַת וְרוֹכְכָה וְכִשּׁוֹמְעוֹ כְּכֹהֵה :

וְעַל זֹאת שָׁבַח אֱלֹהֵינוּ מֵעוֹלָם וָעַד
וְחַוְדוֹ עֲזָרָת חַסְדֵינוּ מֵאֵל וְהַלֵּל חַוְדוֹסֵינוּ זֶה וְעַל כִּמּוּךְ

מִי כְמוֹךְ לִשְׁבַת וְחַנוּכָה

מִי כְמוֹךְ וְאִין כְּמוֹךְ מִי דוֹמֵה לָךְ וְאִין דוֹמֵה לָךְ :

כִּי כְמוֹךְ שְׁבַת וְחַנוּכָה נִנְשָׁן וִירִיבִין לַפְּנֵינוּ
זֶה יֹאמֵר לִי יֵלֵאֲנִי זֶה יִקְרָא בְּאֹזְנֵי מִה
אֵעֲשֶׂה לְאֵה הַיּוֹם נִגְדַּד נְבוֹנֵי עֲשִׂי תִּקְוֶה קִנְפֵינוּ
עוֹשֶׂה כּוֹלֵם יֵל :

אָמַר שְׁבַת לְחַנוּכָה לִי מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה " וְיָמֵינוּ
אֵת וְיָמֵינוּ מִשְׁפַּחְתְּךָ הַצְעִירָה " כִּי בִי שְׁבַת אֵל
נְדוּל וְנֹדָא מְכַל מִלְאכְתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא :

אָמַרָה חַנוּכָה לְשְׁבַת מִה תִּתְנַפֵּל עָלַי וְתִתְהַלֵּל
כִּי יָמִים שְׁמוֹנֵה גּוֹמְרִים בִּי הִתְהַלֵּל וְאֵת אֲשֶׁר
אֲחַד בְּלֹא זֶה יָמֵה תִתְהַלֵּל שׁוֹמֵר מִה מְלִילָה
שׁוֹמֵר מִה מְלִיל :

אמר שפת יוספיה העלדקעל
עולת שבת בשבת על עפלת המזל עשויה
ומה תתהלל עלי בעד הללויה " ואמת מ
ממוסף ערום ועריה :

אמרה חנוכה נרותי מדליקין תחלה " ו
ונרותיך אחריהם " וזכרי בברכת הארץ
וזכרך בברכת רחם " וכל עניינך ודברך
הלאהם " לאחרונה יסעו לדגליהם :

אמר שבת לחנוכה " אני תדיר כאשר
נעורים תמימה " קרואה לשבעה ימים ו
ובבורה בת מלך פנימלה " וארת כפילגש
בלילות באימה " למועדד ממימים
ימימה :

ניסי נוראותיך אזכירה " תהלתך לעד א
אספר ואזמרה בסוד ישרים סוד נצחך
אדברה : יי נותן שמש לאור :

ויהי כהן אנכי וכן מלך יקח את שני בניו
 אל השם עלות תתסווקי עם בנותם משנתי
 ועם בני עלון המה היו במורדי אור :
 הא אשר בכחו מעתיק הרים חזק ו
 ואמץ לב בני חשמנאי הנבירים וירעצו
 וירוצצו דהרת אכירים ולכל בני ישראל
 היה אור : ואחרי כן באו בני חשמנאי
 אל הקדש בחמשה ועשרים יום כסלו
 החדש ולא מצאו כי אם פך אחד ח
 חתום קדש שמן זית זך כתית למאור :
 אותו שמן ספוקו לא היה כי אם ים
 אחד ונעשה בונס והספיק שמונדה
 ימים מט אחד יוצר אור ובורא חשך י
 יל אחד ושמו אחד ויקרא להים לאור
 יום : דיני חנוכה אפרש ואערכה :
 כנזרת משנני הלכה ואת נרותיה נרות

המקוצה : שמוך לנאולה הנצחית נחמנוכה
שהניחה ללמדה מעשה אמה ~~הנחה~~
כסובה וכמבוי וכסמוכה טעם כי אור ו
ולמה " כי נר מצוה ותורה אור " מ
מצותה בטפח הסמוך לפתח להניחה " ואל
צד שמאול לנכנס עקר ההנחה " כד י ש
שתהא מזוזה לימין הנכנס כסוד הנכוחה
" זה הדרך ישכן אור " שיעור ה
הדלקתה כתנאי ומשתשקע החמרה ב
בתתאי " ועד דכליא מן השוק רגלאי "
לכו ונלכה באור " חרש שוטר וקטן
פסולין בהדלקה " כי אין דעתם כבכרה
לא נתקה " אבל אשה ודאי מדליקה " ו
ואור צדיקים כאור נגה הולך ואור " י
מצות נר חנוכה נר איש וביתו " והמהדרין
נר לכל אחד בדירתו " ואין מועלין בנר

17 בַּחֲשֵׁמֹתַי וְעַתָּה לֹאֲדַאֵק אֹתָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חַדְשֵׁהוּ שִׁיר לְאִיזָה יְיָ חַמְדָּאֲמִים וְהַחֲזִינָה
אֲשֶׁר עָשָׂה נַסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבְזִמְנָן
זוהי הַלְלוּהוּ כֹל כּוֹכְבֵי אוֹר יְיָ

שִׁיר חֲדָשָׁה וְכוֹ וּמִתְפַּלְלִין תְּפִלָּה עַל שַׁבָּת וּמוֹסִיפִין
עַל הַנְּסִים קוֹם וְעַל כּוֹס וְנִמְהָר אֶת הַהֶלֶל וְקוֹדֵשׁ
תִּתְקַבֵּל וּמוֹצֵיאִין צִטָּת וְקוֹהֵן בַּיָּשׁוֹן זְעֵבֵה כְּפָר'
הַשְּׂבֹעַ וְקוֹדֵשׁ עַד לְעֵילָא וְקוֹהֵן לְמַתְעִיר כִּד מַעֲיָן קוֹרָא
בְּתַעֲמַת נִשְׁאֵל קִרְבָּן הַיּוֹם מִקְרִבְנוֹת הַנְּשִׂאִים וְקוֹדֵשׁ
עַד לְעֵילָא וּמַתְעִיָּהוּ רַע וְשַׁמְחֵי בַת צִוּוֹן וּמַחֲזִיָּהוּ
הַסֵּת לְהִיכַל וּמִתְפַּלְלִין תְּפִלַּת מוֹסַף כְּשֶׁאֵר שַׁבָּתוֹת
וּמוֹסִיפִין עַל הַנְּסִים וְנִמְהָר הַתְּפִלָּה

שַׁבָּת רַח וְחֲנוּכָה

עֲמַהֲרַת בָּאִים לְבָהּ וּמְסַרְרִין הַבְּקָשׁוֹת וְהַזְמִינִתָּם
וְהַחֲזִינִי כִּמְנוֹ שֶׁאֵר שַׁבָּתוֹת וְקוֹם נִשְׁמַת אֲזוּמִיָּה

עיה לאל עבונ וכו' מאת: שבת צה"ה יקודש יצו אומר

יוצר לשבת רח וחנומה

אזמר בשיר משיבת " לנוצרי כבבת"
מזמור שיר ליום השבת :

בימר שמך יתקדש באומרי מקודש יקודש
מזמור שירו ליל שיר חדש :

גוי קרואה נות בית " תזמרך בחינוך הבית:
מזמור שיר חנוכת הבית : היום "

נשתלש " כחוט המשולש " שברת וחדש
וחנוכה שולש קדוש :

דובבו שיר למלככם " ביום שבתכם כי קדש
הוא לכם " הודו שמול לקדשו " ל

להשתחוות בחר קדשו " מידי חדש באדשו
ובתהלתו אשבת " שם קדשו אשברו :

... וְשֵׁשׁ יָמִים עָשָׂה אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם וְאֶת כָּל הַבְּרִיאָה וּשְׁבַע יָמִים שָׁבַת

זרע אֲנֹשֵׁי קֹדֶשׁ " שֶׁקָּדוֹ וְשִׁמְלוֹ בְּקֹדֶשׁ " ש

.. שֶׁבִטֵּן שֶׁבֶת קֹדֶשׁ :

חֲשִׁים וְדוֹרְשִׁים וְחוֹקְרִים " כְּבוֹדוֹ מִיִּקְרִים :

.. חֲרִשִׁים לְבַקְרִים "

ל שְׁפִי זֶרַע עֲדִינָה " יִגִּילוּ לַחֲנֹךְ פְּדִנָה " ל

לַחֲנוּכַת בַּיִת אֱלֹהֵי אֲדֹנָא :

ז יִסְדֵּר וְכוֹנֵן בַּיִת וְעַד " וְרוֹמֵם מִמֶּעַד : ז

ז אֵת מִנְחַתִּי עֲדֵי עַד :

ז כּוֹנֵן מִקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ " וְהִשָּׁב לְבַיִת קֹדֶשׁ :

ז אֵת עוֹלַת חֲדָשׁ :

ז לַעֲוֹבֵד כַּעֲוֹבֵד וְזוֹבַח " לִשְׂמֹךְ אֲזוֹבַח : ז

ז כְּקָרְבַּן חֵינוּךְ הַמִּזְבֵּחַ :

ז מַלְכוּת מִשְׁפָּט " בִּשְׁוֵעוֹ תִּשְׁעִי בִּרְכוּת יוֹם ה'

ל הַשְּׁבִיעִי : זְהוּג עֲלֵת אֲנֹשֵׁי קֹדֶשׁ " ל

ז לְהַקְרִיב קָדְבָן קֹדֶשׁ : זִמְם הַחֲדָשׁ : ז

שגולת ענת האוכה יסלח תשא ברכה ביום
חשבתה יצאת מקהלותם " ויהיה ל
לחיותם " לעשות את השבת לדורותם ::
פקוד ברחמיך צאן קדשים " עלות לפרות
קדש הקדשים " בשבתות ובחדשים ::
צבאיך אגור מכל גבולים " וישישו וישמחו
בכפלים " בחנוכת חומת ירושלים :: ק
קדושה ומפורכת לעולם " זיהרת לעם עולם:
ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם ::
ריוח והצלחה תקרא " להוגי בדת יקרה " ח
חדש ושבת קרוא מקרא :: שובב מכהן ו
ומזבח " והשב עובד ופגח לחנוכת המזבח
תשיב לשומרי שבת קדש " קרבנות ראש
חדש " בחנוכת מקדש קדש קדוש ::
ואומר אזכור מעלליה ומי כמך הכתובים בשבת
וחנוכה ואחריה ספרו וכו' ומתפללים של שבת ומזבח

לא היו כפופים אל אלהים ואלו שיש להם חלק
 וקדושתם ומוטותיהם ואלו שיש להם חלק
 בפרשת העצום ומעלים קוה בכתב ציוס הטבת וכו'
 עדיפעה ונסכו וקדיש עד לעילא ולמפעיה קוה בכתב
 ג' קצין היום מחנוכת השואים וקדיש עד לעילא ומעשיה
 וי' ושחיי בת ציון ומחזיק הסתים להיכל ומתפלג ת
 תבלת מוסף ומסיפתך אתה יעלה וכו' ועמך כל שאר
 התפלה כמו שאר עבדותי:

סדר שבת שקלים

בעמדת באים לכה ואומרים הבקשות והזמירות
 כמו שאר סדרות ואמר נעמת נקום ספו אומרים
 יוצר זה:

המתנשא לכל לדאש " בחר באום כדלת
 ראש " כבכרה בתאנה כראש "
 ביטה אותה דרוש " מכל אום לפרוש ל

לנשאה על בל ראש

גואלה יש דת לטנות ראש : וזיא תלמודא

בכסא כבוד מראש : כבודי תלמודא

ראשי עתה יעבור בראשי וידרשי

ויבקשי קדוש :

דבר בזה הספר "נקיים באמרי שפר "

למשולק ספר :

חיותם צניפים כופר " כלי דומי ודאפר "

בצד עונם לכפר :

וצדקם לכתוב בספר " בזכרון הספר "

לממתם עם נם אנכי עפר ואפר "

זה אלי נקלאבי חוזה " והראהו כמין "

מטבע במחזה " ונס הכל יתנו כזה "

חסדם יושת בזה " ואחד מהם כלי "

להתבזה " וצורדם ירזה "

טובות יוטבו על זה " ושכינה יזכו לחוזה :

תני זה לגויסדין ס' אהרן א' ז' אשתי

יחיד שוכן רומה " האתנה בתורה תמימה :

ליונה שהיא תמה "

כלה עובר בימה " ישקלו שקל בלי מהומה

: מתצית השקל תרומה :

לטובתם בלי לעלמה " ותהיה לדהם כ

כחומה : תולה ארץ ~~על~~ בלימוד :

מבן עשרים שנה " יתנדבו לחניניה סני

שוכן מעונה " נשיאים וז'לם ב

במשענה : כולם יושוו בנתינה " ~~על~~ עוד

להתמתנה " סלה יסכירת תחינה

ככל עת ובכל עונה " ויתקיימו ברנדה :

על נפשותיהם יכפרו " וחטאותיהם יוסרו

ובחלק טוב יספרו " פארם הכל יספרו

ושבח יתנו ויגמרו " והודיה לצור —

ישוררו " צוריהם יומעטו ויוסרו " ו

ועל צאת בני ישראל ממצרים
יהוצרו יקוּלם לחתונת בתעורה
בלי עוד למעדה " בהקריבם זה לעבודה
" רם עמם להועדה " באהבה ובחמידה
בישיבה ובעמידה " שמם בחיים יתמידה
בכל כלול חמדה " לזר כלו לעבודה " ת
תמיד יהיה לזכרון לחבצלת השיון לכבוד
ויתרון לפני מרום קדוש "

זולת לשבת שקלים

עדתו לאל מיחלת " בנותנה כופר מ
משקולת " בקעלגולגולת " :
דגוליא ידירים " היותם תת חרדים " כל
העובר על המקודים " ועיר קדשך ת
תחדש " ואת עדתך קדש " תתחצי שקל
הקדש " דודי זכור לישקל " אשר

15 שקל אבן שבת של שבת וזו האבן שקל אבן
 אמר לבני איתני "אזהב סמל וזוהי"
 ומתא איש כומר נמשו ליץ " עשור ודל
 ידשוו בנתינה " ליתן אותו בתנת " לפני
 שוכן מעונה "

מי כמוך לשבת שקלים

כי כמוך ואין כמוך : מי דומה לך ואין דומה לך
 כי כמוך
 אלהי הצבאות עושה גדולת וגוראות
 לעמו עושה נפלאות " אדיר במרום יעל
 נערץ ונקדש בשמי שמי ערץ " ומלאה
 מכבודו כל הארץ " ואופני מרכבותיו
 במאמר חודץ " נפלאים מעשיך יעל
 ידע להם מצות משפטים וחוקים " רמים
 וגבוהים עד שחקים " נחמדים מזהב
 ומדבש מתוקים " כי ישרים דרכי יעל

יורה ודעה וזוהו של עולל בני מצרים

יורה ודעה תאלם זונגלם הנשאתם סוף

ימי עולם " ואמרו גאור —

הקדים שקל הקדש לעמו ישראל " לשקל

הצר הצורר ומתגעל " להיורת להם

למושיעונו " ה' לנו למושעות ולאהים י

ומחצית השקל כופר נפשם " משפט אחד

לעשירים ורשים " באכ —

העדה כולם קדושים " וברתוכם י

דין מצות שקלים אבאר במען " כאשר

דבר מלך שלטון ולמשען " כיתרומתם

באהתמורת למען " דעת צדקורת י

הכל חייבים במחצית השקלים " כהנים

לויים וישראלים " וגרים ועבדים

חופשים שוקלים " כאשר צורה י

בכל שנה ושנה מצות נתינתו " ואף העני

אפוא לא יטול מאתו יאמר משה בן יוסף
 יסוד כסותו ונגנאוי שפך מצות ג' י"א
 רקנשים ועבדים וקטנים " פטורים ממצוה
 זו ואינם גותנים " ואם נתנו מקבלים
 מהם דהממונים " ור' ניטב ל"א
 בסתום שקל של קדש עשרים מעה זנוסף
 עליו ששית ונעשה עשרים וארבעה
 כמשקל ~~המקור~~ בזמן בית שני ידועה
 החר חמד אלרים לשבר ~~זו~~ ג' י"א
 יתרון חייבו במחצית השקל קולבון אחד
 מעשרים וארבעה לסלע חשבון היות
 הכרע ותוספת בלי עצבון " גדבה ל"א
 אמנם קטן אם נתן עליו אכיו בראשונה
 לא יפסיק רק יתנהו בכלעת נתינה
 כי נתחייב בנתינה כבן עשרים
 שנה " ומעלה יתן תרומת י"א

השקל ל... ~~אם סמוך~~ ~~אם סמוך~~ ~~אם סמוך~~

בבנינו - בארץ וחוננו לארץ יתנו
למענו " אבל לא יתנוהו אם ת

היה בחרבנו " עד ישקוף ויר - אי
ידידים בקצת מקומות לחיבוב אורתה

מצוה " בגלותם לזכר בשברתו

נתגם בחרוה " חלק שקל כופר

נפשם ממנום נדבה " לחביא בירת י:

רצון החכמים באחד בארר משמיעים:

מביאים כל איש נד - יבים ו

ושועים " ובחמשה עשר יושבים

ותובעים " לתת את תרומת י:

נתנו ברצונם מקבלים ואין מכריחים

ומחמשה ועשרים עכוסו לוקחים:

חוץ מן הכהנים שהם משולחים " י

אז נדברו יר - אי נ:

קיימול האת גפנוהם שמטיזם בתם הדי
 צדי מלמעלה למטה דרובות פן יזשלח
 איש ידו ולקח מהנדיבות ושמרו משמרת יעל
 ידענו טעם איך נזרו גזירה " בשתים ואחד
 מהם לא נעדרה " אחד לשקלי שנה
 זו ואחת שעברה " לכפר עליהם נאום יעל
 למקדש היו שולחים השקלים מכל מ
 מדינה ומקליפין בזה כלכל ירב
 הטעינה " ומשימם בלשכה וסוגרים
 דלתותיה באמונה " כי כל לבבות דודש יעל
 טעם נאה הורו חכמי תושיה " ממלאים ג
 קופות גדולות ראשנה ושנייה " כל ארז
 להכיל תשעס אין גם השלישיה לעבודת בית יעל
 ירימו תרומת שקלים בשנה שלש פעמים
 בראש ניסן ובראש תשרי וקודם עצרת
 את הלשכה תורמים " אחד לפנים ו

והשם מרדים בחוץ ואומר אתרם להם
משלש שנים וזמנים תרמו תרומה יל
נעשו שלוש קופות קטנות כל ארזות
תשע סאים " ומן השלש הגדולות את
הקטנות ממלאים " ומסתפק מהם עד
שיכלו ולחוץ מוציאים " ליושבים לפניו
עד שלא הניע ניסן תורמים משוירי
הלשכה " ובהגיעו תורמים מתרומת
חדשה למלאכה " להיות בשנה אחרת
שמורה ועבודה " והיה סחרה ואתנה קדש ליה
חרט על הקטנות א"כ לסומן ותחילתמן
הראשונה " עד שיכלה לאותנאמן
אחרי כן מהשנייה וארזותמן ה
השלישית ולכל זמן והיה לאותולעד ליה
מתרומת הלשכה לוקחים וקונים תמירין
ומוספין וכל הקרבנים והמלח והעצים

והתקדש ולתת הטוב ליעד לשבת בשם יי:
 ותגדור ושדו כלם ונתת אהומה ושעיר
 שמשתלח ובגדי כהונה באים לתרומה
 ומקוה המים שבירושלים והמגדלים
 והחומה " ומזבח הנחשת אשר לפני יי:
 בהיות בית מקדשינו לשם ולתהלה היינו
 מתבצרים בשקלים ובקרבן ועולדה
 ובעומת אבותינו חרב ואין לט רב
 צדקה ותפלה " לחלות ארצנו פני יי:
 אנא ברוב רחמיך תעורר חסדיך " והוצא
 ידידיך ממאסר והשב שבורת עמך
 ויראו גודל מעשיך ויהללו
 שמך " ויאמרו תמיד יגדל יי:
 קדוש זכור נא בית מקדשך ובנהו והעלה
 ותיטע בו עם קדושיך " לחזות בנועמך
 ולבקר בהיכל קדשך " מי כמוך בלמים יי:

ואומרים בלבנו וכן ומתחללים בשאר עבדותינו
 צמת וקוהין בלשון זבחה בעצרת השבעה
 קוהין בתחלת פרשת כחשא ונמתייהן ויכיהוידע
 ומחזיהן הסת להיכל ומתחללין תחלת מוסף בשאר
 עבדות ופלא

סדר שבת זכור

דשחיתת באים לבה ואומרים הבקשות ומילות
 וקואם נשמת אומרים זה היום

עשר אהבה חדש " שירו לצל נאמן

יום מרדכי לבש " משי וארגמן

מדור לדור אזכור " יום נעשה ליגס

נתן צרור המור " ריחא כיום דהגס

משתה לזאת אשמור " כרת ואין אונס

יום בן אגנגש " לכרות נטע נעמן

שטנה אשר ירש " על קיש במהמן

סוף

שומרי ולא ינום	"	נדד שנתמל כו
עליו אשר ירים	"	חאיר אישון חשבו
בכל צוררי יקום	"	שמע בקור ובכי
און בלב חרש	"	מוכן לאיר המן
נתלה בעק חרש	"	מעשה ידי אומן

שיר אהבה חלק

הן מאמר אסתר	"	קיים ימי פורים
עת חתמו ספר	"	לעמוד לדור דורים
יום מצאו כופר	"	דלים ונמכרים
נעלה ונתקדש	"	האב מאד רחמן
משוך בנות מקדש	"	תחיש פדות וזמן

שיר אהבה חלק : ואומה נס זה

זכר פורים לא יעבור " ספר נוראות
 דור לדור " כי אין ליל מעצור " ג
 גם ליראוי אין מחסור : זכר פוהס
 ראשית נויים מראש ידר " בהם בן נון

נשיא ארץ " כן לפני שאולי יעמוד " לא
היתה להם יום קדש " תפס מלכם רחי
אך ביד " הרמתי החרב נחרב " רם
מלכי מאגז בעדרור " מערכה ברחניח
וסגור " בנאות הקוסם בז בעור " הנחיה
בן צפור מפתור : זכר פויה

חילק שלל גדול ובז " בן ישי יום שב מ
מר לזק " אחר העמלקי ופז " וכסף נבקי
יחלוק " משפט צדק שפטואז " שמהו
על עמו לחזק " לשווח איש חיל נאחר "
לשומר סדין וחגור " שמח כל פיגד מעבוד
אותו את נחלה בשור : זכר פויה

ימין רוממה נאלה " עם לחשמיד להרוג
נמכרו " על נפשם עבר נחלה " לולי
רחמי נכמרו " כשאלת אסתר שאלה
" מדעת אויב נסתרו " ויקרא בן קיש בן צ
כבוד

והלך " לאכל בפת בנה מלך " גם וישתי המלכה :

" מי נמוכה " " כל עצמותי

רעתי היתה רבה " " כי נקראתי במסיבה :

למען ספות חובה " ומה ראו על ככרה :

" מי נמוכה " " כל עצמותי

הפיל עלי אימתה " " המן בן המדרגה :

להשמיר להדוג עדתה " והעיר שושן נבוכה

" מי נמוכה " " כל עצמותי

משך העקב ביתו " על מרדכי לתלוצתו

ושדי השיב לקראתו " והיו תלואים חייד :

" מי נמוכה " " כל עצמותי

כביר שליט ורחמן " הפך הערת וזמן "

ויתלו את המן " וחמת המלך שכנה "

" מי נמוכה " " כל עצמותי

הפך ביתו מהרה " כנתלו יחד על קורה :

וזרש אשתו הארורה " המסכה הנסוכה :

" מי

2

היה לי סוסים זקנים כל עמתי

נודא אדיר ואיום " הפליא לעשות נדונים

ואלי ישלח פדיון " תוחלת הממושכה:

הימי כמוכה " כל עצמותי

בנך צועק לנגדך " הראני נא את כבודך:

ואלי השמע בבחריך " לך לך מארצך

הימי כמוכה " כל עצמותי

וקוּם קדש אומה פיוטה:

לום בהמן אף א חרה " ליהודים היתה

אורה " יוס בהמן אף אלה

איך קרוש לזר נמכר " ניזעמלק לזאת

נעכר " כי לנגד אל חי נזכר - תתחללה

עשרים גרה " יוס בהמן

באמת הוא היועץ מה יחשב אויביועץ

צר לנפשו עשה העץ " כי עצת נפתל נ

נמהרה " יוס בהמן

רננו בנים יום נושע " ומעשה יזאז נורעו :
אז יחזיים מורים נבצע " נעשרה על פי
התורה : יום בהמך

מה תחשוב למדיבה " רעיה עיר תושיבה
כי תרחם ותושיעה " אז זבל שי למורא "
יום בהמך חף אל חיה

ואמר קהט וכו' וקווס כפנו אמריס זה הנוצר

יוצר לשבת זכור

זכור את אשר עשה " ויהירה לבו
ולמשיסה " וגזעו יעקר בכעיסה
ביטה שחטאו אל תישא " כי קחלך ע
עיסה " בכל צרה ודריסה :

גם כך לא חסה " ובעזות הרליל עמוסה :
בתוך אבן מעמסה " אתה זוכר נשכחים
זכור אוסלך משבחים . וקדושרה לפנך

מפני שהם קחו את ישיבת בני ישראל
 זכור דברו עתה בכל ערך " על המוכן
 ירך " ודרושי מפרך " המתינם ויצא בדרך
 לזנב כל ברך " לדוש בנאות להדרך " ו
 וכבודך צץ מהרך " בכל רוחבו אורך
 עמך בטובה להערך :

זכור זמורה שחשליך למעלה " ואהובך
 אץ לחללה " עשותם כמעט מפלה " חיזק
 לשיתם כלה " אותם להפילה " בהכנעה
 ובהשפלה " טוב שומעת מפלה הפלתו
 בבחלה " ועוד אחרינו לקלקלה :

זכור יהיר ורשע " כי למאוד פשע " וחצין
 בן משועשע " כבר בחטא ובפשע " ו
 ואינו חכביר ועיניו השע " ולירא ארץ
 לא שע " למענך צדיק ונושע " חשתה
 לנושעים ישע " חוסרה עובר עלם

על פסוק "זכור יום זבורתך" 22

זכור יום זבורתך "זכור יום זבורתך" וזכור יום זבורתך
"זכור יום זבורתך" נא זכור יום זבורתך
ויושלם לו משלך "גמול רע מחילך" :ס
סעדהו בשצה עולך "וכל פה יהללך"
על פלא מפעלך :

זכור עמך ונחלתך "אשר הם סגולתך"
ומקוים לישועתך "פטה בתהלתך" ורחם
על נחלתך "הוגי בשעשועדתך" :צ
צהלם ליראתך "לטעם בקריתך" מי
ושם תצמצם שכינתך "

זכור קרית חנה "ועפר מימנה" המפוזרת
בכל פינה "רוממה וחוננה" כי געעת
עונה "ועת לחננה" שכח שם עדינה:
מכל צד ומכל פינה "והמלכות ל
לבעליה שובבנא :

תפקוד אותה ברחמים " ותקוע ממרומים
 ותושיע מעושי עמים " קדוש " :
 זלומהם השיה הזאת להיפך מהורר משה כהן
 זלקום בכו :

יהי בימי מלך אחשורוש " אשר
 נטה און לדבר המן " לששקותינו
 לען ומירוש " הוא המכין כלי מורת
 וימן " שמד הרגוא אברן ורצח " ותלכרו
 רשתו אשר טמן " עם זה נפוץ ככמון
 כקצח " נם לודתו שאנה עתה אקום "
 הניחה לי אכלהו נצח " אני מחדה
 אמחה את כל היקום " אשר ברגל
 אם טוב בעיניך " אותו אעש כלה לא
 יוסיף קום " מלכו השיב לו ביני וביניך "
 מה הוא חשוב ובכך ידיך כתוב חתום " חא
 לך טבעתי עשה כרצונך " :

ולאומרים יונק חור וכו' ואמר בן אמהים זה אשן

אופן לשבת זכור

אנני בפשטו עליך כילק "עצתו ה
הפרת ויהי לעלק" זכור את
אשר עשה לך עמלק "

דבר להחשיך אור צהרים "להרדוג י
יהודה ואפרים בדרך בצאתכם ממצרים
ויתיעץ עם כל אומה בעבורך " ולא זכור
נסים סוף בעבורך " ויזנב בך כל ה
הנחשלים אחריך :

אחריך ממצות דרגבוהים " ירך רפית
עלכן תהים " ואתרה עיף ויגע ו
ולא ירא אלהים "

חילז וזכרו תמחה בחילך " טירדנו
לשמה תהיה למולך " והיה בהניח

י"ל אלהיך אלהיך

יהיה עמלק לחרץ ולכלה " כל ימי חיך
 בארץ תהלה " אשר י"ל אלהיך נרתן
 לך נחלה "

לא תשכח באבאשומים " מלחמות עד
 היותך מיומים " תמחה את זכר עמלק
 מתחת השמים :

אופני רום ממדום " ממסיל ורזם כ
 כוכבים ילחמו לעקש דור " מלחמה
 ל"ל בעמלק מדור דור :

קום עזת אבותינו אומה זולתה

זולת לשבת זכור

קומה אלהים עזרתה " לו וענה ב
 בצרתה " קומה אלהים

אכיר אהבו אביהו " רע יחשוב על א

אחיהו " צי רוצה בעיהו " אכל ע

עדישים גם שתה " או חברכה

נכרתה ונשחתה ; קומה אלהים

בוגד לצוד עת לכתו " נתחנמה לו

יולדתו - ולטרם יבא לאב עתו " מ

מטעם ולחם עשתה " או חברכה

נשחתה " קומה אלהים

רצה להראות הדרתו " מלך לשרי מ

מלכותו " ואז בעבור יין שמדורנו

אסתר גברת היתה " כילה מלכותה

יאתה " קומה אלהים

המן צפיע איש שדה " נמשות בני אל

חי צודה " לולה הפודה " חטרה ז

זרועה נוכתה " כרם נטועה שרת

בטה " קומה אלהים ;

משתה לכל שושן העיר " כנתלה

יחד " ילירי אקאישני " גמס גויקה
הצעיר " ולעת שעל עק חושתה " ארדך
כמו ואו ויותא : קומה אהים

מלך בעוצם אהבתו " אזעם הדסרה ב
בשתותו " יין תענוגים תוך ביתו " יין ל
לצורר השקתה " היאכוס מלארה ח
חלאתה " קומה אהים :

בת צעקה וזה הנבזה " חשב אמר דמי
זיה " מלך בעת שזמעו כזה " חמה
בלבו עלתה " כאש בקנאות נ
נצתה " קומה אהים

שונא בביתו כנתלה " נודע לדור ד
דור סלה " כי מעשה יע נפלאה " כי
עוז נגזר נלאתה " מדבבורת קדש
אתה " קומה אהים

יכתבו זאת במגלה " להיות לשם
ולתב

ולתהלה " מוסר לגל אנשי כסלה "
 שמעו דבר בן חמדתא " תפול עליהם

אימתה : קומה להים

לבשו כלימה הצרים " כי עם יל ראש
 חרים " עשה כחפצו בצרים " פורה
 ביום פור פורתא " וסף וגספה אספתא :

קומה להים

ואומר עאת אבותינו וכו' וקום שיה חטה אומה
 מי כמוך הטפס במחזור ומתפלגן כמו שאר
 עבדות ואחר כך מוציאין זבת וקורין בא "
 ציה כפחת בטבעה ואומר קהע עד לעיל
 ומציאין סתב וקוהין בו למפטיר כפחת
 תלבא מן זכור את עשה לך עמלק " וקהע עד
 לעילא ומפטיחין ויאמר עמאל אלטאל וכו'
 ומחזיקן הסת להיכל ומתפלגן תפלת מוספ
 כטו שאר עבדות :

סדר שבת פרה

בטחלת באין לכה ומסדין הבקעות ו
 והזמיות ומזמורים כמו שאר שבתות
 ועומד השץ ולאנגד נשמת כל חי וכ"ו וקוף
 בלבו אומרים יוצר זה

יוצר לשבת פרה

אום אשר בך דבוקה " חפצת ורצית
 לצדקה " להנחילה מרדש

מתוקה " באור ערוכה זעמוקה " ל
 לחם באהב לחשקה " כרביד בצואר
 לחבקה " גם הוא במאד מחוזקה " ב
 בתוקף ובתנאי גחבקה " זועמו בלי ל
 לסלקה " אשרי מי זאת " בחתחזקם
 בתורה זאת " בפתחי מזוזות קדוש "

דרש בער נוטרה " ונס להכניא פרה "

בעדם עבור לכפרה :

הלא חטאו בכן פרה " חרת עליהם ג

גזירה " והנס כאמירת סוררה :

וזה המקבל עתירה " חשוך מרום

עברה " וכל צוקה וצרה :

זכרון פרת אדומה " כפי יונה תמורה

לעד בלי לעלמה :

חסדרת תמימה " יעטובה להתרוממה

לפני יוצר נשמה :

טעמיה בטוב טעמה " בלי היורת ל

לשמה " כהארץ הנשמה :

זאת חקת התורה " ארוכה ושמורה

בה להקדיש מרום ונרא " קדוש

יקרה נחרבה תמימה " ומכל מום שלמה

ובנקיות ובטהרה מסוימה :

כתב תקוה רשומה " לשמח נפש
 עומה " למעלה לזכות לרוממה
 לטהר חטא אשמה " ולמחול עון ו
 ועומה " עור בלי להאשמה "
 מטהרת גוי אחד " לרצות לשם המיוחד
 אשר בכל פה נתיחד "
 נפשם תוחשך מפחד " והגיונם בל
 יתפחד " בהתפללם בלב אחד "
 שונאיהם יודעו כאחד " בפחת ובפחד
 בעובדם לצור שכם אחד "
 עליד כהן נתינתה " ולכבודו מתנתה;
 דיקדוק כל פינתה "
 פעולתה והקרבתה " הוא יקריב אותה
 והוא יוציא אותה

צומים הכל טובתה : אמתנים את ברכתה
" כל קהל רעייתה "
קדושה ולא פסולה " בלי מום ועולה :
כקרבן כליל ועולה :
רם אותה עילה " בחפץ ולא בגעילרה :
קהלו בה להועילה "
שומריה יונצרו מחלחלה " מכל נגע
ומחלה " בשורתם שיר ותהלה :
תימן כבולם ברורים " אשרי שמך מזכירים
וזרוק עלינו מים טהורים : קדוש :

אופן לשבת פרה :

אברך לאל אשר יצר שחקים מעל
אדמה " ואהלל לך ביום פ
פרה אדומה " נבונים חקרו את תעלומה

ולא יכלו למצוא בה דעת ומשמה " צודד
 עולם לבד ידע מקומה " וחק חוקה " וס
 וסתומה " ישרה אמרת לטהורה ועצומה
 " ומימרה מסורה ורשומה " המון שיחי
 לזאת אפעה באימה " לך צורי אכות ר
 ראש וקומה " ואם אין כי יכולת ונשמה
 " היה עזרה לאין אונים ועצמה " דבר
 סודה מאד עמוק בחכמה " ומי יוכל
 לחקור דבר מאומה " הלא אם אין לנו
 מי פרה קדומה " שפתינו תמור פרה
 נשלמה " ויתנדל שמו בסוד קדושי
 איצה " ויתקדש שמיה רבא בעלמא

זולת לישבת פרה

עליון למען חסדך " תורה הנחלת

לזרעידידך " כי טובים דודיך " נחת
להם מקדם כמדה " שלש מצות מן התורה
שבת ודינין ופרה "
חשב לזכותם אתם " ומצות שבת הקדים
להורחם " יי אלהי אבותם "
במצות פרה אדומה " אמרתי אחכמה "
והיא רחוקה ממני ועצומה "
הזהירם להיות נשמרים " מטומאת מגע
ואוירים " במי חטאת יהיו נטהרים "
איך מגעה מטמאה " ומטהרה בהזאה " אין
חכמה ואין תבונה ואין יראה "
עגלה בת שתים " ופרה בת שלש או ארבעת
וזקנה כשרה בלי מומים
אם היו בה שתי שערות שחורות " החכמים
אוסרות " וכן אם היו קרניה וטלפידה

שחורות

קשר עליה עול לישומרה " וכן כלל בר
לצורכה כשרה " אבל לחרוש אף על פי
שלא חרשה אסורה ?

חוקים ומשפטים צוה להם " להיישירם
ולזכות להם " ואלה המשפטים אשר
תשים לפניהם " עזרת אבותינו

מי כמוך לשבת פרה

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך

טאה הרוחות " יודעת עלומות שת

בטוחות " ומרומם על כל תהלות

ותושבחות " עושה צדקה ומשפט:

יסד לעמו משפטים וחוקים " כראי מוצק

חוקים " ובכסף שבעתים מזובקנים

כה אמר יי' שמרו משפט :

ישראל עמי סמעה בענינה "בך חקה
לתורה ולגה עונה" תקחו פרה אדומה
בזמרה ותורה כי אני יע עושה צדקה ומשפט
הן מצות שבת ודינים ופרה "נצטח ישראל
במרה" היות להם לקדוש ו
ולטהרה "שם שם לו חזק ומשפט:
וסוד פרה מכל נעלם" סמך לעד ל
לעולם "לא ידעו כי אם מלך ע
עולם" אשרי שומר משפט:
דין זה עמוק מי ימצאנו "החכם מכל
אדם נעלם ממנו" חק וגזירת מלך
הוא ואין לבקשנו" וישימהו לחק ומשפט
הדין היה להיות קדומה "פרשת ה
החדש לפרשת פרה אדומה" מפני
טהרת ישראל קדומה "כי חזק
לישראל הוא ומשפט

רורה פרה תמונתה: הדין את יצאם

היו בה מומים ידועים ~~ממנו~~ נ"י

אך אם הירד כדר כד נ

נשלמת "ההופכים ללענה משפט:

תינתה לידי סגן הכהנים אלעזר:

ושחיטתה לפניו נכשררת ב

בור " משגיח עליו לבל יהיר

מוזר " ויקרב אתה עולה ויעשה נמשפט

אויה היתה בת שלש ודהגונה " ו

ולא עגלה ולגדולה ער זאר

העונה " אחרי בלותה היתה לה

עדנה " כי לכל חפץ יש עת ומשפט:

מחיר רב מקנתה ולא גזולה " נ

כי האל שונא גזול בעוללה

מתרומת הלשכה נלקחרת נ

בלי עולה " למדו היטב ודרשו משפט

ישליך טוב שריפתה מן הגבוה והשם ל'
כל נאח ישפיל עצמו כאזוב ה
השם ל' " ויסר מעליו חשך ענן
וערפל " כי יהיה צדיק ועשה משפט:
אודם שני תולעת על חטאת תולעת
יעקב " להסיר כל כרתם מלב
עקוב " יכולת מוקשים ג
גם לקוב " כי יל אור זה משפט
העוסקים בפרה טעונים רחיצה " ו
ובגדיהם היו עמהם לשמירה:
ובמקוה טובלים ובהערב שמש
יטהרו בדיצה " להלוך אל המשפט:
רם סודה איך מטהר טמאים ומטמא
טהורים " לא האמר מטהר רק
משפיל זמרים " הראה כח מעשיו
לעמו ופקודיו ישרין מעשה ידין אמת
ומעכא

אהל מועד — באצבע הימנית י
 יזה שבע פעמים וכן פעם שנית
 לבית קדש הקדש שים בזה ה
 התבנית " כי שמה ישבו כסאות למשפט:
 בלח הם מבשמלו וימינו שלח " בגוף פרה
 עד שבע כריח נוחח " שומרבל
 יתעסק במלאכה ודעתו להסיר
 להכין אתה ולסעדרה במשפט:
 יקר חוקה היותה אחת לשריפה " ז
 זאת בת שלש וכת שרתים
 עולה ערופה " והיתה למשמרת
 למי נדה לתרופה " לחק ולמשפט:
 להר המשחה לנגד הר הזירנים " י
 יוציאנה לשריפה כבנדים משרתים
 עלה מערכה לטהר טומאת מתים
 כי את כל מעשה יבית במשפט:

טרם שריתם אתה ספרי עין. ובהזן מביתו שנעג
ימים על פני הבורה ללשכתו " ומזין
עליו כל שבעה מכל החטאות ל
לטהרתו " בדרך נתיבות מושפט
יתחטא הטמא בשלישי ובשביעי ל
לטהרתו " באמר המרה עם מי זריקתו
ועל האהל ועל הכלים כי כן גזרה
חכמתו " ויגבה יל צבאורת במשפט:
נורא ואדיר בחרת מקדם לעם קדושים
והיו נטהרו באפר מרה ועלת אשים:
ועתה טהרינו מטומאתינו ואם אין
קדשים " והוסג אחור משפט:
עליזן זכור נא לעבדיך " וחביאם קרית
נחלתך כנגד לחסדיך כאשר דברת
בחזון לחסדיך וארשתך לי בצדק ובצשפט
חוקם ויסדם בתורה צוה לנו מורשה " ס

משה לקהלות יעקב וקבוצת בני ישראל אשר יצאו
 מצרים "בצאתם ביבשה" לשמו שבראו
 יצירה חדשה :

מיהו חלום וכו' ומתפלל כשאר עבדותי ומזכיר
 בְּשֵׁם וְקוֹה בְּרַאשׁוֹנֵהָ זָכָה כְּפִלְגֵי הַמִּכּוֹנֶה וְאוֹמֵר
 קִדְשׁ עַד לְעֵלָא וּמַתְמַיֵּיר קוֹה בְּשֵׁם כְּמֵן תְּחִלַּת עֲמַת
 חוֹקֵת וְקִדְשׁ עַד לְעֵלָא וּמַתְמַיֵּיק וַיְהִי דְכִרָּה אֵלַי לְאוֹר
 בְּן אֲחֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְכו' וּמַתְמַיֵּיק הַשֵּׁם לְהַכֵּל וּמַתְפַּלֵּל
 כשאר עבדות

סדר שבת החדש

בשחית משהו הבקעות והזמירות כשאר עבדות
 ועומת העץ ואומר נשמת כלמי וכו' וקוף בכו' א
 אומרים יוצר זה :

יוצר לשבת החדש

אות

אֹת זֵה הָאֵלֵים "אֵצֶת מְכַל לְקֹדֶשׁ"
וּבוֹ יִשַׁע לְחֹדֶשׁ :

בוֹחֵרִיךְ תּוֹבְעִים אוֹתְךָ לְקֹדֶשׁ " וְאַתָּה אוֹתָם

מְקֹדֶשׁ : אֵל נְעֻץ בְּקֹדֶשׁ :

נְאוּלְתָם עֵתָה תְּחַדֵּשׁ " וְצוֹרְרֵיהֶם מִתְּאוֹם

לְהֵדֵשׁ " וְכֹל־פֶּה יִרְזַם וְיִקְדֵּשׁ :

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם " בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם " נַחֲלָה

בְּכֹל קַחְלָכֶם : קְדוּשׁ :

דְּרִשְׁתוּ מְכַל חֹדְשִׁים " וְהִנְחַלְתוּ לְקְדוּשִׁים :

הַיּוֹרֵת בּוֹ מוֹקְדְשִׁים :

הַזְּמִנְתוּ לְשֵׁלִישִׁים " לְאִמְרֵתִים מִ

מוֹנְלִישִׁים " לְמִנּוֹת עַד שְׁלִישִׁים

וּבוֹ תִפִּיל קְדוּשִׁים " וְתַחֲמוֹל עַל צֵאן קְדוּשִׁים

בְּבֵית קְדוּשׁ הַקְדוּשִׁים :

זְכֵרוּן שְׁבוּעַת בְּרוּכֵי הַזְּכֵרֶת לְמַבּוֹרְכִים

לְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד מְפְרִיזִים : חוֹנֵן

חונן דלים ודכים: חמלת על נמוכים " 4
אשר אחריך משופים:
טוב טעם מאריבים " ולפניך לב שופכים:
בראש ירח ממליכים:
יקובצו עתה מקהלים " ביופיתאר מכלולים
ושם תשמע פלולים:
כבוד שמך מעלים " ובשיחתחן מתפללים:
בחשבון ראש רגלים:
לפניך יהיו מסוגלים " כל גזעי דגלים:
משוררים ומהללים:
מה נדלו מעשים " לעושה נפלאות וניסים:
לבנים אהובים ועמוסים:
נוצלו מיד פתרוסים " אשר אותם מעשים "
והועמתו היות ששים:
שונאיהם בים דורסם: זכנת ראשימו רופסים
כי בנחתם היו חוסים

עולצו בשמחות; ויש שם ברכה הצלחות;

ויתמלכו סובל אנחות :

פודה אלהי הרוחות " המעלה מכל שברחות;

יטה און לשיחות :

צורריהם יפיל בשיחות " ונפשותיהן שחות

בבל רע מוכחת :

קדוש חושק עדרים " אשר לפניו הן צדדים

אשר לפניו הן ברורים :

רץ בבנים מובחרים " מכל צד ועברים;

לפניו היות משומרים :

שוקד עליהם בליל שמורים " מקטל למענם

בכורים " והוציאם ברכוש סוררים;

תמך באני ישנה " ותצילנה מעדינה בראש

חדש השנה : קדוש ואומר ב'כ

זולת לשבת החדש

אחלה כוראנוב אישון: אע"נ צורה נבט
 אישון "החדש הזה לכם ראשון:
 ראשון למנין רגלים" לחדשי השנה וחשבון
 רגלים "וקרבן צבור ועגלים:
 גאולים בוחופש מצאו" מעבדות לחירות
 יצאו "כל צבאות י"י יצאו:
 בשר דם מתבוססת" הצרי לה תחבושת"
 הכה בכורי נוה ומיבושת:
 זרו ולקו כאשר מדו" תחילת לם בדם העמידו
 משמדת טהרת נקיים העמידו:
 חלה נאצותמים דעים" הלאות בשקצים
 תמים דעים" שרץ ארצם צמרדעים
 צור אשר דרכו במדה" מדד אותם בדבר
 אשר זדה" והכה אותם מדה כנגד מדה
 רד בעצמו עם סיעותיו" שמר בנו בין פסיעתו
 לערוץ עריצים ולעור נטיעותיו

צוד פודה ואלט : כנאלת את אבותינו
עירתינו עזרת אבותינו עזרת

מי כמוך לשבת החדש

מי כמוך ואין כמוך " מירומה לך ואין רמה לך :

מי כמוך שומר עמך ישראל " בכל

צרה עמנו " עוזר ומושיע פ

פודה וגואל " אל יהי ישראל

ברא כל בחכמה " משקיף ממעון

קדשו השמימה לחוצי ארץ

ביר רמה " את עמו בני ישראל :

תמים פעולו " נותן לאיש כמעלו ושב

ורפאלו " הנה צעקת בני ישראל :

יחיד אשר אין בלתו " זכר

את בריתו " ניאמר למשדה נאמן

ביתו " הוצא ארץ עמי מצרפת ישראל

בהוציאך את העם מצרים עלהר
 הזה תעבדון לעושה ארץ ושמים
 והוא יחיינו מיומים " " כה
 תאמר אל בני ישראל אל
 נורא נשגב ואיום " הנני הולך לחופי
 פדיום " ואמרו לי מה שם שולחך
 היום " מה אמר אל בני ישראל
 ראה ראיתי את עוני עמי " אשר
 מצרים מעבידים לאומי " י
 שלחני זה שמי " לעולם בני ישראל:
 שהי אבותיכם " פקד פקדתי אתכם
 והעשויו לכם " דבר אל בני ישראל:
 נאו אל פרעה מלך מצרים " ואמרתם
 כה אמר יי שהי העברים " נלכד
 נובחה על אחר החרים יאמר נא ישראל
 ידעתי כילאתן אתכם למען רבות

מופתי בארץ מצרים נמלאותי " והוצאתי
את צבאותי את עמי את בני ישראל!
שמע ישמע פרעה צעקה גדולה בארץ
מצרים בחצי הלילה " יקום הוא ועבריו
בחילה לאמר צאונם אתם נס בני ישראל!
ישא העם טרם יחמץ את כעקו " מרוב
לחצו ודוחקו " משארתו צרורה
כשקו " עשו כדבר משה בני ישראל!
בין הערבים ישחטוהו " ובלילה
חמשה עשר יצלוהו " על מצורת
ומרוהו יאכלוהו " כל קהל עדת ישראל!
יחד ראשו על כרעיו ועל קרבו " ועצם
לאת שכרו בו " כל בן נכר לא
יאכלו " כי לא מבני ישראל!
בחדש הראשון הוא ראש חדשים "
ויצאו ממצרים חופשים " חלוצים

37
והמושבים יתעוררו בני ישראל
חונים עמוד ענן ועמוד אש עליהם " ל
לנחותם הדרך ולהאיר להם והנה מערים
נסע אחריהם " ויצעקו בני ישראל
זכר ברית אברהם אבותם " וזכות
נעקד ואישתם " וישע יי א
אורתם " ויסעו בני ישראל
קם פרעה וחילו אחריהם לנסוע " ו
ולא ידע כי עת לנסוע " ועת לעקור
נטוע " לנקום נקמת בני ישראל
שוררו לאל פלטים ממלך קשה " מ
ממים רבים ימשה אז ישיר משה ובני ישראל
שירה חדשה שבחו גאולים " לסומך
נופלים ועוזר דלים " " מי כמוכה
בלים " " ומי כעמך ישראל
ואומר שיה משה וכו' ומתפלל כשאר שבתות

ומוכיח את שנת וקולין כחשונה ז גבה כפרסר
 הטבע ואומר קה"ש לעילא ומכאן פתשע ו
 וקולין למתעיר כפרט הבא א פרעה מן החדשה
 לבס ואומר קה"ש עד לעילא ומתעיהן כה אמר ה כ
 באעון באחד לחוש וכו' ומתעיהן הסת להיל ועתעלן
 תעלת מוסף שאר עבדות

סדר שנת הגדול

בשחרית בלוי לבב ואוסרים הבקשות הזמירות
 כשאר שבתות עומד הש"ט ואומר השורת זה

קו"ס נעמת **רשות**
 לשבת הגדול טל פסח ו

עשירי עשר נות ישר " רוני יפת עצות :

חתעני מזון " אשר מצות :

רבות גוייתך " נטשו ואל תצאי :

לדיבמהרהפן " יתגלעו מצות :

פ"ח

גצחי ביום פסחך " " רנה לצוד אנולדהך " "
 חושי וז' יחמץ " " אחרך בחג מצות " "
 ואומר נשמרת כל מי נכו וקוּלם בכו אומגם יוצר זה

יוצר לשבת הגדול

אשכולות שדים " כנכנו ל
 לכבודה " שער צמח

ובאשיות לפודה :

באי סימני בגרות ובפרק עמדה " בדמיה

מתבוססת " ואין איש לעודדה :

בין שדי ילין " אשכול הכופר " מצפצפת

נואמת כלה באמרי שפר " פני מכון זבולו

רוחשם בלי לחפר " חוק זוכר קדושתו

להעריץ ולספר :

במעל'תקרש " ובמטה יתפאר " ה

מרום נורא קדוש

מענת אהלים זמנים " כ"א בער"י

עדים " אלפי רדידים "

דודה עבר " ונתן על ידיה צמידים " וענק

לצוארותיה " ולגרנותיה צמידים :

הלא כחתן " המשדך כלה " עד היורתה

בנוף " היתה משולה "

ויבא עמה בכרית לחיות בעלה ויבאה

אליו " בשבועת האלה :

זומנו לה יחד " להיום שילוחים " תאומי

צביה " הם שני האחים :

חלות פני בת מלך " בדברים נכוחים ל

להוכילה למלך " בעליות מחוחים :

טעמי סימנים " להנתנים " אשר מיום

הולדת " נמסרו לאיתנים :

יחד לשלוחה " להאמעה באמונים "

ותרא ותאמן " כי גע זמן חיתונים

כלה בנענועיה "השימה מלה" טוהרה אנה
 ומטולטלת "סודה מלה"
 לאמה מסורה "ביר בני עולה" ומי אני ל
 להצילה "בכזה תור המעלה"
 מלוכה ללבוש "ולחתעטר בנור ואחלמה
 שפחה איך תוכל" פני גברת להולמה:
 נא כלכך א'תתני "משדכיה השיבה בנעימה
 כי בועליך עושיך" (א) איש מלחמה"
 סלסול רוממתי נרון "הפיחי לגוחיך צוארך
 יתחרז" ובתורים יתנוו לחיך"
 עמך ובית אביך שכחי" ומאס במססחיך
 והיית עטרת תפארת ביר יל' וצניף מ
 מלוכה בכף א'היך
 פרעה זאת שמועה כבאתהו "התחיל
 ליסר צנועה" ריע למה הריעיני" ולא
 תתפסקי ככל גבעה"

צוה למקוה שווק לקהות "עצה מה לידעה" נמנע

וגמר להשיב " אין לי בו ידיעה "

קריץ כשלה השיבוהו " מוכן ליפיפיה " חילך וכל

אוצרותיך " יבונבוזו במילואי נדונאי

ראה והבן ולמד " ומארמי קחראיה " אשר

בשעיבוד הורה " הוצג ערום ועריה "

שולמית זאת כשומעה " אופדה בעדי קשורה:

למושיעי רוחצה " בריקוח תמודיה "

תובלנה רעותיה " בתולות אחריה " לראורת ב

במשך כלה " לחופת הדריה:

בין שדי ילין " אשכול הכופר " מצפצפרת

נואמת " כלה באמרי שפר "

פני מכון זבולו " רוחשים בלי חפר " חוק זכר

קדושתו " להעריץ ולספר

הש מדרום נורא וקדוש ולמנה

במעלה

הש מדרום נורא וקדוש ולמנה

ואנמיהם גם כקאה הלוהין קוול והלמתי

אופן לשבת הגדול

שוקיו עמודי שש " בתכלת וארגמן
 ותלעת ושש "

יחזרו במקום הצות " " בהטושש
 מראהו כלבגון " בתוך עטוי בכנפי שש ;
 קדוש יושב " על כסא שביבי אש ;
 וכולו מחמדים " לחוכי מועד מועדים ;
 מחננים לביאת " חמוץ בגדים "
 אגנית אגוזים " מקום כחבים ועמודים "
 יעמיד עטויי פעמזנים " בשתלים עומדים "
 חבו ממתקים " שפתותיו שושנים " ז
 זקוקות פקודים " ישרים סלעם " נ
 נאוו לחיך בתורים " צואך בחרחש "
 מראהו כלבגון " כחור כאחים "

קולו נקשוב ^{ה'תש"ז} כיום היו נכונים " ב

ברוך לענות לו במורא " בחיות ואופנים "

ואופנים וחיות וכו' ואומרים אלה

זולת לשבת הנדול

לך שלמה זל

שבועיה עניה " לארץ נכריה "

לקוחה לאמה לאומה מצרה

ומיום עזבה " לך היא צופירה "

השב שבותה " רם העליליה :

ואום עשירה " תהא שלשירה "

וחיש קלמהדה וכושרה באליה :

רוני בת ציון " הנה משיחנו "

למה יל " לנצח תשכדנו

יל חוננו " לך קינו " יל מלכם הוא

יושיענו :

לבל תבלה יש קץ " ואין קץ למרצו :

כלו שנותי	"	ואין מתים למחצתי
שכנתי בנגלות	"	טבועה כבוצי
ואין תפיש משוט	"	האוניה להוציא
עד אנה יל	"	תאריך קיצי
מתי קול התור	"	ישמע בארצי
שמך בנו נקרא	"	אל תניחט

למה לניצח תשכחנו :

מחוצים לחוצים	"	סובלי מעמס
בוזים גנחים	"	נתונים למהמס
עד אנה יל	"	אצעק רחמס
זה כמה שנים	"	עובדים למס
ישמעל כארדה	"	ועשו בתחמס
זה יניחנו	"	וזרה יקחנו

למה לניצח תשכחנו :

הקולך זה הקול	"	נולת אריאל
עמדי וצהלי	"	בתולת ישראל

ולעת הרשום כספר דניאל:
 ובעת ההוא " " יעמוד מיכאל:
 ויקרא על ההר " " ובאל ציזן גוש:
 אמן אמן " " כן יעשה האל:
 כימות עניתנו " " כן תשמחנו:

למה לנצח תשכחנו !

ה' חננו לך קיינו ה' חננו הו'ל יוטיענו
 וקוהים עזרת לבותינו וכו' וקוה טיה ח'טה
 אמהים זה מי כמוך אשר הני פסח בקינור

מי כמוך לשבת הגדול

מי כמוך ואין כמוך מידומח לך ואין דומה לך
את מועדי י'ל איכם אקרא בחירי אל "
 וחקות הפסח " ומשפטיו לחזורת
 אואל " ודת ביעור חמץ אניד אשר בו
 לא יתנאל " לדעת מה יעשה ישראל:

כורקין לאור ארבעת עשר " לאג הנר
חמץ ושאר " בשעה שבני אדם מצויין
במדור " ואור הנר יפה לבדיק מכל מאור
" כי נר מצוה ותורה אור

גם תחלה בך על ביעור חמץ ואחר כך
מלאכתך תנמור " יבעו מצמוניו ולא
ישאר שאור " לא לאור החמה ולא לאור
הלבנה ולא לאור האבוקה צוך נאור " ו
ויבדל אלהים בין האור :

דע אם הנחת עשר ומצאת תשע לבבך
יתאמץ " יצילך אלהים מכף מעול ו
וחומץ " ויאתו צדיק דרכו לבער שנית
את החמץ : וטהור ידים יוסיף אומץ "
הן אם תמצאהו טמון אחר שש " אל
תשכן באהליך עולה ואל תהי בושם
ובערת הרע מקרבך ולא יהיה לך למוקש :

כל השן שמדק, בני והאללהו אש:

בית המלח ובית הדונג לבודקם שים פניך
ובית דגים קטנים ראה בעיניך בית
העצים ובית התמרים אוצרות מעדניך " ב
בין תבין את אשר לפניך

קלור ואל תשכח דבר מכל אשר אני דבר
אוצרות יין ושמן כמסתפק בכל עבר "
וכן אוצרות יין אם השמיש נכנס שם ועובח
ועלמת לחם יפגע גבר "

חורי הבית העליונים והתחתונים לבודקם
אין צריך אדם " וכן חוד שבין יהודי לגוי
לא יבדק מפני השדא " הרחק ממך ק
עקשות פה " פן יאמרו בעמדם:
וקסמים בידם "

מיוב שכן ישראל אשר באחיו לא ירע
עינו " זה בודק מכאן כחפצו ורצונו "

שם הנה שם אלהים :

ביום המעונן הזהר למהר לגרשו מנבולך
זרזים ומקדימין למצות וצור יהיה על
ימינך צלך הזהר ושמור נפשך וא' תמשך
אחר מאכלך : כלה עין וילך
מבטלו אחר שיש ומבעדו עד תומו "לא
יסור מן המצוה ולא תשכח מעמו" אחר
אכול ושתה יאמר בקומו עמר לחמו :
בדון הדבר למי שיצא בדרך שלשים יום
קודם המסח שבדוק "ויבעד אותו מביתו
אם ילך בדרך מרחוק" אך לפני שלשים
יום אין עליו משפט וחוק "כי אין יאגיא
בביתו הלך מרחוק :
נשים בשימור מצוה תהינה זריזות בלי
עצלתים " יין ושמן ודבש בזם טוב ר
ראשון א' תלושנה בידים - ויזהר לחביא

המים טרם תבשרו עמים, לא תבשרו למים:

ס תרך יהיה להים בשמור מצה הזחר ו
 ויהיה מחסך " מי תשמישו של נחתום
 שפוך במדהון ולא באשבורן מימי עדיסקו
 ידים המוכיחות תהיינה ידים אך חרש
 שונטה וקטן לא יהיה מעושיך " כי כבר
 רצה להים את מעשיך

על חמץ הזחר שלא יתעבנו עם אנבת
 רוכל " נאסר חומץ האדומי ושכר
 המדי אם יש בו חמץ לא יאכל " וכן כותח
 הבבלי וזיתום המצרי וכל מי שהוא מין ד
 דגן השמר ממנו בן והשכל " ולחם
 עצלוח לא תאכל:

פרישת חלה כמשפטה ושיעודה השמיים
 " משיעוד ארבעים ושלוש ביצים וחומש
 ביצה וכן למצה חודיעם " ואשה לא תלוש

במקום בנים המענין אזהרת העם " ולחם

סתרים ינעם :

בקודי הגעלה אבאר כל כלי כמשפטו א

אחלקנו " סכין ועץ פארור וכרומי ג

גלילי וכל כלי עץ ירתיחנו " כך היא

חמדה מעביר ראשון ראשון כעין שבלע

כך יפלטנו " חיל בלע ויקיאנו "

צווי קערות וכיוצא בהן דיניהן נשמעו:

הכשיחן כעין תשמישן אשר בהן

נקבעו " ירתיחם בכלי שני וידיחם ובזה

פליטתן נודעו " ודרך אורחותיך בלעו:

צריכם שמודים ואסכלאות לבון והדחה

ובזה מתוקנים " על כלי חרס לא תחוס "

ענך הסר והעבר ישנים " הן אם ב

בשלו להם לחדשים יהיו נכונים " ו

וכלים מכלים שונים : ק.ג.י.

קדושים תהיו **ענין אמין לזקוק כל**
 שהוא " יהיו לבך ועיניך ומשפטיו
 תשנחהו " כי איסורו איסור חמור ומי
 יכולהו " כי במה נדשבהוא "

רק אם תתאוה לאכול מצה בארבעה
 עשר קודם יום זמניך " משול ברוחך
 והעלם ממנה את עיניך " הרדוק מן
 הארוסה דרכך עד הלילה זמן מעדניך "
 אכול בשמחה ושתה בלב טוב "ניך" כ
 כי כבר רצה להים את מעשיך

עשתית ארבעה כוסות אבאר כדר
 מפורשת ונערבת " כנגד ארבעה
 כוסות גאולות לעדה המבורכת " וכנגד
 ארבעה פורעניות לצרתי הנמלכת " א
 ארבעה המה מטיבי לכת "

תחלה בבא כל ישראל מבית מעוני " ע

יעדכו שלא לחזק מצד הסודר כתיקון נבוני
" יענע ויאמרו כראותם אמוני " זה

השליח אשר לפני יי' :

יי' יודו ויברכו כל צבאות המוני " יעטר

כוסות כסידור נבוני " יי' קידוש לדר-

מעוני " ישא ברכה מאת יי' :

יי' ברכה עד בלידי יריק עד שיכלה ל

לאמר דגשפתם " יהי עליהם סתרה א

מנינם וקרן ישועתם " ישישו וישמרו

וירוננו וישתנו כוסורתם בהיסיבתם :

מחשמאול לארבעתם "

אחר כך נוטל ידיו לנקיזן כפיז קדש

ישאנה " וטובל כרפס בחרוסת ואוכל

בברכה נכונה " וחולק אחד משלוש

מצות חציה תחת השלימה ישימנה :

וחציה ממך והנה : נטל

נמל מן הסל בשנה אשתי שמה "

שלא יראה כמגביה קדשים השמימה "

ועוקר השלחן כדי שישלו התנוקה מדה

זה ועל מה " לתת לפתאים ערמה ול

לדעת דעת ומזימה :

יתחיל ויאמר זה לחם עוני אשר אכלו

עמי ועדתי " בצאתי ממצרים מבית

עבודתי " כל דצריך יתי ויפסח אותי

לכו לחמו בלחמי ושתו ביי מוסכתי :

קורא הלל שני עד גל ישראל עם ביל נ

נושע " ורחץ ויברך על נקיון כפיו ו

ומברך המוציא ומדלחם בצע " ועל

השנייה אכילת מצה מברך ואוכל

שניהם יחד כן משפטו נדע ועשה ויצא

כן ארחות בוצע בצע "

לירקות יחזור שנייה ויברך עליו בטעם

וטובל מדומה באוולת זיכר דך וטעם מ
מרירות יפעם " ועל השנות אם ישאו
ל התינוקת הוא יודיעם " וזכרם ל
לא יסוף מזרעם :

והגדת לבנך כי ביום הזה הניח יע אורתך
מאויב ונכחד " ומכל התשועה אשר
עשה לך לא יכחד " ואוכל מצה
וכל מיני מרור כרוכים יחד " טובים
השנים מן האחד :

נוטל מצה מצה הצפונה באחרונה ל
למעודתו " נוטל ידיו וכוס ברכת זימן
שותה באחריתו " ואחר כך לא י
יאכל כל פרי לתאותו " כל פרי
הסר חטאתו :

יגמור כל הלל על כוס רביעי ולא לכוס
אחריתן עינים • יאמר עליו חלל

גדול וינור מן היין ולא יתחזק מעמים "
 אך אם צמא לא ימנע מים : לקראת
 צמא התגו מים

מבשר ששון למועד הזה עדתי צור י
 ישמיעך " לשנה הבאה בירושלים י
 יגיעוך " יגרש מפניך אויב ויאמר לצר
 ירועך " אור צדיקים יצמח ונר
 ישעים ידעך :

סעדנו ה' ונשעה וכחגיגנו מצמירח י
 ישועה שלחה " אומר לכם יראו שמי
 שמש זרחה " גפן ממצרים אל הסיע
 נתנה ריחה " ליהודים היתה אורה

ושמחה : ויע משפיין נפזי

נוראת הלוח " ברוך ומבורך במקלות
 העושה נפלאות גדולות " לכל
 זרע ישראל :

בחר עמו למחלתו " מקורם סגולה
היות לשם ולתהלה " קהל עדת ישראל
גוי גאל למען אבותם " ויבחר ב
בורעם אחריהם " ומאהברתם
קרא להם " בני בכורי ישראל:
דגלם וסגלם לשמו " למען ברית נואמו
ושמם יכנה בשמו " ויהי ישראל:
הוגלו בצוען מקדמה " וירדו א
אבותינו מצרימה " בשבעים נ
נפש סכומה " שמות בני ישראל:
ויקם מלך חדש " ועליהם גזירות
חודש " ולהם דהרבה דרך ו
וירש " ויכנעו בני ישראל:
חשבו עליהם לודים " על הזכרים
הילודים " להשליכם ליאר
ילדים " ויאנהו בני ישראל

טען חכמי נאמנים " אשור
ראו עתיד להולד בן לאבד המונין
האיש משה עניו כי הוא חוּעָה ישראל:
יום הולדת אותו " כחתן יוצא
מחופתו " ואור טוב מאיד ראה
אותו " כי הוא מושיע ישראל:
נבדה עבודה קשה " והרבו
תחנה ובקשה " לאל ע
עזרתנו חושה " מקוה ישראל:
לא מאס ברית יעקב " משגב
ומנוס לזדע יעקב " א תיראי
תולעת יעקב " מתי ישראל:
משה היה רועה " צאן חותנו
בטוב מרעה " נגלה אליו
בסטה חוּעָה " יל אהי ישראל:
נס א שרי " אני ואין בלעדי לך

והוצאתי את בני ישראל :

שיח נאקתם הקשבת " עניים

ראה ראיתי " וגם אני ש

שמעתי " את נאקת בני ישראל :

עמי ונחלתי הם " זכרתי ברית

אבותיהם " שבועה נשבעתי

להם " לכן אמור לבני ישראל :

ציר כבד פה נאלח " נם למר

אותי תשלח " שלח נה

כיד תשלח " המושיעי ישראל :

פקד פקדתי אתכם " ואתה

תעשוי לכם " ואמר אעלה

אתכם " מעוני עמי ישראל :

קדושה לך לו בדבר " הנרה א

אהרן אחיך לחבר " היות מליץ

ומדבר " בין מצרים ובין ישראל :

ראותך בלבנו ישמח " ופהגזנה
 מעמו תצמח " ופשעו דועם
 כעב ימח " לכפר על בני ישראל:
 שניהם הלכו יחדיו " ויאספון
 וקני חסידיו " ובדיתא הוריעם
 וסודיו " כיפקד יי את בני ישראל:
 תמכו כולם באמונה " וישתרוח
 לא ברננה " יי להים הושענא " ארת
 שארית ישראל:
 ואומרים עודה חטה ומתפללים כל התפלה
 כטאה שבתות

מנחה שבת הגדול

כמנחה באים לבה ומתחילין אס תשיב
 וכו' וקרבן התמיד ואטה ופשע מתחיל ל
 ובא לציון גואל וכו' וקדיש עד לעילא ואני ת

(סלוק) בעם עולם " כח שבין רבותינו ישמחנו
 בואהי עולם :

אין כנולגל שעבור הורים " בכבלי עם ל
 לוען להיות אסורים " גמרו לבלעם כ
 כדובים ונמרים " דשים כהדושגן עמרים
 השליכו והטילו ליאוד זכרים " וחוק ברית
 מילה מעירים ומעקדים " זעקו חוננו ל
 משפיל ומרים " חינונם הקשיב משמי א
 אוירים " טס וידא ובאלהוציא אסורים
 ידע דבחו ללא איש דברים " כציד נאמן
 הלך לארץ מצרים " לשלח להחזיקיש ר
 רצוצים ושכורים " מרד וסידב למזל
 וחל להקשות אמרים " גם מי תעב ארז
 העברים " ספר לי כחו וגדלו פאפארים
 עד כמה כתיבים כבש בבל עברים " ס
 מקוריו וצבאו כמות מתעברים " ציר

השיבו להם אהי צאדירים " קשונו
אש וחיצו שלהבת רומחו לפירים ב
בוערים " ראויים מעשיו ונפלאותיו ב
ברינה מספרים " שאונו משבר סלעים
ומפרק הרים " תונקת תחלורתיו רוב
ותחת מספרים :

בכל זאת לא שב ולא רחק מכעורים :
נרמה לעבר לא יוסר בדברים :
יוצר נגעו בנגעים משונים ועבורים " מ
ממכת דם ועד מכת בכורים " יללו ו
ונחמו והמו גדולים וצעירים " נכנעו
עורפם וחודד גאונם לעפרים " והיו
שילחום וליוום חשים תמהרים " עדווי
כסף וזהב ופנינים יקרים " ולפני צאתם
תחברו בחירים " קחות צאן ממכלאות
עדרים " ולאוכלו כצווי תודה על ^{מצות} מ

מצות ומרורים " רגלים מעולות ומרננים
 חזורים " ונעשה למו דמות כנפי נשרים
 ועפו ודאו לנחלת צבי מהירים " זכו
 חוצה לארץ פסחים לא נכשרים " ובו
 בלילה שבו לגיא כפתורים " לכך ימי הפסח
 קבועים לדורי דורים " כחוק מצות אהינו
 וכהורית מזרים

ומה טעם בחרו את מטבליהם ושורים:

זכר לעבדת טיט אשר היו חומרים
 ומה טעם ב' תבשילים בקערה סודרים "
 זכר למשה ואהרן שני שלוחים וצירים
 ומה טעם שלחן ממקומו עוקרים " סי
 שישאל מה שונה ליל זה נערים "
 ומה טעם בוצע בפרוסה ככרות חברים "
 אין ככר שלימה בכל ענין חסרים "
 ומה טעם בהיסיבה שותים ונזמרים "

זכר לעבדים שנעשו בני חורים :
 ומה טעם בלא ברכה כריכת מצה ומרורים
 זכר למקדש החרב בחטא וסרורים
 ומה טעם כוסות ארבעה שעורים " זכר
 לארבעה גליות בני ציון היקרים :
 ומה טעם על כוס חמישי הלל גדול גומרים :
 זכר לכוס ישועות אשא וארים :
 ואחרי צאתם רדפום כפתורים " בכל כלי
 זיין חגורים ואזורים " והשיגום על שפת
 הים מוצרים " ונשאו עיץ וצעקו עדה נ
 בחידים " לגזורים סוף לגזורים :

הכסא שנים עשר שבטי השנה ואלמלא
 תורה קריאה וכתובה " אי אפשר ל
 לשוחחה ולנובבה " נגד אבותם עשה
 פלא בקרץ באבא " וקול מחרם למי
 הים צוה " הזהרו והשמרו בצמחי רבבה :
 לבל תזיקם בטיפה דקה ועבה " ועברו
 וגזו בתוך הים בחרבה " גם בחור גם
 בתולה יונק עם איש שיבה " והדפוחם
 הונערו והומשכו למעציבה " ושיברו
 וריננו באהבה וחיבה " לנערץ בסוד
 קדושים רבה :

רבה תפארת הרבו לניצב בעדתו
 אשר גאל ופדה ממרד איומרתו
 ושמן על רודיה אפו וחמתו " וכמו בן
 עתיד לחיות זרוע תפארתו " ולכנס
 מארבע כנפות הארץ צאן מרעיתו " ז

לגזורים כנקרע ונעשה נתיבה " נ
 נגלה עליו בעצמו דחוצב
 להבה " ובא אורח ועמד פני המרכבה :
 ונעקד ואיש תם מימין להתיצבה " ו
 וארבעה אמהות משמאול לקרבה " ואחר

ולבנות היכל קדש על רום מכונתו " ויקיין
ויעורר ישני אדמתו " ויזריד חנוך בן
יוד ממעון דירתו " ויעלה משאול קרח
וכל עדתו " ויעידו יחד עדות אלהתו "
ואז ירוסם בקרן עמו ונחלתו " ויקבלו
כל באי עולם עול מלכותו " ונחזה עין
בעין בהגלותו " ונאמר הנה אלהינו זרה
והנה גבורתו " נגילה ונשמחה בישועתו
" בימינו ובימיחם ובימי כל ישראל

ונאמר אמך :

ואומר יהללו את עם וכו' ומחזיקי ק"ת למקומו
ומתפללין תפלת מנחה כשאר סגנונות של עברת

ואין אומרים כדעתך :

סדר ערבית של פסח

בערב באים לבב. ומתחיל מנחה להודות לה' וכו'

ואם הוא שבת מחמילך בדרך חסד עתן מנוחה וכו'
 מאחור שיד ליום הטבת וכו' ב' מלך וכו' ואחכ כך
 חומרים הודו לה קראו כו' הודו לה כ' אוב כו'
 וידא כער להם וכו' הלל היה אל סקלו וכו' ו
 ועומד הסף ומתחיל זה המערכ

מעריב ליל מסח

ליל שמורים אותו ל' חצה בחצורת
 לילה בתוך מצדים מצא " גבור
 על אדום יחצנו כחצה דוד מעריב ערב
 נזמרנו כנפיש חמשה " ל' המעלה
 ליל שמורים הוא זה הלילה " ותקנו ל'
 אומר בחצי הלילה " זה המעלה הוא
 לא יום ולא לילה " חי זכור לנו אהבת
 חלק עליהם הוא זה הלילה
 ליל שמורים טכסו אלה מעשים " ילדי

ברורים " לחשיע עם מארורים " ב
בהכחידו עם חיינו ממררים " לחיורת
מצרים מקברים " מלל המר-ניקו בני
חורים " נצחוהו יחד על מכת בכורים ;
בגלה ביה בשמחה ופה

ליל שמורים סימן הוא לעתיד לבוא " ע
עלינו כי בוא יבא " פקוד יפקוד עם ק
קרובו " צורינו הוא נגילה ושמחה בו
זה צור ישענו פט פס ענו ואמרו : ה יחנך ל
לעולם ועד ;

ליל שמורים קרב קץ גאולה " אשר
יפקוד בו אום סגולה " דעץ דעץ
אום מדקה ואכלה " שגור יתן לכל
תכלה הוא זה הלילה ;

ליל שמורים שמור הוא לאחרינים "
להגל בו כהאשונים " וישמרו בו

אבות ובנים " תפדוש שלומך אם על

בנים ;

ואומר ב'פ'ו ופ'ו וקוה'ן שמע ומתבללין התעלה
 על פסח ואח'כ אס הוא עבת אומה'ם ויטלו
 ואין אומר ב'פ'ות מעי'ן טבע . ואח'כ נצמח
 ההלל . וק'הע תתקבל . אין כאלהינו ופ'ו עלינו
 לטבח ופ'ו וק'הע טלם פס ב'פ'ו ויעל אלהים ח'
 ופ'ו וק'הע יהא טלמא :

סדר שחרית ליום א'

על פסח

שחרית ב'א'ס לכה אומה'ם הבקשות ואמרות
 כמו בעבת ואומר חזמור על פסח ואח'כ א
 אומה'ם בתוך שאמר והוא כתוב בשחרית על
 טבועות ועומד הע'ן ואומר קו'ם נאמר
 זם הלעות

רשות לגשמת "

שורש בני ישי " עד אן תהו

נקבר " הוצא לך פרח:

כי הסתו עבר " למה יהי עבד " מ

מושל בבן שרים " תחת מלוך צעיר

" שעיר הלאנבר "

מני זמן אף " שנים אני נעבד " א

אדמה בגלותי " לקאת בתוך מדבר

" האין לבוש בדים " לשאול תאין

יגלה " תקץ ואל צוה " סתום וחתום

דבר :

ולאמר נשמתי וקודם כלכו לומר יוער זה

יוצר ליום א של סח

אוד ישע מאושרים שמור זה

מוכשרים " אהודנו כדידיו

כשירים " " שיר השירים

57
אילת אווי תשובות " לחלוח עינת ל
שובקות " אסמי שבע להשקות "

ישקני מנשיקות :

ברוכי מעלמות משמניך " מושלי גנזי
מכמניך " בשמתם תמרוק סממניך :
לריח שמניך

בני ביתך והוריד " הגם חזר — פ
סחורדיך " בית מדריץ צהרדיך " מ
משכני אחריך

גאה ודב ענוה " הודי מבנות ניוה "

נים כידוה " שחורה אני וגמלתו
גחל כלי מחורחרת " קרב רגז
שחרמדת ' נתן קדודנית פדות

א תראוני שאני שחרחרתו
דולי ובמדלי בדלי " טוטפת כליכל
גדלי " " דגלי עוז מגדלי :

דובני מלמד מרדעי " נתון רועה

דרדעי " דן ורהוכיה פצעי " א

אם לא תדעי "

הדריך סוס למנוסתי " כיסבקע ל

לבסיסתי " המירו ומלא בפיסרתי

לסוסתי "

התרני מלי חייך " רטיירת נומי מ

מחייך " הזה והבא לתחייך " נ

נאו לחייך "

וחנני חן מוצהב " בניצור צורל ר

רהב " וכביר הצביר ירהב :

תורי זהב "

ולבי גסבו " ידע סיגסוכו וסר באוכל

עשבו : עד שהמלך במסיבו

זימן זמר מזמור " יחד עריצים ל

לזמור " זובלני בצר לכמור " צ

צָרֹר הַמּוֹר :

זָלוּל כְּרוֹם כּוֹפֵר " הַזֵּיל בְּרִכּוּם חֹפֵר "

זֵיף חוֹב מִסְפֵּר " אֲשַׁכֵּל הַכּוֹפֵר :

חֶשֶׁק חֵיבַת רַעוּתִי " וְחֶפֶץ חֶלְבֵי רַעִירֵנִי :

" חֵיוֹה לַחֹפֶת יִרְעֵתִי " הֵנָּה יִפְהַר רַעִיתִי

חֶשׁ חֶמְשֵׁי מִדּוּדֵי " דֵּץ בְּרִיוּי דּוּדֵי " ח

חֵינַנְתִּיו חֵתְנֵי יִדֵּי " קוֹל דּוּדֵי :

טֹטֵל פִּנְקֵטִי נִתְרֹזִים " הַרִים עוֹבֵר

וְתִרְזִים " טֶס מִטַּע מְזוֹרִזִים " ק

קוֹרוֹת בְּתֵינוּ אֲרֻזִים

טִירַת בֵּיתִי נֶאֱצֵלַת " " יִתְנַנֵּי רוֹן מ

מִצְהֵלַת " טַכְסִים חֲתוּנָה מִצְלָצֵלַת :

אֲנִי תְבַצֵּלַת :

יַעֲלוּ רוֹם מִתּוֹחִים " אֲרוּשִׁים דּוּשִׁיק

תִּיחּוּחִים " יֵאִים עֲרֵבֵי נִיחּוּרִזִים " כ

כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחּוּחִים :

יציין לומצער "יתר שאת מזער" יסר דר

לוי מער " כתפוח בעצי היער "

כתרי מהכשה זיין " והחני מלוא עיין " כתב

ראיה ומניין " הביאני לבית חייין :

כלכל עדני מתשישות " יסרי קשות מ

מקוששות " כונתי חולת חשישות " ס

סמכוני באשישות :

לא דרך כהפלישי " גם ציה כהפרישי " ל

למסך ומינוי תרשי " שמלטותחת לראשו :

לב אחד ושכם " דאים כעב למשכם " ל

לאסירים יחפוק בסכם השבעתי אתכם

מבור תחתיות רידודי " לחץ עקרבי גדודי

מיהר קידר מדודי " קול רודי :

מבית חומר קצבי " בית חיים נצבי " מצפה

מציעי מצבי " רומה דודי לצבי :

תלה

נגון אחר

נחלה שמרה לי " תקות שלוש ג

" גורלי " נעימות כמר לי "

ענה דודי ואמר לי :

נמ תתי סבר " וריק אין כבד " גוסו נודרו

כבר " כיהנה חסדך כבד :

סירסור זירוז מרץ " דאשו פירוז הרץ : סילול

שלום חרץ " תצנים נראו בארץ :

סיפק עתיק מפניה " הפק ממתיק פיגיה :

סלח סולת סמוגיה : התאנה ה

חננה פניה :

עקלתון נושה קולע " ופיתון מכשה נ

נצלע " ערב צלצל בהקלע " ח

יונתו בחגוי הסלע :

ערוזים עם אים " מדרו זדו שעלים " ענין

לא מעלים " אחו.לנו שועלים :

סתיגיל ועגיל בדלי " ענוק פנוק קדלי " פנים

בפנים השדילי : דודילי :

פועלבם תפוח " שכר לא קפוח " פקוד

דר טפוח " עד שיפוח :

צמצם שכנו מרכבי " יום חנוך כרובי " צפיה

פה עיכובי ז על משכבי :

צבי קדש מינה " מקום מבחר מנה : ציון

ראש אמנה : אקומה נא :

קרצתי דצתי באומרים " טפתי נפתי

במורים " קלקלתי שמונים שמורים :

מצאוני חשומרים :

קנין כי שברתי : וטוב לא סיברתי קדושי

לולי חוברתי : כמעט שיערתי :

רשם איסר בצבאותיכם " בזעזוע ח

חיל איתלוחם " רחוק רחוק איתלוחם :

השבעתי אתכם : הע

וישגלי כוואעלה "ינת תמה עולה" רגשו

בני עולה " מי זאת עולה :

שירות שפיריך שטתו " מטות ודבוא ח

חטאתו " שער צאו שיטרתו " ה

הנה מטות "

שורת ערבוב מלערב " אומנות אבנ

ערב : שירת נכבד ררב " כ

כולם אחוזי חרב :

תאנפסק לו " מלאת כגיטרסקלו תטליל

חסה לו : אפריון עשה לו :

תיאר פנים מהכסף " נועמו ידידות

כוסף " תבגיר תאורת יוסף " ע

עמודיו עשה כסף :

ציאנה וראינה " משכיל שיר ידידים :

הינת חתונת דודים "

הנך יפה " " דתדין ופקודים : כ

כפל יחיד לפקודים :

שיניך חלבנו " " ביאור חמודים "

קלום לשון למודים :

כחוט השני " " טעם זיין ילדים "

נגדו שוליו לילדים :

כמגדל רוד " " פינת יקרת יסודים :

גבול הוריית יסודים :

שני שדיק " " רבוק אחים חסידים

לדעים תיירים חסודים :

ער שיפוח היום " יום צדקה לחרדים :

חבול זדים חרדים :

כולך יפה " " בלי מום מכובדים :

תם וחלק מזובדים :

אתי מלבנון כלה " ועוד שכנין

בשעבודים " רצוף בבא מאיבודים :

לבבתני אחתי כלה " חבת בת נגידים " א

אהבת חבת אנודים " "

מה יפודורוך אחותי כלה " מנוחה ושאר
ויעודים " ושמניך קרית מוערים :
נפת תטופנה שפתותיך " אחות משוחים:
עומדים " מבלי קנאה מצומדים "
גן נעול " " נקם ואין מגירים " ס
סתום לתלבושרת הבגדים :
שלחיק פרדם " שפר נאים והדורים :
לתכסים מלכים אדירים :
נרד וכרכום " מזה ומזה סדורים :
החוט המשולש גרזורים :
מעין גנים " החדת קלים וחמורים :
טבילת עקיוורת שמורים :
עורי צפון ובואי תימן " יחד ללכנס
משערים : גלות כל שערים :
באתי לגני אחותי כלה " דוגמת מלואים

גמורים " לקבל איברים ואימורים :
אני ישנה " ביאת עיר משערים :
תחלת יסחבום 'צעירי'ים :
פשטתי את כתנתי " רבתי ושני בתרים :
האורים וסתומי סרתרי'ים :
דודי שלח ידו " אז לסעוד הורים :
מזומן עוד לנמרורי'ים :
קמתי נצבתי " בחמד הרים :
ורצתי אצתי בנזהררי'ים :
פתחתי מאלו " בניטוף מורים :
נעשה ונשמע אמרי'ים :
מצאוני לגיונות " סבבוני כנרורים :
עומד ברהדסים צדהנרי'ים :
השבעתי דרוש " דור משרים :
סור מרוכסי קשרי'ים :
מה דורך מדוד לעתיד שאול נפשרים :

הם באומורז הכשרים :

מה דרך מדור "נאמים בזה הקשרים:

"נגד נהרגים כשורים:

אנה " " נור ייחודו קושרים :

נצח מלכורנו שורים:

דודי " נעמו עמו מישרים " נכתב

ונקרא בשירים :

צדקותיו " לרקים מזורים שחרים:

צביונו עשות מתאזרים :

צמותינו צמות משחרים " ציון ע

עמוד שמרים :

צור קוננו מכתדים " צרכנו בפרלול מ

מערתים :

חזון נחזה בבאורים " חשכנו לעד

לאורים :

חיוכנו כמותאורים " קיים לדורי

חרים : המאיר לארץ ולדרים

ראשו כתם " חג עיטור כתר "

תחן יוחן עתר :

שבתו ביושב סתר " שליח מסורש פוחד :

דם " ונשא ביזתר " רב בנין וסורתר :

קראיו פתח חותר " קבל ניתוח ברתר :

עיניו כיונים " צר רבוע דפנים :

צופות צפים צמונים :

סתודות שיח צמונים " פונת לאין פונים

עתיר ' תגוז פנינים " ערך נגדו מלפנים :

סביונו " אין לפנים ' שרפים חיות ואופנים :

לחיוו ' ניטוף מור לקחים " נעימים א

אמרים מלקחים :

מגלות מרקח רבוחים ' מרנן ל

לנפש פקוחים

לוחות " חירות משיחים " לב ערלב

על משפטים

כאב ממריחים ומשפטים כערוגת
 ערבים שידים : ידיו ידי אדם פ
 פשוטות " יצוריו קבל מלגטות " ט
 טועים דרך קושטות " טרף לכל
 מושיטות : חזקות " מחזיקות מ
 מטות " חיש מדחי מלקטות : זכות
 מגלגלות ומטות " זעם הדין מלשטות
 : שוקיו וועד כתלנו מצרף " ותחרת
 רגליו שרפרף : הדומו מדעיד ומרפרף :
 הים מלחיד ומשרף " חכו ממתקים :
 דת משלים עתיקים גוזר אומר ו
 ומקים בדברו שפר שחקים אמר ו
 ויבא ארקים : שבחו לגיומ מפיקים " ה
 המולתהמון אפיקים חלים זעים קריאת
 שלוש בקדושות מפצחות

מי כמודד ליתם א מפסח

מי כמודד ואין כמודד: מידומה לך ואין דומה לך

מי כמודד (שוכן מרומים " תכן

רום והדומים " גם

לעדת תמימים " לזכות את הפסח:

נצח אפאר למלכי " וארוממנהו

בנועם חכי " תמור שלום זברוי

ונסכי " " ואת חקרת הפסח:

יחיד ונשגב לברו " צזה לעדרת

יחידו שמו אזכיר וטובו " לבער

שאור מנגדו " ועשרה הפסח:

שמו אזכיר וטובו " אשר עשהו

לעם קרובו " מצועק חוצינתם

וקיים ניבו " לעשות הפסח:

מרום כחם נסע " ובכוריהם

באפו שיסע " ובנו מתוכם יקע

יסע " וישדחמור הפסח :
 להם צור צוה " למנות על שרה
 בחיבה " ועל מצות ומרוד ל
 לאוכלו בתאוה " בדחפזון פסח:
 ארזן להלל בשירים " ולנצחו ב
 במונים ושירים " יום פדות עמו
 מכור מצרים " ואמרתם זבח פסח:
 לא אבו שמוע מוסר " קטן נגיד ו
 ושר " עד כירדם באפו אשר
 לא יחסר " לא מעשה כפסח:
 רודפים בים השקיע " בתוכו דרך
 לבניו הבקיע " יחיד רוכב שמי
 רקיע " ויעשו בני ישראל את הפסח:
 הא לעל יודוך סלה פרויך " מרום
 נחם הדר תפארתך וקבץ ארזיך
 האר האל בביר מאויך "

בירושלים לעשות הפסח
שמך מרום לעולם וכבודך לנצח
מהרעיננו ופדנו אדום וצח " לבנו
תשמח בהמתנצח " גר ועשרה פסח
חדש שמחת גילנו " זרע קדש
השתל בחצרות זבולנו יקרנו הרים
והקם שפלנו " ביום תגד הפסח
אדון שמך יתקדש " מהר עננו
ושיר יתחדש " נצח בבנין בית
המקדש " ליל בחקת הפסח
ששון ישעתעדנו " לבית
קדש הביאנו " ררום כלל מ
מתקוממו " הנמצאים את הפסח
חירות מהר להביא " לסגולתך
אחי אבי " שמחנו בביאת תשבי
ויעשו בני ישראל את הפסח

זמן עבר ועידן שזונה ~~הוא~~ ר
 רדה ועונה " לנמשלו ככוכבי מ
 מעונה " לא עשו ד—פסח:
 מי כמוך " קבץ מהרה גליותינו " לעיר
 ציון צבי תפארתינו " ונשיר לך שיר
 כעל ים סוף שבחוד אבותינו " נעשה פסח:
 ואמרם שיה משה וכו' ומתפללן בלחש תפלה
 וחוד הע"ן התפלה בקול ואחכ גמיהן ההלל ו
 ואמר קדש תהרבל ומוכי אין טע סת וקוהן כ"ס
 חמטה צפה בפרשת בא אל פיפה מן וקרא מטה
 לכל מקני ישראל וכו' ואם חל בעבת מקדים מן
 והיה היום הזה לכם לזבח ואמר קדש עד לעילא
 ומביאין סת טע וקוהן בן למחיר סת ונתגמס
 ובחטת האשון וקדש עד לעילא ומחמק בהטע
 בעת ההוא אמר יהושע וכו' ומחמק הסת ל
 להיכל ומשימין אדם חשוב והגון להתפלל ג

לגבורת טל

גבורות טל לה' אלעזר קנה

ואמרים יאתה קודם מוסף

אוחילה לט אחלה פניו אשאלה

ממנו מענה לשון " אשר

בקהל עם אשירה עוזו ' אביע דננות בעד

מפעליו לאדם מערכי לב ומיט מענדה

לשון : ונאמר יט שפתי תפתח ופי יגיד

תחלתיך : ונאמר בצדק כל אמרי פי אין

בהם נפתל ועקש : ונאמר יהיו לדיון א

אמרי פי ותגיון לבי לפניך יט צורי וגואלי

ונאמר ברוך אתה יט למדני חוקיך

להינו ואלהי אבותינו

טל תן לדעות ארצך " "

שיתנו ברכה בדיצך " (ב)

רוב דגן ותירוש בחסד יצן
 קזמם עיר בה חספן " בטל
 טל " צוה בשנת טובה מעוטררתו
 מרו הארץ לגאון ולתפארתו
 עיר כסוכה נורתרתו
 שימדה בידך עטרת " בטל
 טל " נוסף עלי ארץ ברתורה
 ממנד שמים שבענו ברכה
 להאיר מתוך החשיכרה
 כנה אחריך משוכה " בטל
 טל " יעסים צוה הררים " יס
 טעם במאוריך מובחרים
 חנוניך הוצא ממסגרים
 זמרחננעים וקול נרים " בפל
 טל " ושובע תמלא אסתו
 הכעת תחדש ימינו יד

רוך כערבך מעמיד שמינו:

גן רוה שימנו " בטל:

טל " בו תברך מזון " כ

במשמינו אליהי רזון:

איומה אשר הסעתה כצאן:

אנא הפק ליה רצון " בטל:

שאתה הוא יס' אלהינו רב ליהושיע

מוריד הטל: כסימן טוב

לברכה ולא למללה " אמן:

לחיים " ולא למות " אמן:

לשובע ולא לדאג " אמן:

ממית ומחיה ומצמיח ישועה ואין

כ דומה לך

ואומר קהמ' עד לעילא ומתפללין תפלת " מ

מוסף בלחש וחוזר העץ התבלה בקול יאמר

אומהם קהמ' תתקבל ואין כאלהינו אשר ה

חליצה רב עלינו לעבדי וקדש חכמן עם ברוך
וארון עולם וכו'

ליל שני של פסח

מתפללים כמו בראשון
ואומר הם ליל שמונה ועשרין כל התפלה הכל
כמו בלילה ראשונה ואחד קדיש תתק כל מחול
לפסח העוסר

בשחרית עליוס עכ מצדדין הבקעות ומסלות
כמו כיום ראשון וקדש טומאת עומר השען ו
ואומר רעות זה

דשות ליום ב" של פסח

לעירובי ימי קדם " הייתי אות צבא
כלילת היופי וצבי " כמו
היכל מחוטבה " כמו היכל
בעת שבתי שחרזרת " ביד כפדתור

ועוניתי " בסבלותם וקראתי " אי דודי

והנחזה בא : אלי דודי

אזי ידוד ידיד נפשי " אל רתוך גני

ופרדסי " ושם כרת ברית אתי : ידידות

אהבה רבה : יתנות אהבה

ויצאתי ביד רמה " חשוקה בעדי זנב

לדבבות ולטפים " בשנאים ומרכבה :

בטנאים ומלכה

ונבקע התהום לפני " המומינו ומד

ינו " פעמינו בתוך ים סוף : ביבשרת

ובחרבה : כיצטת

ומה נחדר צבאנו " לארבעת דגלינו :

והכבוד להצילנו " כקיר חומה אשר

שגבה : כקיר חומה

ונתן צוארי עמים " ומלכידהם ב

במוסרותם " והשביעם במעדני בני

עליזן והצבא זבל עליון

והקדישם בתורתיו " והנחילם יסוד

חקיו " והושיבם באפריון " בארץ ה

הצבי אוה : באיק הצבי

אהה על מעשי ברחו " ימי כבוד וסר

ציליונס לחי " ועתה אך בשבי " באבני

אש ולהבה : באבני אט

שמך מלכי אני שוא " הכי אתה למגדל

עוז " ונפשי אוחד תשא " לך תרוץ ו

ונשגב : לך תהיך

ואומר נטמת כלחי וכו' וקולם סבבו לאומר זה

היוצ

לוצר מיום שני של פסח

אדבר מישרים " משפטים י

ישרים " אהולל ב

בשירים : - - שיר השירים :

אמרות חשוקות " בר מנשקות
אל המגן מנשיקות " ישקני מנשיקות
בוררת המוניך - לברור - למו
טמוניך : באבבה ימיניך " לריח שמניך
גוה יופי אזה " וחסדו לי צוה " ג
גם הוא לילתאה " שחורה אני ונאודה :
גדיאל מבחנת " משיחור - ש
שחרחרת " גוי רגע מ
ממשחרת " א תיראני שאני שחרחרת
דודי לי " ישע מגדל לי " ד
דבר מגיד לי " " הגידה לי :
דת הודיעי " בתחבולות ידעי "
דעי ישעי ידעי " אם לא תדעי :
הודעת חיסתי " לאום ארוסתי "
הזאת משושתי " רמיתך לסוסתי

הושפרתה מאחיד " הירשבים
 נכחיד " הדלחתי דולחיק : נאזו לחייד;
 ובלכלי זהב " וכסף מואהב " ו
 ותעדי באהב " תורי זרוב;
 והוא במסינו 'בתחבולת הסבינו;
 ונתאדר בסבינו 'עד שהמלך במסינו
 זאתינו לשמר " להגיד ולאמר " ?
 זיהרי זכור ושמור ? צדור המור;
 זכור ול תפר " חוק פדיין וכופר;
 זמירות אספר " אשכול הכופר;
 חשוף חשפה " פלטה לחוסיפה;
 חיבם לנכספה " הגך יפה;
 חנים ריפא " פצו לשם פדה;
 חמוד ומיופה " הגך יפה;
 טפנו חרוזים " ורכולתינו ארוזים;
 טעיתית פרוזים " קורות בתינו ארוזים

טוב טעם ארון "בשובי לבצרון" טוללתי

בחיזק צל מחרון "אני חבצלת השרון"

ישמחו אנוחים "יוטבו זנוחים" יפריחו

אפרוחים "כשושנה בין החוחים"

ישראל נער "יצאו בשער" יה

בצלו יער "כתפוח בעצי דהי יער

בלצוים כאין "ופעולם מאין" כחכלילת

עין "הביאני אל בית דהי יין"

כמהתי בבקשות "לישר מעקשות"

כנוגה להאיר עשישות "סמכוני באשישת

למוציאי לחפשי "אסיד תיחשי" לו

חכתה נפשי "שמאלו תחת לראשי"

לולי אהיכם "וצדקת אבותיכם" י

למעני ולא לכם "השבעתי אתכם"

מה לידידי "כבודי והודי" מגן

בעדי " " בקול דודי

מחלצתי

ממחצבתו חצבי " ולפניו חצבי " מ
 מניחי מעוצבי " " דומה דודי לצבי :

נגון אחר

נאור אור לי " אי ויאר לי " נ
 נדי מצועק קהלי " ענה דודי ואמר לי
 נשקו בר " " כי מוט נשבר "
 נוהג נבר " כיהנה דהסרע עבדי:
 סעי מקרץ " מכליון וחרץ שאי
 עיניך לערץ - הנצנים נראו בארץ
 סגסוג שרציה " ומטע ערציה " ש
 שאת על שם ערציה: חתאטה חננה נגיה:
 ענמים אבלע " ורהבים אנלע ענמי
 מוק שילע " יונתי בחגוי הסלע:
 עוזו מעלים " יונקים ועוללים: עם
 חמושים עולים " אחו לנו שועלים:

פתחילי " שערי היכלי " פ

פץ סודי והוא לי " דודי לי

פזנים במפוח " אנלשכסיר נפוח "

פסוח וריח תפוח " עד שיפוח

צודי ומשגבי " חלקי וצור לבבי "

צמאח לך דוחי בקרבי " על משכבי

צור שימה נא " ועמך ערבני נא "

צדקתך לרננה " אקומה נא

קמתי בשערים " לאסות משוררים

קול תתי בערים " מצאוני חשומרים

קדושי סברתי " הראיתם דברתי :

קולו נתן וגברתי " כמעט שעברתי

ראיתי בענייכם " ורבותי ריבכם רוצו

עד בא עתכם : השבעתי ארתכם

ראשך למעלה " צוארך עולה

רבולה ומעולה " מי זאת עולה

שמש בנשותו " אפר עטייתו "
ששים בהעשותו " הנדח מטרון
שופי חוס חרב " מלומדי חוק חרב:
שבדים פיצות חרב " כולם אחווי חרב:
תיכן זבולו " ותוכן אהליו " ת
תהלה אגור כלילו " אפרון עשה לו:
תוכו רצוף בכוסף " אחבת חוסף "
תוכו חמוד מכסף: עמודי עשה כסף:

סלוק

צאנה וראינה " דרך משרים:
הנך יפה " ומאה בתורים:
שיניך יולבנו " כצמד ערדים:
כחוט השני " " דבכורת דברים:
כמגדל דוד " " בנוי בספירים:
של עדיך " נכונים כשני עופרים:

עד שיפוח " המשפיל ומרים :

כולך יפה " ומראך כמזהירים :

אתי מלבנון כלה לשור מהררי נמרים :

לשפתני אחתי כלה " איזמה בחדורים :

מה יפו " אמוניך כשדפים מפאריים :

נופתתטופנה " שפתותיך וקדושה ל

לקדוש מזכירים

אופן ליום ב"ש לפסח

גן נעול " אוספו אראלים "

שלחיד פרדס " בם מסלסלים :

נרד וכרכום " גבעורת מזילים

מעין גנים " דסקו נוזלים :

עודי צפון המיחי גני " בארתי לגני :

ישתיתי ייני : אני ישנה " זרומה ולי

גנני " פשטתי חלילי " וקול נגוני " רודי

שלח " טמסר מיכאל השר " קמרתני
אני יחיד " לקבל מוסר " פתחתי " א
אני לדודי " כביר עביר וסר " מצאונ
לבושי בידם נמסר " השבעתי מחוללת
שחולת אהבה אני " מה דודך מדוד
נאווה ואהובה " דודי צח " סוב דגול
מרבבה " ראשו עטור מן בסוד ק
קדושים רבה " עיניו פתוחות " מ
משוטטות בכל " לחייך צמח בושם
אשכול " ידיו קדושות אמוצות בכל
שוקיו ורגליו יכילו הכל " חכו
ממתקים " שוכן שחקים " אנה הלך
שהוא מבוקש בשווקים " דודי ירד
לגנו דלותי ממעמקים " אני ל
לדודי " אהלל בקול המזללת ב
ברקים " והאמנים ומיות

זולת ליום בטל פסח

אתית יום נטלתי " על כמות דרכותי

" לא ידעתי נפשי שמתני |

בקראי קשבי " " יקרני ודדשבי

ונם שובי שובי :

נהצתי להחליץ עצמיך " ולהרבות חכמיך

" מה יש מעמיך :

דרשתי בני יצור " דת להרבות כנהר :

שרך אנן הסהר :

הושבו דודיך " ובריק נדיך " שני שדיך |

וסרוחים על מטות שן " בתענוג דשן :

צוארך כמגדל השן :

זוקפך כתבור וככרמל " ירום ולא יאמל :

ראשך עליוך ככרמל :

חייך נועם נועמת " התרוממת ועצמת :

מה יסית ומה נעמת :

טכס תומר קומתך " חיי עדי עד ' ק

קיומתך " זאת קומתך :

יפרח כתמר " בחצרות קודש יחמר :

אמרתי אעלה כתמר :

כלולה בלקח טוב " זמרי כי טוב :

והיבך כיון דהטוב " ז

לידידי והוא כבודי " אפיח נדידי ' אני לדודי

מלבוש גאון עדה " וחץ וחסד אעדרה :

לכה דודי נצא השדה :

נראה בנעימים " ובבנוי טוב כמו רמים :

נשכימה לכרמים :

סעודת בריח " לטובו דודך תארידח :

הדודאים גתנו ריח :

עמי תחנותיך " ועון שכינתך " מ

מי יתנך :

פתחי כבואך " " אערוך לנשאך " א

אנחנך אביאך

צוה רבש הורישני " ושע ניסוך תירושי "

שמטו תחת לראשי :

קרוב מלחמתכם " מלהעיר ער באעתכם :

השבעתי אתכם :

ראות באהב חולה " רוגשת בחילה " מ

מי זאת עולה :

שבטני אישתם " שקוד להנחורתם :

שימני כחותם :

תוקף אהבת אהובים " גם לא מכבים

מים רבים :

מים רבים לא יוכלו לכבות את " ה

האהבה " חפץ לעורר אהבה : ו

ונשיר לך שירה עריבה " בעלל מ

תהום רבה : עזת

מי כמוך ליום בשל פסח

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך
מי כמוך

חסין יה' נורא עלילת "ליושבי

נשיה" עמך עוז ותושיה:

עושה גדולות במצרים:

שדי שוכן רום ערבות " כרא רעב

בבל מושבות " בשבעים נפש ירדו

אבות " ויוסף הורד " מצרים:

הוא כלכלם בלא כסף " הדור

ההוא גוע באוסף " שם נאסף גם

יוסף " ויישם בארון במצרים:

ברוך בריך פרי מולדם " הפרם והרבם

יוצר האדם " בעגלגול שעבודם

ויקם מלך חדש על מצרים:

נתחנמו שרי מס " למען ענורו

בסבל נכמס " ימים רבים יצעקו

חמס " מעוני מצרים

שרי עוצם בני המלך " ויצו לכל

עמו המולך " הבנים הלודים ה

היאורה להשליך: על מימי נוצרים

בני ישראל נאנחו במרד " מעבדה

קשה כלבנים וחומר " זכר

ברירתו הקים ואומר " ל

להוציאם מארץ מצרים:

תבין נראה למשחי ממים " קראו

משה משה פעמים בשרו

רוכב שמים " ראה ראיתי את

עוני עמי אשר במצרים

יה אדיר טהור עינים " למו מ

מופתים שנים " נס נאום למחולת

מחנים " פקד פקדתי ארצכם

ואת העשוי במצרים

ירוד ירד בגנוהנס " אנוסי כ

כינס " נכנס מילל האונס "

פרעה מלך מצרים:

חל שוטה חרדות בוטה " מול ט

עליון בונוטה " הכה היאור ב

בנטיון מטה " ויהי הרם ב

בכל ארץ מצרים:

יהר יהיר נבער מדיעה " ענה

עזות לאל ויודע " נטרה ו

ותעל הצפרדע " ותכס

את ארץ מצרים:

הכביד לב מלך חם ולא שלח

נשואי רחם " במכת כנים כשל

כחם " ותלה ארץ מצרים:

יקיש קשה וסרב לחב משלח

עם לא קרוב "בהשליך לו ארץ
הקרוב " ונבקה רודח מצרים:
גם נאון לפני שבר " ולא הקשיב
דברי היועץ חבר יד אזה נגעה
בדבר " וימת כל מקנדה מצרים:
דוחק חזר לסיאור סורח " ולא
הדריך מר צורח " והיה לשחזן
ר פורח: אבעבועות בכל ארץ מצרים:
לב כסיל לא חרד " ועל עמיו ב
בפרך רד " ויצ נתן קולות וברד:
ויך הברד בכל ארץ מצרים:
בוגד בגד הרבה " ולא הדריך
בצמח השדה מרובה " ורח
הקדים נשא ארץ הארבה:
ויגח בכל גבול מצרים:
תען זוחל עקלתון נושא " מאן אל

שלוח גרי משך "זייה צור—
 שלח השך ויהשיך " ע
 עגלה יפידה: מצרים:
 וברם הפסח הפלא עצה " פסוח
 נע תרצה " חצות לילה קמו ב
 בנחוצה: ומתכל בכור בארץ מצרים
 רגזו וחלו אדונים קשים " נמוק
 קמו חוששים: ביד רמה יצאו
 חמושים " לעיני כל מצרים:
 העם בצקו בשכמו נשא " עד
 לא החמיץ העיסה " ענות מצות
 בדרך עשה וכי גרשו ממצרים:
 אלוף רב מקדם השמיים " ולא
 הכריע חפצי נועם " ויל נתק ארת
 חן העם: וינצלו ארת מצרים:
 מרום ים סוף לגזרים נזר: בתוכו

עבר מורדה מאכזר " עדהים לאיתנו
חד " וינער יל ארצ מצרים:

נאור הוציאם בכושרים : נושאם
על כנפי נשרים " ועל זאת שבדחו
בשירים : אל מוציאם ממצרים:

מי כמוך אמיץ נראה עושה נוראות "
מפוזר מנס מארבע הסאות " ופאו
בצוען ראות נוראות " כיום העלורתו
מארץ מצרים :

ולאמר שיה חלטה ומתפללן עמידה וחזור
הטן העמידה ואחכ עמיה ההלל וקיהט תקנל
המוציאן טע סת וקוהין בא ה צרה כפוטת
אנור וי צד ה אלמטה טור אונטפ וסו וקדי
עד לעילא ומביאן סתב וקוהין בול למפאיר
כמו אתמול ומתפללן תלת מוסף כסדר
ועמיה הכל כמו אתמול

סדר יום ז' של פסח :

בערב באים לכה ומתחילים טוב להודות וכו'
 ואם הוא שבת מתחיל מזמור סיר לאם הטבת
 ה' מלך וכו' ומזמור תילים סיא/ יה למנצח ל
 לעבדה וכו' הודו לה כי טוב וכו' וידא בצר לה'
 וכו' הגויה הללו אל בקדטנו וכו' ועומר הטן
 ואומר מעריב זה :

מעריב ליל ז' וליל ח' של פסח

יה שלח אורו " והופיע בהוד ה'
 חדרו " הושיע ~~ב~~ בדרו " ב
 בהעצרים מערב עד ~~ב~~ כד ~~ב~~ בן
 דבורו
 המון עם שלוחים " במסולי שלוחים "ב

בחסד ובאמת נשלחים " באהבת א

אבותם משתלחים :

ולא נחם אלהים " דרך עובדי אילים :

והדריכם בנעלים " נותני זמר ו

והלולים " על מכת בכורי עלילים :

ענו מי כמוכה באים : כגלה כלה :

בשמחה רבה :

שומרי מצות רגלים : שמך מ

מאשרים ומגדלים " ועל צבאורם :

יצאו גאולים " והמליכו לצורם

בין גלים :

זה כוד ישענו פלו פה ענו ולאמר ה ימלוק

לעולם ועד :

עמדו מים כחומה " בטוקה לורת י

יונה תמה " ושמחה בבטן ערמה

כי נגלה בימין רוממה :

יודעי הלכה ותורה " שלח להם אורה :
עורר ישעם במהרה : תפרוש שלומך
על עם נברא :

ואומר ברכו ואשר בברכו מעיב וכו' ואחכ
וכיום הטביע ואם הוא שבת מקדים ואומר
וטמרו וכו' ומתפלל עמידה וקידע תתקבל
וגמיהן כלהתפלה כסדר :

ובעמדת באים לבה ומסדיהן הצקעות וז
ואמירות כמו בעבת וקואם בהך שאמר אורה
המזמור של פסח ובהך שאמר וכו' וקואם ג
נשמת אומר שן רעותזה

רשות לנשמת ליום ויום ה של פסח

יהודה אלצבא חלד " וכל ת
תבל ברוב אימה " ה

הלא הוא ראשון ראשון " במופלא לך

בלי כמה : כלי לכות

והוא מלך ואף מולך " וכן ימלוך בניה

שמה " דרוש מוכן " ואל תדרוש " במופלא

לך ומה שמה : במופלא לך

ידיעתו ויחודו " בלי אין ולא ממד :

בלי חיוב יציר ברא " בצלמותו שכל

ברוב חכמה :

נצחים ימלוך נרא " ומלכותו כצל

נברא " מחדש כל ולא ימיש " אבל

אין ונעלמה :

שמו תמיד מהולל הוא " בפי נבר וכל

קומה " הרימותי ידי לך " למען

ימחול אשמה : הרימותי יד

ואור נעמת כו וקום נלכו אתה הסבוק

אופים ילך זה

י'צד דו'ישע ליום ז' של פסח

אתה הארתה יומם ולילה
 לפני מחני " אחרי חד-מו'
 מרכבות מעוני " אבידת גופם
 על שפתים ראו עיני " אמונים
 שהדו ביום ההוא " וישע י'עו:
 ברית בתרים הזהיר " כד'יין ו
 וגוש " בנטותו זרועו ובגאולת
 ידכ' " בכך עם יד'אין להאמין
 כי הוא א' " בל'עם קארין
 ים סוף " וירא ישראל:
 גאולים יצאו מבור' לחירות
 חפוש' " גשו לים סוף " ולמות
 אנש' " גאים ר'פ'ו ואבר'ו

בגלים חלושלי " נאה נאה שיר

ישועה " אז ישיר — משה :

דפק פתחי ישינה " בנשבוזיה :

דרור נחות מעבדות לחרות עטויה :

דודה הוציאה כזרוע נטוי ידובנו

יונקים זהאי : עזי וזמרת יה :

הלכו בתוך ים " והמים להם חומה :

הולכם בתהומות כבבקעה " אדם

ובהמה " הבאים אחריהם " זיעף

באף ובחמה " הדודי שברזו

לשמו נמו " יץ איש מלחמה :

ויחזק לבו לרדוף " עם כל צבא ק

קהלו " ושש מאות רכב בחוד לקח

לו " ויורם בחצי אש " המם

והבהילן " וטובעו בים

סוף " מרכבות פרעה וחילו :

וממוסן ירבה " יועצי תול לימו " ז
 ועבפרך " והכביד עולמו " זרון
 מחשבותם נהפך עלימו " זורקי
 ולוד במים " תחומורת יכסיומו:
 חותם על הריבחר " נקמת דיני " חיבל
 נוגשי " ודן דיני " חולקן בגלי ים
 פגרי מדייני " חזקתני בכר
 נאדרי " " " ימינד יל:
 טומנו בנגף " בכורי שוטניך " טורח
 פעמי " חדפי המוניך " טובעו ב
 בליבות תהום " צוררי אמוניך " טואטא
 קמיק בחרוניך " וכרוב גאונך:
 כינס כל עמו יחד חסר לב " כעסו
 העיר לרחוק כדוב אורב " כחפר
 בור ולתפול בו חוייב " כלה להודיש
 שור ישה " אמר אויבו:

יריתי אשוענן " חיצוי רשפיך " ירדו

על מהנה " צבא מחרפיך " יען כי

רדפו " אחר עם מצפיך " יקפרת

תהום כקרח " וברודח אפיך :

לשמוט זדים " במי מבול יספרת :

לאדיריים כדגים לרשת אספרת :

ללוחצי עמך מכות על מכות הוספת :

לכפותם מים " ברוחך נשפרת :

מושעי ים סוף " בשידה קדמוך : מ

מספרים מעשיך " יתו הנעימוך : מ

מנשאים נבודך בחלול רחממוך : מ

משבחים לשמו נמו " יימי כמוכה :

נאנחו מעבדות " ואזן חטית " נ

נקמה לבשת " וקנאה עטירת :

נוגשמו ניצרת " וכולם טאטירת :

נבלותם לבלוע ציא : ימינך נטירת :

סובלי עול כבוד' ללוחציהם ראירתו;
 סכורי כור ברזל " ללוחציהם דחירתו;
 סוטנימו סיערת' ולתהום רמית " סמוכים
 על שם קדשך " בחסדך נרחירתו;
 עורר סערה' בשאנת רעמים " ע
 עוכר זדים " מטברי ימים " ערץ
 גאים' וחשפיל רמים " עלילות
 ניסי נוראותך " שמעו עמים;
 פרויים לחירת " לצואלם חללו;
 פרוני כנען " רגזו וחלו " פארתי
 מואב' בערו וחוללו " פחרתי א
 אלופי אדום " או נבהלו
 צור חונק להניא " חוברי פסיליהם;
 צוחות מימו לידם' כאבני פסיליהם;
 צאנך להעביד' ענת גבוליהם: צוקת
 פחד ואימתה " תיפול על יריהם;

קהילות איש תם יבדכת אב תשיעמו
קמיהם תפיל ומירם תשיעמו" קבץ
פזורים וברצונך תשעשעמו" קריח
הר נחלתך " תביאמו ור תשעמו
רחבת ידים גער והרעיד " ר
רפות ידים " להעביד בה ויעד:
רו המלוכה " ישורון היעד " רנן
ושירה נמו: יט ימלוך לעולם ועד
שאגל כאריה " וחשף זרועו" ש
שמעת ים סוף " יבש והבקייעו:
שרפו בכוח קדים והפריעו" שב ו
וינס רכבו וחילו" כי בא סוס פרעה:
תוקת בית יעקב עטרת עטוים" ת
תפארת ראשם עטרת עדיים: תופפו
במחולות" כיצאו מז הים" תעודת
שירה נמו" ותקח מרים:

אופן

אופן ליום ז' של מסה

ותען להם מרים " שירו ליה כי
גאה גאה " סוס ורכבו
רמח בים . סוס ולכנו (מה פים
אסר רכבו בשלשי חלו " גמול
לחשיבלו דיין הכהילז " סוס .
העיר חמה " ונם ארדוף " ועומי גלי
ים " חשה לחדוף : סוס ולכנו
טביעת מצולה " ירדו שלושין " כ
בעופרת צללו " לגיוני פרשין : סוס
מרכבות פרעה . נערו בתוך ים " סתמו
תהומת עליהם מי ים . סוס ולכנו
פריצת גורים " צנו כחומות קפאו בלב
ים " רביוני תהומות : סוס ולכנו
שלימים עברו " שמעת בקועה תהומות

דרכו "תמור ציא תקועה: סוף תכנו
תבונת משוררים" להלל לנוקם נקמות
תשועות רואים לגמול אויב נקמות
סוף וכתבה פס :

אולת ליום של פסח

אז בבה אויבי ומוני " לרדות
אחר עדת אמוני : ויושע יצא
בכך עמדו כדלושוט : נגלה המושיע
דמא : וירא ישראל :
גבורתו כראו ראשי " העם שניצל אויב ה
הקשה : אז ישיר משה :
דרכו שבטי יה " ועברו ונרנו
הודיה : עזי וזמרתיה :
הלכו כדוב עוצמה " והעבירם ביד
דמה : יצא איש מלחמה
וכן

ובכן צור גואלו " נהגו בכבוד |

והפילו " מרכבות פרעה וחילו :

זרע ישודון קמו " והאויבים נגלמו |

תהומות יכס יומו |

חלו ורעדו מונע " וקלסו בחרו |

וזקני " ימינך יי :

טרם בא לדדוף בנך " אויב הושעת על יד

ימינך " וברב גאונך |

ירדו מלאכי מחנים " וכוכבים נגלמו |

משמים " וברוח אפך נערמו מים :

כאשר חשב אויב לחימה " כבר עמדו המהרים |

מסיג " אמה ציב ארדוף אשיג

לעת אשר ראו שבחך " ורצית להושעתם

בבחק : נשמת ברוחך

מעשדו אצלעור ניק " יודוך ויבסוך

: מי כמזכה |

נתת חן לבנך " ולהציל גם שמו

ימינך : נסית ימינך :

סומך נופלים ירך " הרמות להציל עב

ידיך " נחית בחסדך :

עמדו מלאכי מרומים " לחשפיל אשר על

עמך קמים : שמעו עמים :

פתחו פיהם ושבחו כנגלו " ובהשמע כי מ

מנשרים קלו : אז נבהלו

צרי עמך וקמיהם " וחמתך הבווערת בהם

תפול עליהם :

קראוך עמך ותושיעמו " וא נזה בירך

תושיבמו : הביאמו ותשעמו :

ראה וקבצם א ארצם לחועד " ולאמר א בית

מועד : יל ימלך לעולם ועד :

שמחו ויגילו ויריעו " כל העם ביריעו

כי בא סוס פרעה :

תורת

עוֹדֵת נִתְּנוּ כַעֲבוּרֵם בַּיּוֹם " וְהַנְּשִׁים יֵצְאוּ
 בַּמַּחֲלוֹת וּבַעֲדֵיֵם וְתַעֲן לָהֶם מֵרִים :
 אָמְרוּ לוֹ יִדְעֵי הַשָּׁנָה וּבִינָה " בַּיּוֹם רִנְּוּ
 וַיִּשְׁוֹעָה " אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא
 אַחֵר בָּאוּ רָאוּ וְהִבִּיאוּ מִנְּחָה " וְהִתְחַקְּוּ ו
 וְהִתְאַמְצוּ לֵאמֹר כִּשְׂמַחָה " אֲנִי יְיָ ה
 הַצְּלִיחָה נָא

מִי כַמוֹךְ לַיּוֹם ז' מִפֶּסַח

מִי כַמוֹךְ וְאִין כַּמוֹךְ מִי דוֹמֵה לְךָ וְאִין דּוֹמֵה לְךָ
 מִי כַמוֹךְ

שְׁתַּיִם בְּנִבּוּרָה " מוֹרֵכְבִּים מִחֻמְרֵי ו
 וְצוּרָה " תְּנוּעַתָם סְכוּבֵי לֹא
 יִשְׂרָאֵל " " הַאֲמוּנִים שְׂמִים לֵיטָו
 לָהֶם נֶפֶשׁ וְצִוּוּר בְּתַנוּעַתָם " לֹא יִסְתּוּבּוּ
 כִּלְכַתָּם - וְהָאוֹפְנִים מִתְּנַשְׂאִים ל

לעומתם " ויודו שבמים פלא יאמר יי:
וארבעה פנים לאחד " נבדלו החומרים
לאחד אחד " חשקם אל חשוקם
יחד " ואתה מרום לעולמים יי:
מוליך לימין משה זרועת סמךתו " פ
פקד עמו את כל ענותו " ויזכור להם
בריתו " " כי אר חום יי:
בא אפרעה מלך מצרים " ואמרת כד:
אמר יי אהי העברים שלח עמי ויחוננו לי
על אחד החרים " כי דחג לי יי:
פקד פקד אתכם " ואת העשוי ל
לכם " כה תאמר לבני ישראל ארזיה
שלחתי אליכם " וזה דבר יי:
ידעת כי לא יתן אתכם מלך מצרים למען
רבות מופתי בשמים " ועתה הרים מטך ו
תטה ירך על חמים אקנא ונוכחם יי:

לך פרעה ודבית לך דברך " כי אם מאן
 אתה לשלח את עמי מאסורך : הגה אנכי
 הרג את בנך בכרך " כי יד יין יי :
 ועברתי בארץ מצרים " והכיתי כל בכור
 מבכור ארם ועד בכור הדחיים " וכל לֹאֵהי
 מצרים " אעשה שפטים לֹאֵהי יי :
 ויקם פרעה וכל עמו השכם " לאמר קחו
 גם צאנכם גם בקרכם " ולכו עבדו את יי
 כדברכם " " רם על כל גוים יי :
 ויסעו בני ישראל מרעמסס מתניהם חגרים
 כשש מאות לֹאֵהי רגלי הנברים ויעשו את הססח
 על מצות ומרורים " ליל שמורים חג לֹאֵהי :
 ראשו על כרעיו ועל קרבו " ועצם לא
 ישברו בו " " וכל ערל לא
 יאכל בו " כי הועברת יי :
 ויהי בשלח פרעה את העם " ומצרים רדפו

אחריהם בנסעם" ויצעקו בני ישראל
למושיעם" כי שומע אל אביונים יי
וישאו בני ישראל את עיניהם " והנה
מצרים נוסע אחריהם " ויצעקו בני
מהם " " ויצעקו בני ישראל יי
הנותן בים דרך וכמים עזים נתיבה " ה
הקפוא מיתחום רבה " וישם ארץ זהים
לחרבה " נשאונהו — ורת יי
כי באסוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים: ו
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: אדיר
משברי ים " אדיר במרום יי
אשירה ליי הצילנו מיד אחזק קשה " א
אותנו ממים רבים ימשה " או ישל
משה " ובני ישראל אתה שירה הונאת ליי
מי כמוכה שירח חדשה שבחו גואלים
דקטנים עם הגואלים " למלך עוזר ד

דלים : מי כמו כבוד בלוי יל :

ואמר שיה אשה וכו' ומתפלל עמיה שלפסח :
 וקוה את ההלל כהלון ואחכ מצויין צפתיס
 וקוה כראשונה ה צב בתלת פועת בשלח עד
 כי איני רועלך ואם הוא עבת קוה ז צב וקדע
 עד לעילא ומצויין סתעט וקוה ט למפיער פל
 פיתס כמו למחול וקדע עד לעילא ומפיער . ו
 ויאב דוד לה את העדה וכו' ונעתיק כל התפלה
 כסר יוס ראשון ממע ז

סדר יום ח' שלפסח

עכית מתפללן כמו לתמוול ממעט וסופיק את
 העומר אחר התפלה . ואם הוא עבת אומרים
 ויכולו וברכת מעין שבע כמו בשבת
 וכעחרית אומרים הכקשאר הזמיר וכו' עבת
 וקוה נעמת בל ח' אומרים ראשון כמו לתמוול . ו

וברגע אחד לשעה " יומיתו לו
 חושיעה " וכשרתי דמים
 השעה " זיהי לי לישועה:
 זורזו בים להכירחו ים רבבה כ
 נצמח שדהו זוקקו באצבע
 להראתו " זהה אלי ואנודהו:
 חשך בהלו נדהו " בדרו במקור
 שבחהו " חוטבו ליסד
 עוזהו " אהי אבי ואר וממנהו
 טכסיס מלכי ארמה " ידע עצמו
 בחכמה " טילקת חלולת
 אמה " יל איש מלדומה:
 ייקף קולנס לעמו " מבלבלים
 מתוך ברסימו " יצר ב
 בנהו עולמו " " יל שמו
 כלכד עיר ומושל " ריעק גדול

חילו " כלה עש בכל ילדו

" מרכבות פרען — וחילו:

לעת גדישת מודיים " דרך במותי

ים " למען הניחם בערניים " ירד בים:

מיהר חמוני כלו שיו: כולו לקח שליטיו:

מגר רוכבי פרשיו " ומבאר שליטיו:

ניהנ בכבדות לבסוף " יד הגדולה

בחשוף " נסים בבזו ו

וכיסוף " טובעו בים סוף:

סערת ים חנקתימו " היציע ס

סרטן עלימו " סוכרים גאוד

ענקתימו " תהומות יכסומו:

עזוז נורא תהלות " פגד ל

להשיעם משלולות " על פס

אחד סמעלות " ירדו במצולות:

סגימו לחמסד ולהלכין " ראש קנה

הנבין

הנבין " פלג והעלה מלצן " כמו אבן:
 צור כשוד בליבוני " ותמלא רונן
 במדייני " צמתם ביצור
 שאוני " " ימינד יצ:
 קראו תגר בכח " סולקים דרך נכוח:
 קבורית נשח לפקוח " נאדרי בכח:
 וודפם הכירום בני " רחובקי א
 אשפתות שרטוני " רגנו כרחזו
 אמוני " " ימינד יצ:
 שוחה כרה לדייב " זיד נזיד ל
 להתחייב " שרוף חרדל
 חוייב " " תרעץ אויב:
 תמוכים בצדק ימינד " קדמו ש
 שרים לגונניך " תמיד מ
 משבחים המוניך " ופרוב גאונך:
 וברוב גאונך מהודר בכח תמארה:

נאה ובהור צבורה :

תהרום קמיד " חרפי מיר לרה ררה :

מובשלים באותה קדרה :

תשלח חרונך " הצרת אש בער ררה :

קטעו באף ועברה :

יאבלימ כקש " טרם נופקה בעירה :

נשמים בגופם נחמרה :

וכרון אפך " באפך תחלה להלחמות

~~הוא יבא עליהם כס מלכי אדמות :~~

נעממו כס ~~הוא יבא עליהם~~ מקיף לעומורת :

יכלימם תחלה בשבר אימת אימות :

ניצבו " מעמד קולנים לערבבם במהומות

רוח בפימו יובלות ושלפיד מלחמות :

כמו " דורכי קשת וחיצים בחימור :

כונן עוד בדברים בצוארי ראימורת :

נד " יביע בשדם ממגלבי אימות הנמי

הלומי גוה גולדיר זנצוח מלחמות :
 נוולים "פעלו כבות נפש מושלכת כחימות :
 רשום לשרוף מגדלים חילו וחומות :
 קמאו " נטמרו מבלסטרא אבני נקמור :
 סונף עוד חיילות רבות ועצמות :
 תהומות חימת עולים איש לנדרו לשמוה :
 זוכר מעשימו והובשן בפילקין בועימות :
 בלב קם ונטר וחייב ~~בשדה~~ למות :
 אשר מרדו ~~בשדה~~ לחמות :
 יב " מושל בשעל ~~בשדה~~ :
 נמשל כן כבאו לארץ ענמות
 אפר " קדם להזהיר רב עליה :
 ובא כמלך בשר ודם בתרוזלה :
 אויב " ראשון מימיו התחיל לחבלה :
 ייעור צמרדע באחת מקריקרין העלה :
 ארוף ציערם בכנים כחצים גשרם לחבלה :

יביא ערוב כבודם לשון מבולבלה:

אשיג שמותם כדבר בדורמוסי בחלה:

מבת שחין חלקם כבנפט בלולה:

אחלק שלל" קטול נפגם ושקמה לקומלה:

היורד בפילקין הזה אילנות לקטרה:

תמלאמו" לרוב ראשו ארוך בעלה:

אשר מתלעות כפירים להם לאכרה:

נפשי" ולבי כלא אבן שמוע פלילה:

דינם בחשך עבה כדינר — שקולה:

אריק" רבנן לחזקת ואין חילה:

נבעו מצפוניו מחפוש עדרת סגולה:

חרכי טיפי מרה הלעיטם כוס תרעה:

מץ ושתה גם קבעת בלולה:

תודישמו ידי" וחנם בבכוריהם כחצי הלילה:

לכן נאה לשבחון בכל מיני תהלה:

נשפת" ים גזרת לגזרים

חכיתו

הציתו לשמש עשור עברים :
 ברוחך " יקוו כסחתו עמדו צרורים :
 וכמקפה הזו מרתיחים מסערים :
 כסמו " יבול אילנות בפירות הדורים :
 גם אילני סרב לצל מאירים :
 ים " דליתו הקפיתו חומרת מבצרים :
 בנין עששית וחלונות מאירים :
 צללו " תואר חילוץ נאה מספירים :
 רביע הנרא וקרח הדורים
 כעופרת כמעשימו מלבנים ומשחירים :
 טובים ונאים מכרום ופנתרים :
 נמים " אז להכנס בתוכם כפתורים :
 מיד הצמיתם להצמית מצירים :
 אדירים " נועמו בכך שבחות ושירים :
 המאיר לארץ ולדדים :
 ואומר צדכנ אתם וכו' וקום והאפנים אומרים

האופן והשיי

אופן ליום ח' של פסח :

כבודו מלא רום ושלש שלישי

נתגודדו יחד לשורה גורת

תרשישי " חשבו לקדם שיר זרע ק

קדושי " מרום המתינם אחר נגון

בלושי :

מי כמוכה " הראשון התחילו ישישי

מתוך כך רפוי ואמור בחשי

באלים יל " כליל נוגדה אישי "

ויעודו פצו זקיני כח תשישי "

מי כמוכה ניאמו שנות בחורי חמושי :

הנה לכן בטל אודה בפירושו :

קדמו לטבס בכח בביאור מורשי " ולכן

מכה בכח כטעם מדרשי " רבוק ברתוך

מבטל מסורת פירושי " יען הוא קיר לזם
 נב חרושי "

נאדר בקדש " צבאות ברואי אשי " י
 יחרוהו נצח " בנעימות שיר חרושי
 נורא תחלות ידיו גלילי תרשישי

חטבו קלוסו וינדילו שמו חיפושי :
 בתוך ריבות הלל קדמו מקשקשי ובמעש
 ימינו תופפות שיר הרגישי :

עושה פלא " טוכסים בים חושי " אכן
 משלש " נגדם את גדישי :

ואף מלאכים ניאמו קדושת שלושי " ל
 להזכירו אחר שלוש תיבות :

זולת ליום ח של פסח :

אן לקהל המזוני " מלב להוציא ל
למאמיניך : נטית ימינך :

בקצת גודר פהץ : נכרים כחיתוך וחרץ

תבל עימו ארץ :

גלית כמום סודיך " חזות הדריך והודך :

נחית בחסדך :

דגלים בים הדגלת משנים עשר חקהלת :

עם זו גאלת :

הרכבת לעם חזיויך באנפר אנפרת פרוזיך

נהלת בעוזיך

וראשית אוגים בשנשך יוננים בפסחי קדשין

אלנוח קדשיך :

זבוד יד ופרזון - בכנים נבהלו וידופזון

שמעו עמים ירגזון :

חדלו מדרוך קשת " ידידים כנמלטו ליבשת

חיל אהו יושבי פלשת :

טמע מצירי הדום " מים עזים כסדרום :

אז נבהלו אלני אדום :

צורו משאת לרעד : צאת וחיל בזועד :
 אילי מזאב יאחזמו רעד :
 כהתה רוח נשען " דומה למרת נטען"
 נמוגו בליושבי כנען :
 לולי קישו ופחד " כי לשמה וכחוד :
 תיפול עליהם אימתה ופחד :
 מושחז כבול ומכבן " יחד האב והבן :
 בגדול זרועך ידמו כאבן :
 נוטו בכך ענייני " המסין לב בזרוע :
 עד יעבור עמך יא :
 סולפו רוצנים מניתה " פנים ככרום שינירתה :
 עד יעבור עם זו קנית :
 עדת יעקב לסגלימו " רמות גדוד גזדימו
 תביאמו ותגעמו :
 פוסתכי כרמל בשמהך " נטעת כרם אמדיתך
 בהר נחלתך

ציון עיר קריתך " סמוך בו שכינור נד " א

סמן לשבתך :

קריתך צמוני " חנה חכליל עיני:

פעלת י"א :

רבוך בתוכו המוני " זבר קטורת כלפני:

מקדש אדני :

שיר חדש חסידך " ישירו אז בקרית מעדך

בוננו יריך :

תוף ושמיני ויעד " מנצחים בנעם להעד:

י"א ימלוך לעולם ועד :

מי כמוד ליום ה" של פסח

לך יחוק בקען כרבי אכסס

מי כמוד ואן כמוד מי דומה לך ואן דומה לך
מי כמוד

י"א להי ישראל בנה ושכלל ארץ

והדוש לעמך נוט אבי עד שר שלום:

ציון עירך ירבותי צפתה - קרית דוד חנה "

השב שם שכינה " צדק ושלום
 חסדך מלאה הארץ . ושכינתך בשמי עדן
 חכם מלכות בן פרץ ימח בימיך קשב שלו
 קבץ גאענה " מכונה נמן פודיה " וחשמיע
 בירושלים חבנוי " בחילך יהי שלום!
 הן בראשון ברא " חלד ושמי שפרדו!
 ועולם יסד בגבורה ובאמת ובמשפט ושל
 קבע בשני לכפרנים " נהינם ב
 בחמשה דינים לקיים נבואת
 חזיונים " כל דודך בה לא ידע שלום:
 טיכס גן עדן קדומה " בשלישי ע
 שובן בזמה " להוני דרת ק
 קדומה " והתענגנו על רוב שלום:
 נקבע ברביעי בזבולם " שני המאורות
 הגדולים " ובחמישי זיו ולויראן
 למשכילים " שמורים ליזשבי שלום:

בשישי ברא בחמה " ויצר היציר
מאדמה " ומצלעו עצל ע'
עלמה " ויאמר כי יד-יזה שלום
ריבץ אותו במלזנו " בשעשתה גן
עלה " וברכו חותה מ
ממעונו " וראה בנים לבניך שלום
בנים שנים ילדו " בבהמרה וכל
חיה רדו " ולהקריב קרבן
חמדו " לבורא חשך ועושה שלום
יה שעה בקרבן צעיר " ורב ד
חמתו העיר " ורוח מארתו
הסוד " כילא שלום
אלהים שמע מעני " ושאוסלה
גודל עוני " ועשה בחסדך
קונ " כי בעצמי את שלום
בתשובה לפני הוכשר " ואור

כמצחו קשר " וגם שומר תם
 וראה ישר " כי אחזת לאיש שלום:
 ישעים עזי פנים " נמו מלבנה לבנים " ו
 וחזפתם אב המזנים לדשעים אין שלום:
 הן במה אדע ענה " וגרם ארבע
 מאות שנה " ונחמו אמן:
 ואתה תשוב אבור עך בשלום:
 מלאך בישר עדנה " ותהר ותלד
 בזקנה " ושברה לשוכן
 מעונה " ותאמר שלום:
 הביא אשתו האהלה " וילדה
 שנים בתפלה ותצרך צעיר
 בגילה " אתה שלום וביתך שלום:
 פגע וישן בבית האלים " וחז מלאכי
 עולים " ונדר נדר ב
 בפילולים " וגם ושברתי בשלום:

יועִים מִצְאוּ עֲדָרִים " וְשֹׂאֵל
לְהֵם דְּבָרִים " וְהִשִּׁיבֵנו לָו
אֲמָרִים " וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם:
נִתְבָּרַךְ בְּעוֹשֵׁי שָׂר וּבְבָנָיִם " כַּעֲבָד
עֲשָׂרִים שָׁנִים: זֶה קָשִׁיב שׁוֹבֵל
אֶרֶץ כְּנַעֲנִים " וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם:
סוֹחְרִים קָנּוּ בֶן זְקוּנִים " וְהוֹרִידוּהוּ
לְגִיא צוּעָנִים: זֵי שְׂרֵת חוּו לָו
אֲחִים כְּנַיִם " וַיִּשָּׂא לְהֵם לְשְׁלוֹם:
נִתְגַלְגַּל שְׁעַבּוֹד בְּתָרִים וַיִּרְדּוּ שְׁבָעִים
יָקָרִים " לְאֲדָמֶרֶת נוֹף ו
וּמִצְרַיִם " וַיִּשָּׂא אִישׁ לְרַעְהוּ לְשְׁלוֹם:
חֲבָמוֹ לְכָלוֹת אֲמוֹנִים: וְהִשְׁרִיבֵנו
לִיאֹר זְכָרִים " וַיִּצְעֲקוּ אֵלָּא
בְּתַחֲנוּנִים " שִׁים עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם:
נִגְלָה לְאִישׁ נֶאֱמָן יִצְעָבוֹר עִם אֵל

לא אלמן - וחראהו אורת
 וסימן " וישב עמי בנוחה שלום
 פקדתי מטה נחלתי " לקיים ברית
 שבו ערתי " לך בשר ב
 בעזרתי " כי בשמחה תצאו ובשלום
 שב לביתו ולעירו " ונתיעץ מאבי
 עזרו " ויעץ ויאמר ת
 יתרו " למשרה לך בשלום:
 ירד רועה לערלו " וסיפר דברי
 יוצרו " ויאמינו לו כל
 דורו " ויאמרו יי יברך את עמו בשלום
 צור קיים דברו " אשר נשבע ל
 לבחירו " ברכוש הוציאתם
 בעזרת " וישם לך שלום:
 חזו תחזו יד רמה במצרים העשה
 נקמה " וימיניו תקבלו ה

אמימה " אשר נתיבותיה שלום :
קמו ועלו אחים " אל מלך כ'
כסלוחים " ונמו שלחו חפש
אחים " כי יא דבר שלום :
הקשה ואימץ לבו " ונס מידו
ומה טיבו " מעולם לא קבלתי
כתבו " " כי ידבר שלום :
משה קצה כשמעו " וצעק לפני
פרעה " אם יחשוף אלזה
זרועו " ליוצא ולבא אין שלום :
כבוד ושלח איומתו " פן תבער כ'
כאש חמתו " ולא תוכל
לכבתו " כי עת מלחמה ועת שלום :
ומחץ והכה קשים " כמכות נחלות
חמשים " ואז ש ל ד ב נ
קדושים " וילכו מארתו בשלום :

ננאלו מצוען עבדים " אורדפו א
 אחריהם צרים " ויצעקו אל
 ממוסגירים " ויקראו יי ש
 הוצילו בים מסתוללים " וישאל עמו
 בתוך גלים " ואז שבחו באולים
 לבורא נוב שפר — נים שלום!
 כנס נדחים וענומלים " מארבע כנפות
 הדומים " וידאו בגים נעמים "
 רגלי מבשר — משמייע שלום!
 לראות גאולה משועים " לעלות
 לציון נושעים " למען אחים
 ורעים " אדברה נג שלום!
 בנה ושכלל מהרה " בטן בירת ה
 הבחירה " והקם חזיון בשורדה!
 חנני נוטה אליה כנהר שלום!
 מי כמוך יחיד למען שמך " חזק בית

אולמד " ועל ישראל עמד " תשפור

שלום

ואומר טיה חטה וכו' ומתפלל עמיה כסר
יום ראשון. ואחר התעלה אומר הלל כדלעיל
לקראת את הלל ואח"כ אומר קריע תתקבל ומוציאין
מע שנת וקורין בלחמיה זבי כפיהם קאה מן
בל הבכור עד סוף הפטה וקריע עד לעילא ו
ומביאין שנת מע וקריע בלחמיה כמו אתמול
קריע עד לעילא ומביאין בשע/ סימן: עוד
היום בגוב לעמוד ומהייה הסת להיכל ואומר
קריע ומתפלל שבת מוסף כמו אתמול ועמך כל
התעלה כמו אתמול: ..

סדר שבת הגדול שלפני

שבועות

שבית הגדול שלפני שבועות באים לכה

94
וקוחים הבקשות והאליהות ונחמתי כעו סלך
שבנות. וקוטר שמת בלש וקוטר בלבו אומק
זה כוונת לך אכזה אל

יוצר לשבת לפני שבועות

אמונת עתים - אצל אמוז
שלחה משולים לפרדס רמוז

נרד וכרכום " קנה וקצוץ :

מתנה נתונק - ממנו ישימוז :

או בשמחתה " רכב הקודש : מרבורנים

קודש " אל סיני להתקדש " יל בבו

סיני בקודש :

בתמלך כבודת " פנימה בזהו נהו :

בכניסתה לנסת " רצו העל לראתדה

מה יקת ומהו נעמות " הללו אותהו :

כי טוב סחרה " פאחר כפת ו

ומחרוץ תבואתה :

גם על כל מחמדים מאה ואחובה " מ
מאושרת בנים ; למלכים ותאוברה
באר חפרה שרים " ומנדיבים שאובה ;
יקרה היא מפנינים " וכל חפצים
לא ישו בה :

דמיה לזשוח " המעמיק למאבוד ;
דדיה יהו " לוית חן לזכור " ;
משלשת שלום " לכה עמל ועבוד ; ארך
ימים בימינה ובשמאה עושר וכבוד ;
העת האבל בנו " ירושרנו הקנה ;
שמע בני מוסרה " תוכחרת חיים ק
קונה " א תם זמין ושמש " ואל תסור
מן קנה " סלסלה חרוממך : תמוגך ;
כי תחלקנה ;

ושריה מגדלות " וחומה בצרורתיך

ומעשרה שלימים " תעזו בקר יורניך ;
אמרקא אמרי מעם " יהו מדבר ורניךו
כי לזרת חק'הם לראשך " וענכ'ים

לגרגורתיך

זחב וכסף " וכל כלי מחמדים ;
זלים יהיו בעיניך " לפי הדררת ה
הודם " כה תשים " הנפש וחדים ;
ומצאת חן ושכל טוב " בעיני א
א'הים ואדם ;

חמד אבני חפץ " נופך סעיר ויהלום
קנינם לרגע כמראה חלום " וקניניהו
נצח כה תלוט ותגלוט " דרכיה דרכי מעם
וכל נתיבותיה שלום ;

טעמה כי תטעם " יחפרו מצידך וצחק
במוסרה " ויכלמו צידך וישחק לבנה
בעיר מבצריך " אמצובה ותשמריך " א

אהביה ותצרך

ידידות משכנותיה " תחמד ותתאשר
מעגלה תדרך " כי טוב וישר " מצותיה
לנצור " על גרונתך תקשור " עץ חיים
היא למחזיקים בה ותומכיה
מאשר :

כי נעים לשמרה " בסוד מזימורתך
סלסולה וחבוקה " כבוד מרוםמותך
מקול מחצצים " לדחשמייע ב
בנחמורתך " רפואת תחי לשורתיך
ושקוי לעצמותיך :

לאטום אזניך " מקחת שמצה " לדעת
ולחבק " משל ומליצה " לבך נתן " ב
במבא ובמוצא " אזתבין ידאת יי: ודעת
איהם תמצא :

מוטר היראה " מעגלה תדרך " מדרך

חטאים " תסור ותסרך " מסודם תיחחק "
 למען תתברך " מארת יל בבית רשע ומה
 צדיקים יבורך :

נפלאים ממך " עלומים ולאגלויים חדררי
 חדרים " סתורים וחכמים " עבודם תעבור
 באי הים " שמע בניוקח אמדי " וירבו
 לך שנות חיים :

סמוכים לעד בכל פינותיך : נגטע מסמר
 חוקעם בביתך " משואת רשעים ירח
 משכנותיך אם תשכבלא תפחד :

ושכבת וערבה שנתך

על משמר תעמד " ותתיצב במצודה :
 חמדתם תתאוה " משוחם וישפדו :
 מכסף מזוקק " ומזוזב מיתפה " כל
 חיים הם למוצאיהם " ולכל בשדו
 מרפא :

פלאים ופלאים " אמרי הדעת " עמוקה
משאול " להבין ולדעת " נראים נפתלים
לנחסרי הדעת " כולם נפוחים למבין " ו
וישרים למוציאי דעת

צדופה למאוד " לשמור דהבינה " י
יראת יע " ראשית חכמה ובינה
כבוד ינחל " המשכילים להתבוננה
תחלת חכמה " יראת יע " ודעת
קדושים בינה ו

קנין תבחר " לעינים מציחים " ש
שנאות דרך " מודים ומתגאים
סוד אל תחר " בקהל יהירים וגאים
טוב שפל רוח את ענוים " מחלק
שלל את גאים ו

ראשית חמה " נתכונתה תאשר
וצדק ומשפט " תבין ותתאשר " א
לוהות

אורחות חיים " הבינותך לישר "
 בדרך חכמה " הוריתך : הדרכך ניד ב
 במעגלי יושר :

שחר ואישוק " השמר ממוקש :
 אחרי לא יועיל " פן רתנקש " ע
 שמור אמרי וחדה " ואל תתעקש :
 בצדק כל אמרי פי " אין בדהם נ
 נפתל ועקש :

תוחלת להוגיה " ולשמריה סברה :
 תעלה ורטיה " ממשע וחבורה :
 תור מחשתרר " כי אם בי ל
 להתגברה " לי עצה ותושיה " אני
 בינה לי גבורה :

או בשמחתה " רכב רתקדש : פ
 מרבותים קדש " לפי שנתן להתקדש
 ולבם סיני בקדש :

אופן לשבת לפני שבעות

אל עיר גבורים כעלה עניו " פ
פגעו קמוט השוער עם כל

צבא שנאנו " גער בו נאמן " ונס

מפניו " והוא מהלך ברקיע " כ

בשכונת שכוניו " ומאחורי

הפרגוד שמע קול רעש באזניו "

עונים ואומרים " קדוש קדוש

ק' יל צבאות :

מראה הדרניל כחו " נבהל מתוארו

" שבשמונה מאות פרסאות גבוה

מחבירו " ושנים ברקים יוצאים

מפיו ברבדו " ובסוף הלך לפניו כ

בתלמיד לפני מורו " ובתקול ט

שמע מחיכל דבירו עונים ואומרים

ק'הע

98

קִקְקֵי צְבָאוֹת

תִּמְזֹנֶת סָנְדִּלְמָן כִּרְאָה - אַחֲזֹדְהוּ
 חֲבָלִים - שֵׁאֲשׁוּ שׁוֹרֶפֶת לִפְיָדִים
 וּגְחָלִים " וְהוּא מִשְׁתַּמֵּשׂ אַחֲרֵי הַ
 חֲמֻרָה בְּכֶתֶר הַלּוּלִים " וּבִשְׁעַר
 הַכֶּתֶר כָּל חַיִּילֵי מְרוֹם חָלִים " וְכָל
 אֲדָנֵי שְׂרָפָה רֹעֵשִׁים וּמִתְגַּלְגְּלִים:
 עֹנִיִּים וְאוֹמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קִי
 צְבָאוֹת:

יוֹפֵי כְנָפֵי גְלִיצוֹר - נֹגֵד חַחֲיוֹרָת מִ
 מַעֲמִידִים " שֶׁלֹּא יִשְׂרְפוּ מִלֵּאֲמָם
 מִלֵּהֶבֶל פִּידִים - אֹרֶךְ רִגְיוֹן אֲחֻזָּה
 מִן מִלְּאֲכֵי בְנֵי אָדָם " לְחַיִּילֵי
 כָּל אֵימָתָם וּפְחָדִים " וּבְקוֹל שִׁיר
 רַבִּים - נִשְׁמַע מִכְּנֻדִים - עֲתֻמֹּתֵי

קִקְקֵי צְבָאוֹת

ואומרים והאופנים נחית וכו' ומתללים כל פ
סוד התמלה כמו שאר עבדות
צמחה באים לכה ומתללים כמו שאר פ
עבדות ומוציאין סת וקוף צו גרברי עני
הסבוע הבקף וקודם הכנסת סת להכל
אומרים רשות זה :

רשות נחיה לזבת לפע שבועות

כך גורן רבותינו סנהדרין גאונ
עולם - בבית מקדש שני כ
כנבנה ונשלם " או נראה כסא אש
בשלם " ועליו מלכו של עולם " מ
מסתלטל ועומד בין האלים " וכבר
כתר ותקשו חותם נעלים " ומנו
ותקנו תקנת עולם " ותקן ביד רבי

אליעזר הגדול שבכולם - מהתקין לא
 זבד מור - ולא בדו מסח לעולם " ולא
 גהו עצרת - ולא אדו ראש שנת עולם :
 וברשותם יש לנו חג השבועות הזה י
 יום (מלות) ויום (מלות) בעם עולם " ב
 לחשבון רבותינו ישמחנו בו אלה
 עולם :

כששה בחד שניתנו עשרת הדברות
 לסגולה " כהם שבת כהורו דוכמי
 גורן עגולה " וזרח והופיעה על
 כל אומה בתחלה " ומקצת תחתו
 להם ידע וגילה " ומאנו כולם ודלא
 אבו לקבלה " ואז אהו בימינו נחת
 בית מעולה " והוא בעצמו על כל
 בני בוזריו נגלה " סגול בפק אמת
 ולהב אש אוכלה " בעשיתם ויתעם

אלה מרכבות המולה " וכל מרכבה
שבתם שיעורה בגדולה " כמרכבה
אשר חזו יחזקאל בן בוזי בתוך המלה "
והטה והרכיז כל שמי מעלה " ופתח
בהם כמין ארובה גדולה " והר סיני
ממקומו תלש והתלה " והציב תחתיו
דגלי נדנלה " והכניס ראשו לתוך
ענני זבולה " ופתח אנכי יס אהיה
אשר מרתיה מסרך ענלה " ולקולו
מלאו מותני ארץ אלהלה " וכל הר
נתמוטט " וכל גבעה הושפלה " לא
צמצנה עוף ולא נדנד אילן מפחד
חולה " והמתים חיו והחיים ירדו
שאולה " ויצא קול רבוד דושני
ועמדו כולם בבחלה " ובשורם כי אין
הצין לראות יכולה " ולא דהגוף

עוֹצֵר כֶּתֶל לְסוּבְלָה " שְׁחוּ לְעֵינֵי דָבָר א
 אֶתְּהָ עֲמִנּוּ וְנִשְׁמַעְהָ וְנִשְׁבִּילָהּ " וְשִׁמְעוּ
 יִדְבַר עֲמִנּוּ אֱלֹהִים מִן נִסְתַּבְּלָה " וְהוֹשֵׁעַ
 אֶל הַעֲרֵפֶל מִקּוֹם הַחֲשִׁמְלָה " וְשִׁימְעוּ
 שְׁאֵר הַדִּיבְרוֹת לְמִי זֹאת עוֹלָה " ו
 וְכִבְלוּ הַתּוֹרָה בְּאַחֲבָה וְחִיבָה וְגִילָה " ו
 וְעֲצְרוּ בְּעַדִּי אֲשֶׁר מְאֹד נִעְלָה " וְכֵל
 יְמֵיהֶם טִיפַת קָרִי בִּם לֹא מִשְׁלָה " ו
 וְאִף אַחֲרֵי מָתָם לֹא הוֹתִלְעוּ ל
 לְהַתְּקַלְקֵלָה " אֲשֶׁר־יִדְוֹנוּ א
 אֲשֶׁר בָּחַר הָאֵל לְיִצְחָק " וְתִרְוֹמִם
 בְּמֵיהֶם שָׂלָה " וְתִרְוֹמִם
 הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל הִיא וְעֲשֵׂרֶת " כִּי
 וְעֲמִידַת חֶמְאֵרֶת " מִשְׁפַּח וְהוֹלֵךְ
 וְלְבוֹשׁ חֹשֶׁת " אֲזַמִּין וְנִכְלָעוּ " ו
 וְהַנְּבוֹרָת " כִּי כֹל אֲנִישׁ לֹא מִזְכָּרֶת "

בלב כלי ציר לא נשערת " רויה כד רבין
וכמסמרת " פיענחיה סמי דקח קטורת:
והיא אוסרת ומתרת " והיא פוסלת
ומכשרת " והיא מטמאה והיא מ
מטהרת " והיא מחייבה כל עונש וכל
כרת " ועד התהום נוקבת וחותרת " א
אגודת ריב וחלד מבינתה משרשרת "
בשם המשרש שבו חתומים מלאכה
השרת " כל עשרת מלכות בה נעשרת "
כל שררות בעולם נשררת " כל זוקן ו
ישיבה היא מחדרת " בשלוש עשרה
מדות נגמדת " את ורס"ט ושליש בעולם
נבארת " וכל המודה בה וסאלכה וכמסנת
נוצל ונמלט מאש בוערת :

ואף לעולם הבא עתיד יה אבתרי"ל " ל
לבקץ ולכנס נדחי ישראל " ולהשיב על

מכוננו בית זבול אריאל " ויקים ויעמיד ד
המשיח וגו' " ולו שני שרפים ימיין ו
ושמיו " ופיל משמי מרום שר סמו'
וישפוך דם אדום כמימי נחלש " ויקים
חוזן עינייה ויחזקט " ובעדן גן
יושיב כס קדישו הש " וכל צד יק
יושב לפניו כתלמיד ושוט " ואראלים
יסובבוהו כיום מתן דת יקותיא " וטעמי
תורה חדשה יחודש בוא " ויעמיד
זרוב לבן שאתיא " ניקדיש לעין ק
קבוצי מנה חשמליא " וצדיקי א
אומות העולם ופושעים שבישראל
יענו אחריו אמן לאין כל " ואז יצוה
למיכאל וגבריאל ויעלים מתוך עלוקדה
להפרות ולהתעל " ויהיו יצו ו
ויחז לשמש על כל א " יגל יעקב ט

שמח ישראל :

בכן יגזור בורא עולם " ויהי יש תשועת
עולם " יושב כקדם וכימי עולם " מ
מאנע אשר בחר בעם עולם " יבשרו
בלתחלותיו באי עולם " נצח בכל
אפסי עולם " ויאמרו ברוך יי אלהי
עולם " בן העולם ועד העולם "
במדינת המזיבם וכימי כל ישראל

אמן :

ומחזיק השם להיכל ואומר קהש עד ל
לעילא ומתבללן חנתובשאר שפתות
ואין קוחרים בלבן

סוד ערבית של שבועות

צבא באים לבת ומתחילין עובלהזהר
לה יבא ולא יזוס שני של שבועות חלל צבא

מתחילין בדרך ה' אשר נתן מנוחה מממור
 שיר ליום שמצבת וכו' ואח"כ אומרים מממור
 על טבועות למצבת להדך מממור שיר תלים
 סימ/ ס"ח. ולאומרים הווד לכי טוב וכו' וידא
 בנר להם וכו' הללויה הללו אל בקדש וכו' ואח"כ
 עומד הט"ף ומתחיל מעריב זב :

מעריב ליל שבועות

ננלה בסיני " זנס אנבי י"א " לא
 יהיה לך אחר עלפני " כי ביום
 ובלילה אעורר דחמים על בני :
 לא תשא כבוד משאיו שם אהיך ל
 לשוא לא תשא " הוחר מלד צינא
 בשבת משא " כי בו שבת אה
 רם ונשא "

כבוד אביזאם' הוחרתיך בסיני " לכן

לך אין סבלעדי "דתתתי לבחירי ל
לשמור אמרי " כיום רדתי בסיני נמתי
אתם עדי !

לא תרצח ותזנה " פן תאבד כוונה ואות
יענה מכרית עד ועונה :

ותגצל ממשחיר

נשורר לך

כמה כלה כלה

בעממה

לא תגנוב מים גנובים " פן תאבד כ

בגנבים " אם לא תענה כוזבים "

אתפאר בך עוללים ויוצקים : זה לך

ישענו טעכה עם ולמה יא יתנוך

לעולם ועד :

לא תחמוד פן שלך זר יחמוד " זרעך

לפני יעמוד ובנאול אכל תאמין

ותעמוד

10
ותעמוד

וכל העם רואים "מקולות מתיראים" כי
נגלה אלים "תפוש שלובך על עם ק
קרואי בני סגלים :

ואומר בכו ולאט באפרו וכו' עד ספוג סוג

ואח"כ אומרים וביום הביכורים עשיתם

ואומר תסיה וקדושים

עמיה של שבועות ואמרו

הטן ויכולו וברכות מעין פבע קדושים

איך כאלהיט וט' עלינו לעבדו וקדש טלם

עם בכו

סדר שחרית של שבועות

בשחרית מסכיחין לבה ומסדרין שבקעות

והזמירות כמו בטברג אומרים אממור

של שבועות ואחר כך אומרים ביקך שמו

פועל ישועות בקרב האנשים וזאת
 צדיק וחסיד בכל הליצה וזוהי ברוך
 הוא " ברוך נקח לסלוקי אבי אבות
 ברוך רם ונישא שופר עך וקידם שמו
 " ברוך הוא מפיך שמוקל ענין עליו
 עולה ולא שכחה לאסוב ולא צדקה
 לא משא פנים ולא מקבץ שמה
 (שבת) ברוך הממיל מעוזה לעתים
 (ביום שבת קדש)
 (מסח) ברוך שנתן לנו את יום היום
 המצות הזה
 (שבועות) ברוך שנתן לנו את יום היום
 השבועות הזה
 (סוכות) ברוך שנתן לנו את יום היום
 (הסוכות הזה)
 (שמחת תורה) ברוך שנתן לנו את יום

ז שמיני תגהעצרת הזה :

ברוך הוא ברוך תמים דרכיו בכל
ככתוב ה' תמים דרכיו אמרת י' צ
צרופה מזנחוא לכל החוסיסבו " ו
ויברכו שם כבודך ומרומם על כל
ברכה ותהלה " כי י' עליון נורא מלך
גדול על כל הארץ כל הארץ ישתחו
לך ויזמרו לשמך עליון סלה " ברוך
אתה י' אלהינו מלך העולם ה' המלך
אב הרחמן המהולל המשובח ו
והמפואר בפי עמו ובלשון כל חסידיו
ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהללך י'
אלהינו ונשבחך ונפאריך ונרוממך
ונמלכך ונקדישך ונעדיצך ונזכיר
את שמך מלכנו אלהינו יחיד חי ה
העולמים מלך משובח ומפואר לעד

עד לנצח ברוך אתה יי מלך מהולל
בתושבחות :

וקום תביאמו ותנעמו לומרם לני קרלתך וכי
וקום נעמת לומרם עטרה הכהת

ויברא משה ל כל ישראל ויאמר לידם
שמע ישראל את החקים ואת ה

המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם : יי

להינו כרת עמנו ברית בחורב : לא אלה
אבותינו כרת יי את הברית הזאת כי ארתנו

אנחנו לה פה היום כלנו חיים פנים בפנים
לבר יי עמכם בהר מתוך האש : אנכי

אמר בי יי וביניכם טענת עתה

להניד לכם את דברי יי כ

יראתם מפני דברי יי

ולא על יראתם

כדור

לאמר

אנכי

אנכי

יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : לֹא

יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי : לֹא

תַּעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם

מִתַּחַת לָאָרֶץ . לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא

תַּעֲבָדֵם כִּי אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶקְנֶה פְקֹדֹת

עֵץ אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רְבַעִים

לְשָׁנָאִי : וְעָשִׂה חֶסֶד לְאֵפִים לְאֹהֲבָיו

וְלִשְׂוֹמְרֵי מִצְוֹתַי ׀ לֹא

תִּשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקָה

יְיָ אֱתָאֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׂוֹא ׀

שֶׁמֶר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר

צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתְּךָ . וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלַאכְתְּךָ

אתה ובנך ובתך

ועבדך ואמתך ושורך וחמורך
 וכל בהמתך ונרך אשר בשעריך למען
 ינוח עבדך ואמתך כמוך : חכירת כי
 עבד היית בארץ מצרים ויציאך יי' אלהך
 משם ביד חזקה ובורוע נשויה על כן צוך
 יי' אלהיך לעשות את יום השבת : כבוד את
 אביך ואת אמך כאשר צוך יי' אלהיך למען
 יאריכך ימיוך ולמען ייטב לך על הארמה
 אשר יי' אלהיך נתן לך דלא תרצה : ולא תנאף
 ולא תגנב : ולא תענה ברעך עדי שוא : ולא
 תשאף אשת רעך ולא תתאווה בית ריעך
 שרהו ועבדו ואמתו שורו וחמוי וכל אשר
 לדיעך : את הרברים הלא דבד יי' אלהיך
 קהלכם בחד מתוך האש הענן והענני
 קול גדול ולא יסוף ויכתבם אי על שני לוחות
 אבנים ויתנם אי :

ואומר מלכותך ה' אלהינו וכו' ועומר העץ ואומר
רעות אה קלם נשמת

רשות לנשמת ליום א' של
שבועות : ל' יתקאל

יום מעמד סיני " אשים במהזני "
וימלאו מתני " פחד ורוב חילה "
ומלאו מהני פחד ורוב חילה

צורי הלא זה יום " רצון ויום פד' יום :
ולתתך חיום " דתך ולסגולה "
ולתתך היוסדתך ולסגולה :

חדד לבב עמך " חל כל יצור ממך :
לדין ביום קומך " מי יערוך מלה :
לדין ביום קומך מי יערוך מלה

קץ אין לחבמתך " סוף אין לבינתך :
שפת מלאך בל " ראשית ולא תבלח

גם אין לטקתך ואטית ולא תכלה.

חוישי צל יכלו " פי יחלוף יבדלו ;
שפתי ולא יובלו " גודלך למללה ;
טמתי ולא יובלנו גודלך למלה.

ואת אזכור מלכי " יום פותחך באנכי ;
יחול לבבי בי " קודך כאש אוקלה ;
יחיל לבבי כי קודך מאת אונתה ;

קבל מייעוטי נבי " צורי ומשנבי - ב
בעוד נשמה בי " אודח לך שלח ;
בעוד נשמה כי אלה לך מלה .

ואחור נשמת כל חי וכו' וקדם כלנו אמרים יוד
זה

יוצר ליום א משבועות :

אילת אהבים מתנת סיני " אמת
שעשועים מורשה מותי "

באור תורה " אור קדושת סיני :

בהחרד עם "סביבורת סיני :

השמרו עם בליטתע בהר " וענן כבוד

על ההר " קולות וברקים מן ההר " ע

שמעו נצבים בתחתית ההר " יוצר אור

לעמו יבחר :

גבר הכס עלה " לסיני "

גאה ברוב כוחו " שיכן בסניני

לת משהקת " יום יום לסיני "

לעת וסחזה האירה " הר סיני

הנביל גויקחש " תחתית סיני "

הופיע בכבודו " וקידש סיני

חט שמים " וירד לסיני

ועמו נהורא האירה " הר סיני

זיעה בהרים " ובחר צסיני

אחר אור הזריחה " זרן סיני

חשו נבנעם " לקדם לסיני "

חמר אלהים לשבתו " הר סיני :
 מהורים יראה " השמיע לסיני
 טוב כמו אור טוב " שבן לסיני
 ירצרו חרים " אל מול סיני
 יקבלו הלכה " למשדה מסיני
 כלת לבנון " החזיר משדה
 כתב שלישים " למדם משח
 לערפל ניגש " משדה
 לחשמיע לעם " וירדה משה
 מחוך האש " אמר האלחים
 מתוק האור " בתורת האלים
 נופת צופים " נתן אלחים
 נחמדים מזהב ומפן וידבר אלים
 שמחת גוי קחש במעשה יד
 סדרת לענין " סוד שעשועין
 על הר סיני נגלית " ברבבות אמן

ענית ואמרת " אנכי יעלה אהרן
פוררת ים בעווןך " ועליו דרכה רגלך
פדית בלהבות אש אשר חצב קוקך
ציהרת אור מקבלי לא יהיה לך
צוית לא תשא לשוא כבוד שמי במלחך
קדש זמור " וקיים שמור
קהלת יעקב " יענו מזמור
רוץ למצות כבוד ואור נתיבותך תגמור
ראח לא תרצה צלם צורך ועצמך תשמור
שמור דיע לא תגאף זנוני זימור
שמור לא תגב סן תישת לכלימה
תמיד לא תענה כדיעך עדות מזימה
תאות ריעך לא תחמד מאומה " מאדם
ועד בהמה
השמר עם בלי נטע בחר וענן כבוד על
החר גם קלות וברקים על ההר " ט
שמעו

שמעו נצבים בתחתית החר " יוצד אור
לעמו יבחר :

אופן ליסא" של שבויעת :

אורחות ארלים יקלישו בדדתו
בסיני מלא כל הארץ כבודו

ברואו ברכים " רעדו בבוא בסיני : מ
מלא כל הארץ כבודו :

כבודו נגלה על הר סיני ומלכותו על
סיני " אמוז אצל מתנת סיני " ודברת

עשרה שמעו בסיני " מקבל הלכה :
למשה מסיני : מכה

גזוי גלגלים הלללו בסיני " מכה
תלי דבקים יאריחו בפנינו סיני " מכה

חזי חידודים מפוארים בשורו בסיני " מכה
ורצים ושבים מתחודים בהטותו בסיני " מכה

זיקי זהורים וריזים בחשנידו בסיני " מכה
חייל השמלים רעשו ככאו בסיני " מכה
טפטרי טפוחים רקרו בסיני " מכה
יקרים יקודים רצו בסיני " מכה
כתי כרובים נעמו בחשניחו בסיני " מכה
לחבי להטים חדרו כפוצצו בסיני " מכה
מלאכי מרומים נשאו בהנפיעו בסיני " מכה
נוצצי נועם נצחו בהגלותו בסיני " מכה
טבובי שדמים סלסלו ודוממו בסיני " מכה
עירי עלצים עלו בתחתית סיני " מכה
פניחם פחדים פיארו לחתף בסיני " מכה
צורת צנועים צלצלו לטמף בסיני " מכה
קחל קדושים קמו מול סיני " מכה
ראו רכב רבותים לפי שנאן בסיני " מכה
שאנן שופרות שמעו בסיני " מכה
תורה תמימה תכבדתם בסיני " מכה

כבורו נגלה על סיני " ומלכותו על הר סיני "
 אמון אצלו מתנת סיני " ודברות עשרה
 שמעו בסיני " מקבלי חלבה למשה
 מסיני : ולאמר גם אתה :

זולת ליום א' של שבועות :

ומשה עלה אל האלים " עלה איש
 חכם בעשרה שלישים קיים :
 בדברות עשרה נתקיים : גשו ועלדו
 אל העמל " והוא קיים " כעיר אמרת
 נאמן לשולחו קיים " אמרת ויצב
 ונכון וקיים :

ומשה עלה אל האלדים " עלה דובר
 צדקה אלי זה " הונו כמורת ספר אלו
 ועל כן נקרא משה כי זה " ידעת מרים
 בסיני זה " וישר ונאמן ונאב ויפדה

הדבר הזה :

ומשה עלה אל האלדים " עלה זרין י
עשות לתאותינו " חש על חבל נחלתנו
טובים מזהב ומפז תקותינו " טעם
תורה סעודתינו ז עלינו ועל בנינו
ועל דורותינו

ומשה עלה אל האלדים . עלה ישבדו
שביח ממעוניך " כתר אשר עשית ב
בהודיך " למען יחשוה עבדיך " גוי
אשר פדית במאודיך " ועל כל דורות זרע
ישראל עבדיך :

ומשה עלה אל האלדים " עלה משך
מתנה לנאמנים " מאדר בקדש
מאמינים " סיני סבבו ברננים " עזרתך
נאמנו בחרמותים " על הראשונים
ועל האחרונים :

ומשה

ומשה עלה אל האלהים " עלה עניו עם
צאנך יעבור " פודה וצואל בראשם
יעבור " צוה דבש וחלב יניקו כעת יעבור
צמחו במרוצת כלמל ותבור " לעולם ועד
חוק ולא יעבור :

ומשה עלה אל האלדים " עלה קבל
תורה לעינינו " רגזו עמים מלפנינו " ט
שוד תנחומים תשקינו " נעשדו ו
ונשמע במלולינו : אמת שאתחו יצ א
להינו ואלהי אבותינו :
ואמרים עזרת אבותינו וכו' וקוה טיה ח'שה
לאמרים מי טמך זה

מי כמוך מיום א' רשבו עזת
מי כמוך ואין כמוך מידומח לך ואין דומה לך
מי כמוך
ארח חיים עמי הודיתך " חבל פעים

לגורלי אויתיך כיד חזקה ממצרים פדיתך
אנכי יי' אלהיך אשר הוצאתך .
שמעו בעם תורות ישראל " חצונבור
מלתבאש ומבוארות " זקוקות ככסה
ומבוארות " אמרות יי' אמרות
טהורות :

גוי קדוש וממלכת ישראלים " כאישון
נתענין הם נצורים " פקדתך ה
העדותיך בתחלת אמרים : לא יחיה
לך אלהים אחרים :

דרשתיך בחרתיך גורל ומנה : לקטתיך
משבעים כלקט שושנה " צויתך
להועילך דעת ותבונה : לא תעשה
לך פסל וכל תמונה :

הדרכתיך במעגלי יושר להנחות " ל
להציל זרעך מרדת שחת " ומכל א

אותנת ותמונה לא תחת: אשר בשמים
 ממעל ואשר בארץ מתחת:
 ובהר חמד השמעתיד במרץ "סלה לשמי
 להקדיש ולחערין" ובמלאכת שמים
 לא תירץ " ואשר במים
 מתחת לארץ

זכור מצותי לבניך ותלמדם " יומם ולילה
 תהגה ותלמדם " שבר תשבר מצבורת
 עמים ותאבדם " לא תשתחוה להם
 ולא תעבדם

חפצך יהיו בעדות נאמנה " תירא אותי
 ובשמדת שבע באמונה " ואלהים אחרים
 תשקץ ותשנא: כי צנבדי יל א
 אהיך א קנא

טוב וחנון אני לחבדי ויראי " ומשלם
 לפני להאביד משנאי " א קנא ונוכחם

שמו יצ"ל " פוקד עוזן אבות על בנים ועל
שלשים ועל רבעים לשנאי

ישד וצדיק בכל מדותי " מספיק מזון
לכל בריית " אין קץ ותכלה לעתותי
" ועושה חסד לאלפים לאד-הבי
ולשמרי מצותי :

כתבתי לשופני עמי וראשיו " מפיכם
חדלו כזב ושוא " העידותי לזקני
נפיו ונשיו " לארשא אר
שם יצ"ל לשוא :

לציוני פרעה רכבו ופרשיו " טבעתי בים
מבחר שלישי " יעצתיך לטובתך לסוד
משבועת שוא " כי לא ינקה יצ"ל אר
אשד ישא את שמו לשוא

מנוחת שבת נתתי להגיהך " והתעשע
בחקי תמיד ואצוה ברכותיך " לשמור

לעשות ככל הכתוב בתורתך " ששת ימים

תעבד ועשית כל מלאכתך :

סדרתי ימים באסמך " להריק ברכה

אליך " וביום השביעי שבת ליל

אלהיך " לאתעשה כל מלאכה

אתה ובנך ובתך :

על כל העמים נתתי יראתך ופחדך " אם

תשמור כל הכתוב בתורתך " לשבות מכל

מלאכה ביום שבתך " אתה ובנך

ובתך ועבדך ואמתך :

פנים בפנים דברתי עמך להאריך " מ

מתוך האש להזריח בחשך אורך :

לנוח עמך שורך וחמורך " ונרדך

אשר בשעריך

צווי אם תקיים הכל ינעימוך " ותקשע

מיצותי ויהיה כטור שלומך " יאשרוך

כל אשר יך ומי כמוך " למען ינח עבדך

ואמתך כמוך :

קולי תאזין זרע אתוי נהרים " ואצחיר

צוהיך כצוהר צהרים " בדרכיו תלך

ולא תשוב אחורים " וזכרת כי עבד ה

היית בארץ מצרים

רכב אהים רבותים בתותו תושיה " בהגלותו

על סיני רעשה נשיה " למכה מצרים

בבכוריהם מבכור השביח " ויוצאן אל אהיך

משם ביד חזקה ובזרוע נשויה

שמור זכור צויתך כאחד וחיבת " חיותך

חי עד במנוחה להשבת " להנחילך

ארץ רבש חלב וזבת " על כן מרד יל

את יום השבת :

תמור ריח משמן תורקן שמייך " ברוך

אתה וברוך טעמיך " תקדח אמרי

ויאריכון ימיך " כבוד ארת אביך
וארת אמך :

היה כובש יצרך מנוב " וכעסך מרצח
כשאול בגוב " ומנאות הרחוק ובוטל תענוב
לא תרצח לא תנאף לא תגנוב

תמיד יראת ליהי עליך " ועדות שקר
לא תענה ברעך " שתח מים מבורך ואל
תחמד אשת רעך " עבדו ואמתו שורו
וחמדו וכל אשר לרעך .

אלוהם עשרת הדברות : מזוקקים מכל
סינוטות וזרות " כתר הם ליוצר מאודות
אשר עשה : את הגדולות וארת ה
חטראורת :

שירח חדשה אשירה ליל : הנמרד ב
בגובה רים מעוני " לפי שנאין יל עם סיב :
מי כמובה בלום יל :

ואמרים שיהי חובה וכו' ומתפללין העמידה בלחם
 וחוזר העץ התפלה ואח"כ גומלין את ההלל וקדיש
 ותקבל ומזכירין שני סתם וקורין בדאשונה ה' צרה
 בפירות יתרו ומתחיל מן במוע העלוי עד סוף הפסחה
 וקדיש עד לעילא ומזכירין סתם שש וקורין בולחמפייר בר
 מינין בפירות פיתוס עין ביום הביכורים וכו' וקדיש עד
 לעילא ומזכירין ביחוקא. ויהי בטעמים ששה טעמי
 בחמשה לילה וכו' ומזכירין הסתם להיל וקדיש עד ל
 לעילא ומתפללין שש עוסף על הקדר ועומק כל
 שאר התפלה כמו שאר פועלים

סדר יום ב' של שבועות

ליל שני של שבועות מתחילין טוב להודות לה' וכו' ו
 ואם הוא שבת מתחילין בדרך ה' אשר עמך מנחה וכו'
 ומזמור שיר ליום השבת וכו' והשאר הכל כמו בלילה
 דאשונה עם הערוב וכו' שחרית

שחיהת באים לבי ומסודין הנקטות חמיהת
 כמו אתמול וקול עמיתאום" (שנתה
רשות לנשמת ליום טני

יום מעמד סיני "זסבא ברעיוני"
 יום מלאו מתני" צירים וחלחלה:
 יום מלאו מתני צוה" וחתלה:

צפן וימין חל" יום מערב וחל" כל
 ממך דחל" הוהך בעת גלדה:
 כל ממך דחל" הוהך בעת טלה

חסין שמך מלכי" בפתחך באנכי" ח
 חסו יצורים כי" לא יכלו מלדה:
 חסו יצורים כי" לא יכלו מלה

קולך בעת שמעו" שחו ונכנעו" ז
 זעו וגם נעו" מטה וגם מעלדה:
 זעו וגם נעו מטה וגם מעלה

חַיֵּי קִצּוֹת גְּדוּלָּךְ - מִי יַעֲרוּךְ מוֹדֶךָ "

בִּי אֵין תְּחִלָּה לְךָ " אֵל אֵין לְךָ תְּכֵלֶה "

כִּי אֵין תְּמִלָּה לְךָ אֵל אֵין לְךָ תְּכֵלֶה

זֹאת בְּחִזּוֹת לְבִי " יִדְוֵל בְּמֹו קִרְבִּי :

אֶפְתָּח וַיִּבֵּא בִי " רַעַד וּבַחֲלָה :

אֶפְתָּח וַיִּבֵּא בִי רַעַד וּבַחֲלָה :

קוֹשֵׁב מִזִּימַתִּי " חוֹקֵר עֲלוֹמֵרַי :

רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי " " יוֹדוּן לְךָ סֵלָה

יְהוָה נִשְׁמַתִּי יוֹדוּן לְךָ סֵלָה

וְאוֹמֵר נִשְׁמַת כֹּל חַיִּי וְטָו וְקוֹלֵם בְּלִפְנֵי אֱלֹהִים

יִזְכֶּר זֶה :

יִזְכֶּר לַיּוֹם בְּמִשְׁבּוֹעוֹת

אֲנִי חִכְמָה שִׁכַּנְתִּי עֲרֵמָה " אֵפִים

לְעוֹלָם קִדּוּמָה " אֲשַׁדְּתִי מִיַּמִּין

רוֹמְמָה " " תּוֹרַתִּי אֵל תְּמִימָה

ב'ט אמונה " בנה שמי מעוני "
 בדרני לשפר מנה " עדות י' נאמנה:
 גדירי מיושרים " גורסי מאושרים "
 גנני משרים " פקודי י' ישראלים:
 דרושה בתבורה " דכא ירוח נשבה "
 דולה עומק סברה " מצורת י' ברה:
 הורית כירב " הויות תלמיד ורב "
 הנחמדים לצעיר ורב " מחבב ומפטרב:
 ולפני ארתכו " והוד ציץ חרכו
 ווססתי על ברכו " י' קנני ראשית דרכו:
 זקוק משלים ומליצות " זבר דעת
 ומועצות " זכרני גדול
 העצות " עד לא עשה ארץ וחוצות
 חובש ומלזגמא וחיים " חוק תוצאת
 חיים חנט עץ חיים " כי מוצאי מפתח
 חיים "

טכסיס בשר ודם " טעמי תורת

האדם " טבועה לשם

אדם " ושעשועי ארת בני אדם:

יחוסה בעליונים " ידועה בתחתנים "

יום גום מכרזת בהגיונים . יקר ה

היא מפנינים :

כתר פאר יראתי " כבש סולים ענותי : כמע

עתק אתי " עושר וכבוד אתי :

לולי קבוע אהלי " לקיתם כבית הא " לינו

יחס בצילי : ועתה בנים שמעו לי :

משך חכמת חוסף " מעולה בעורה ותוסף "

מכלתאנזוכוסף . מאפי זחב וכסף

ניגון אחר

נורתן לפתאים ערמה " לנער דער

ומזימה " נובע מקור חכמה :

אטה

אשרי אדם מצא חכמה

סודי בלי ספורות " סוגה לאין חקירות

סדורה להבין ולהורות " אמרו ות יש

אמרות שהורות :

עומס עולי " עסוק לשם מפעלי " עולם

כקיום מעלי : אשרי אדם שומע לי

פושתי בארבעים יום " פוחרת פועל

ששת ימים " פניני קחו לילה ויום :

לשקוד על דלתותי יום יום :

ציפן פיענוחי " צרור מפתחי "

צוה למאז לפתחי " לשמור

מזוזות פתחי "

קבל ממנה מוסר " כי הרבה ר

דרך ישר " עץ חיים לכל כשר "

ותומכיה מאושר :

רגליך ירוצו בה " לך ואר נודע

בנתיבה " יקרה היא מזדהב שבא " וכל
חפציק לא ישוובה :

שוויה יקרה מנור ויהלום " מנופק ספיר
ויהלום " דרכיה דרכי נועם אל עירלום:
וכל נתיבותיה שלום :

תקות אמת היא באחריתך " וגמול רב
לנפשך " • בשבך תשמור עליך:
והקצות היא תשיחך

וכמשה קבל תורה מסיני " ניגש ק
קורב לפני לפני :

אדם רגש עירי ושנאני " הערפל דחפו
והחשך וענני " אשר שם העליון:
שני חמוצי " האהים הירחל שרנים
וזח שאר ענייני :

ברדתו הוקרן כצאת השמש בגבורות:
בהרד דעה והשכל וחכמות מפוארות:

עם שתי תורות בפה ובכתב סדורות;
 ביאים וכתובים ותורות ועשרת הדברות
 דירות זרעים מועד נשים נזיקים קדשים
 טהרות " יקרת גמרות ותוספות וד
 ודקדוקי סברות :

מצות עשה ומצות לא תעשה עונשים ו
 ואזהרות " מדרש הלכות והגהות קלות ו
 וחמורות " יתיחות חסידות סימנים ומסות
 ישבו וחיוב לפנו שורות שורות :

נבונים וזקנים ועם מרביץ חבורות " נ
 נתנם פתרים בשבעים לשונות ברורות " ו
 וקיימו עליהם ועל זרעם לקיימם לדורת
 ואז נזרו ועוטרו כנזר ועטרות :

ונתבשם הים והיישוב והמדברות " והרבו
 תהלות והודיות וחירות " למלך מנחיל
 לעמו אמרת טהרות " המסואר בקבוצ

רום ונקדש באילי אורות

אופן

בעלותו ההרה לקבל יקרת פנינים "

נוערו יחד כיתי שנאנים "

ילוד אשה דוה מה טיבו בעליונים "

מרום עגם כי הודשה ברשיונים :

ירוד מטטרוז הביאו בחדרי חדרים נחלו

עשרים וארבעה אפים שערים "

בינות מופלאות ומדע והשכל חמורים ו

רז אשר לא נמסר לדאש צורים "

רנש החזיקו כשר כס מעלה " בזק ו

וחשמל ואראי מעלה :

יקוד שרפי להט ולהבאש אוכלה " שם

החקוק במבעת יד הגדולה "

מושלם בארבעים יום שכתם באחד שעה :

מגנוב " "	לא תגנובו
אמת בעמיתך ענה "	ועד ש
שקר במענה "	לא תענהו
לפי מרותי תמוד "	והזן ריע לחמוד " ל
לא תחמוד	

מי כמוך ליום ב' משבועו

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך
 מי כמוך
 אלה קדם מעוונה " כונן שמים ב
 כתבונה " וכל מעשהו
 באמונה " אל אלהים יל
 לברו המציאה מציאות " בלי יגעו
 ולאות לכן לבש גאות " אדיד במרום יל
 לשם נגלה בסיני " להנחיל רת
 למע למעודני " ממלכת כהנים
 זרע אתני " כולם קדושים ובתוכם יל

ארץ רעשה אף שמים נטפו " ועמודיהם
מטפו וירופפו " והעם רעדו נבהלו
ועולפו " מפני פחד יי':
ברתם מליו וברוב חסדיו " גשם נדבות
הניף לדידיו " והחיה למרעיותו
וצאן ידיו " " ויאמינו ביי':
נמו לציר נאמן אם ידועה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אֵהים ונדעה " נדרפה לדעת את יי':
משה השיבם אֵתראו " כי לבעבורנסות
אתכם ולבלתי תחטאו " נגלה ליכם
והבינו וראו " " כי אין כיי':
קדוש נסתר מאישון " משובח בכל
פה ולשון " אמדם בדיבור הראשון " אָנְבִי
פעולותי תעידנה " תעידנה על המציא
כי אין אֵה זולתי " לכן לא יחזה לך אֵהים

וצור קרא לפניה שרדעה ;
לפני ולמדו . תורה בן חוקבעה " לשמו
בירך כאופני רום שבעה ;

זולת

בתקתי זרוע מבלהיך " והדרכתני
כוכב גהיך : אנכי יצא אדויך
נכר א לך " " בכל
ממשלך נך " לא יהיה לך ;
יהב וקיווי כסל " השלך עלי
נחסל " לא תעשה לך פסל ;
ממש אין במפעליהם " מעש
תעתוע כולהם " לא תשתחוה להם
יוצר בלי סלפים " " דמיזני
גלפים " ועשה חסד לאלפים ;
נכבד ונורא השב " על כל כנוי

ושם " לא תשא ארת שם
ברור שביעי יום " הוברר לוי
כיום " " זכור ארת יום
ראשיתך עד לעבוד " עד כמה
תעבוד " " ששת ימים תעבוד
בלך מעבת " תשיבו ותושבת
ויום דושביעי שבת
באוריו מקויימים " גבוליו
מסויימים " כי ששת ימים
יקר בכל עוצמין " יולדך
מרוממין כבוד את אבין ואתאמן
ישמור ירך מרצח " באזהרת
אדום וצח " לא תרצח
מחלקת לנאף " מעלת ק
קצף ואף " לא תנאף
ועל איורי גנוב " ומצודה מגנוב

מנטב " " לא תגנב:
 אמת בעמיתך ענה " ועד שקר כמענה:
 לא תענה :
 לפי מדתיו תמוד " והזן ריע לחמוד—
 לא תחמוד :

מי כמוך ליום ב' משבועות

אלהי קדם מעונה " כונן שמים
 כתבונה " וכל מעשיו
 באמונה " א אל אלהים י:
 לבדו המציא המציאות " כל
 יגע ולאות " לכן גאות
 גאות " " אדיר במרום י:
 יום נגלה בסיני " לתנחל תורה
 למעודני " ממלכת פרהגים
 זרע איתני " כולם ימים ובתוכם י:

ארץ רעשה את שמים נטפו " ועמודיהם

ממנו וירופפו " והעם רעדו נבלו " ו

ועולפו " מפני פחד יי

ברחמיו וברוב חסדיו " גשם נדבות

הניף לירידי " והחיה מרעיו " ו

וצאן ידיו " וינאמינו ביי

נמו לציה נאמן אום ידועה " דבר

אתה עמנו ונשמעה " ול ידבר עמננו

אהים ונדעה " נדפה לדעת ארת יי

משה השיבם א תיראו " כי לבעבור

נסות אתכם ולבלתי תחטאו " נגלדה

אינם והנינו וראו " כי אין כיי

קדוש נסתר מאישון " משובח בכל

פה ולשון " אמרם בדבור

הראשון " אנכי יי

פעולתי תעידנה על מציאותי " כי אין אל

אזה וולתי " לכן לא יהיה לך טהים

זולתי " כי אברננה יט:

ואת שם האל " הנותן לך כחול"

לשואל תואל " כי לא ינקדה יט:

צווי בשמידת יום השבת " לקדשו

באהבה וחיבת " יען כי בו טהים

שבת " " אז תתענג על יט:

טעם כבוד הורים משותף לשלשת

סוגי הדברים " לכן צונני היור תבו

נוהרים " טעמו וראו כי טוב יט:

וטעם לא תרצח כדמותך וצלמך " כי

בצלם טהים צויר צלמך " ודרש יודענו

מעמך " ביום עברת יט:

כי קדוש הוא מושיעך רעך " החדך

ניכר וקדוש אתה וזרעך " כי קדוש

הוא מושיעך " ובך בחר יט:

וטעם לא תגנב יגיעת חבירך " כילא ב
ביושר תדריך באשורריך " ולא תענה עד
שואפן תלכה במאמריך " אל גמולת יי:
וטעם לא תחמד לכל אשר לדעך " היותו
ביבה לפתותך ויטעך " לעבור על אחרת
מכל מצות יי אהיך " לעשות הרע בעיני יי:
כלו עשרת הדברות " אשר בהם כמוזים
גם שאר מצות היקרות " אשר צוה משה
להורות " ללמד את בני ישראל על פי יי:
צונו שלש פעמים בשנה יראה בגובה
רום מעוני " צונו שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני " האדן יי:
שירה חדשה אשירה ליי " לנאדר
בקדש הנגלה בסיני . עם רב ארזים
אפי שנאן אדני " מי כמוכה בלשם יי:
ואנחהו עיה חטה ומתללים העמיהו כמו
אתמונ

אתמול שמש ואחד התפלה נזרח את ההלל ואמר
 קדש תתקבל ומוציאין שנת שנת וקורין בראשונה ה' עבד
 בל' פגמ' דאם עמד תעשר וקדש עד לעילה וקורין
 לתמיד בבת שש כמו אתמול וקדש עד לעילא ומחזין
 הבת להיכל ומתפללין תפלת מוסף כמו אתמול מחזין
 ועמדין כל הסוד כמו אתמול

סדר ערבית של סוכות

ערבית של סוכות מתחילין טוב להודות ואם הוא א
 שבת מתחילין ברוך ה' אשר נתן ענוה וכו' ומחזין
 שיר ליום השבת וכו' ה' מלך גאות לבטא וכו' ומחזין
 של סוכות תלים פ' עו' למעט בעינות מחזור לאסף
 וכו' הודו לה' כי טוב וכו' וידא בצר להם וכו' הללויה
 הללו אל נקדשו וכו' ועומד העץ ואמר **שיר** :

מעריב לסוכת

את לונן בצל מחורב " בסיכוך מניצול
חורב " שיר להלל בקול ערב "

לחופף עלינו מערב ועד ערב :

בענפי ערבות " אהלל לרוכב בערבות " ל

למביט ברית אבות " בנוחה בירנו ג

נהללנו בעבות :

גאולים בסוכה הושבת " דרך לפניהם

ישרת " הענן ועמוד האש הסכת " ו

זעלימו בסך סכת :

זידי נוף טבעת " חצות לילה בכוריהם

טבחת " טפח על כנה נחית " יחד במ

שעת ושמחת "

כנה רננים נעלמה " לחוג שבעה עושדה :

מעצי ארבעה לישא " נענע במ לאל

דל ונישא :

סוכה הנופלת תגדור שמחות בלב לעדור

עלוך בפה דור " נזמרך על מכת בכור " כלה בלה בשמחה רבה

פחצותיה עת תקים " צבא על גבעות ירו

להקים קבץ נפוצות רחוקים " רגמור

מסיקים " כזמרך עוללים ויתקים : זה צור

ישענו פלו לה ענו ואמרו ה ימנך לעולם ע

רחף מנצחי הלל " שקד עלימו יום וגם ליל

תודות ימיקו למלל " תוקף ישועות ל

להגאל

גומרי הלל כל שמנה החש גאולה קדם

זמנה טעם והושיבם בארץ צמנה " א

אהי קדם מעונה

אוגדי שלשה מינים ערבה יהיה ויתבר

מכינים ואחרת למולם מכונים תפדוש

שלומך על גוי שומר אמותים "

ואומר כפן אתה וכן אשר בלבה וקהן שמע

וקתמלנן העמידה של סוכות ואחרי צמד התעלה
הולכין לסוכה

בשמהות בלוי לבה ואומרים הכקטות והזמירות
כשאר עבדות וקולם ביהך שאמר אומרים מזמור
של סוכות וברוך שאמר וכו' וקולם נשמת עומד עין
ואומר רשות זה

רשות לנשמת של סוכות

יצב גבול שמם " למקדש אשר שמם "
ותאר ברצון אור " צל קצפך עמם:
צרח מעון בנים " בעת נעלם תנמם " ב
במומם ולא נסה " תום ילדה מומם:
חלתי לציד יד " ינופה וז' דומם " דברו ואין
הקול קול יעקב דומם
קומה זכור אבות לבנים משוד מומם ושלום
תנה סוכה תחיה לצל יומם :

ואומר נשמרת כל מי וכו' וקודם טפיו אומרים יוכר זה

יוצר ליום א' וליום ב' מסכות

אבתיר זר תהלה " לגורא עלילת

למי זאת עולה :

בעדר רננים אעלצה " כנה רננים נעלסה :

למלך רם ונשא ו

גיתי ארבעה במספר רובע לחק על ארבע

אסלד בשבח ותודה לפני קחל ועדה " ב

בלוקחי לולב ואגודה : קדוש :

דרוש כמו צדק " לשופטם בצדק דינם

להוציא בצדק :

הלל במ אפצה ומליצי ירצה וכאב אצא :

ורובץ בפתח יבוש ורמא בצולת כבוש " ק

קראתיך אל אבוש :

וכר סיכוך לדורות " להם להורות לסכך ו

ולקרות :

חסות בצל סוכה " כחוק נסוכה " שבערה

להסתוככה " טלול עניים אזכירה " בכל

דור ודור אזכירה " חסדי דוד זוכרה :

יה הקים סוכתו ' ותכן מלכותו ' ותרב ג

גדולתו : כומי עולם " ומלכותו עד עולם

לדוד ולזרעו עד עולם : לדוד ודוד ימלוך "

והוא עדי עד ימלוך ' מלך ממליך ימלוך :

מהרה להצמיח ישעו ' על עם משועו " ולעבד

על פשעו " נחיה בעוון ' בשובך לגן אנווך

עין בעין לחזק : סוכה הנופלת תמתח ' ו

ובצל לקוחך ימתח " ולא יכס מורתח " ע

עצים כנוטלים ארבעה " למזוזות ארבעה :

לזכר ברית ושבועה " פרי עץ הדר " אקח

לנאד " כי לבושו חור והדר " צמח תומר

אשא להאמר " לכולו כבוד אומר " קיחרת

גנף עץ עבות " אאסור בעבות " למביט ברית
 גבות " רענני ערבה " בצמחי רבבה . לדגול
 רבבה " שתולים בחצרות . במ יופח מצדות
 זכר חצוצרות " תכונים לכפרה " לסורדה כפרה ;
 בלי צאת חפורה " מפי קדוש :

אופן ליום ל' וליום כ' טלסכות

אתמיר אותך סלה " כהוד והוד ותחלה " .
 גול הצמח לנו ישועת . דרוש .
 איומתך " לשם ולתהלה " : הצגים דהיום
 בשמחה " ובלולביהם אותך לשמחה " זועקים
 לפניך שחה " חמול עליהם . הושיעו ו
 והצליחה " טוב ברחמיך הרבים " יקר עדת
 אהובים " כורעים ומשתחיים ואוחזים . ל
 לשעד בתרבים " מחמדם תק להם - נא שמח
 עמהם . שא הטאתיהם עצור . על פשעיהם

פוצחים הלל ותודות • צור היודע עתידות " קול
להשמיע אותם לחדות " רחמם כנשאם אנודות
שוקדים ואותך מקדישים " שבחך בפידהם
רוחשים " תובעים ברוך ולהחשים " תומכים כ
כאילו תרשישים :

זולת ליום א' וליום ב' מסוכות

אנא הושיעה נא " בני עפר מימנה " בוא
הצליחה נא " דורשיך בכל עונה " הקם
סוכה הנופלת " ואל תהי מושפלת " זכור איומה
הצקולת " חופפה כי בסוכה נאהלת " טוב
הצמיח שמחתם • יה כפר אשמתם " כלה עתה
אנחתם • למענך חיש פדותם " מלא משאת
לבם • נואקים איך בכל לבבם " סמכם וריב
ריבם " אתה תשכון בקרבם " פנה תפני
לפאדם " צור אמור לעוזרים " קומם בית הדרם
ראותם

ראותם פתאום סברים : שלם מהרה תבנה
 שלמדך בכך תענה " תכה אויבינו כמכר
 בכורים ותענה " תקרעם כקריעת ים סוף

מנוח בני :

ואומרים בוכו ומתבללן כשאר תבלת חונעדיים
 ואחר התבלה נמרח את ההלל ומכרף תהלה
 על הללוב ואומרים גב ברכת שהחיינו ואמך אמור
 קדש תהקדש ומזכירין שני סת וקורין בראשית
 ה צרי כפושית אמור מן פה שור או כשב או צו
 וכו' ואומר קדש ומזכירין סת' וקורין בו לחפשי
 צמח פישח קרבן היום וקדש ומזכירין הקדש
 להילל ומתבללן תבלת מנוח על חפשי כמו ש
 שארי מועדים והלכין לסוכה

בערבית באים לכה ומתבללם הכל כמו לילא

סדר יום ב' של סוכות

בשחרית

בטמיהת בחיים לכה ומסורים הבקשות וחמילות
כמו להתמול חמש ועומד השן ואומר (טות זה
קוּם נשמת

רשות לנשמת

ישיריהם ערבים " יהנה פי לענורת
יום נועדו בנים " בצל צור

לחסות " מבין אפעים " קול זמירות נתנו
כי יחנו בין ההדסים לחכות " וישמחו בימי

עלותם משרה " צועק ומפיתום " וערי
מסבנות אות נאמן להם " נאם צור גואם "

כי עוד מעט יסיף שאר עמו קנות " לזכור
ימי עולם לשם א קדמו " חג בעצי ערן " ו

ואת סכות צנות :

ואומרים טעות וכו' וקוּם בוכו אומרים היוצר
וקולת ואופן של התמול ונזמהם כל שאר תפלה
הכל

הכל כמו התמול ממט

סדר שבת וחה מסכות

עובית מתפללן כמו שאר מצותות אלף ט' אומהן
 מזמור של מסכות והודו לה ופ' ומוסיפין אליהנו
 בעבודה והולכין לסוטה "

עשרה אומהים הבקשות והזמירות כמו בשבת
 ואומהים מזמור של סוכת וקול נשמת נובהגן ל
 לומר איזה פיוט ולשנות אחד לנשמת וקול
 ברכו אומהים יוצר זה

יוצר לשבת וחה מסכות

את עמי טובות אבשר " ומהם
 ברכות לא אחסר " הביאו את המעשר
 בתוקף ובגודל אפצר " הניחו מ
 מעשרתיכם מלפצר " ל בירת האוצר

גושו לפני דירתו " ותנו לי מברכה

ויהי טרף לביתי

אם תעשרו תתעשרו " וטובות תתבשרו

ובאישון עינ תגצורו בדברי מרום קדוש

דפקו שערי מזוזות " וברכתו

אטיף לחזות " ובחנוני נא בזאת:

השלישו פעמיכם להראות עיניכם

בטוב לראות " אמר יי צבאות:

ואטיבה משארותיכם " וטעמו

וראו כולכם " אם לא אפתח לכם:

זילת חשרת מים " וארץ

נחלימים " את ארובות השמים:

חלקת עיניה בריכה " אצמיח לה

מרפא וארוכה והריקותי לכם ברכה:

טוב אל שדי " יריק וירבדה

לידידי " ברכה עד בלי די:

יחמול על קהלך " ויברך וירגוק	
עמלך " יפתח יצ' לך	
כונד חסדו הטוב " ייטיב לך	
בטוב " את אוצרו הטוב :	
לעמוסי מעים " ידגה כנחלי	
מים " את השמים :	
מטיב לכל אוזריתו " ולא תבררת	
תקותו " לתת מטר ארצך בערתו :	
נא זכור חסדיך " לרומם שני	
שדיך " ולברך את כל מעשה ידריך :	
ספיקת רבוי רביבים " אעדיף ממים	
שאובים " והלוית גוים רבים :	
עיר ובית נאווה " תחזה ותשמד	
ותתנוה " ואננה לא תלורה :	
פודה אלהי האלים " אמר ארתם	
אלהים " ויתן לך האלהים :	

צועקי פני שמים • יחיו מיומדים מטל השמים:

קדוש שוכן שמי ערץ • ישביענו

מתנובת ארץ " ומשמני הארץ

רועצים בצדה לחרוש " ועמז כמזב

לדרוש " " ורוב דגן ותירוש:

שם ושארית יתן " לעדתו כל

יתמתן " " יל עון לעמו יר-תן

תופיע קח ארחתו ויגלום ובביר-ת

המקדש יתן שלום יצרך את עמו בשלום:

ק'ו'ט

זולת לשבת וחה מסכות

אתה צוד מלבנו " ביטה בשפלותנו "

גוים נטלו אדמתינו " רכאו ל

לארץ גוייתינו " המעשר והתרומה "

ז וממו ולקחו במרמה " ותנובת האדמה

חבלם אתה במהומה " טוב זכור לך מעשר
 ולדיו טוב לבשר " כל שזנאיהם מהם לחסר "
 לעמך בלי לחסר " מלולינו תשעה כפרים " נ
 נעימך תחזק מספרים " סלה אותך מאמירים "
 עולך מהם לא ממירים " פתח להם ארזבורת "
 צמח תצמיח לצמחי רבבות " קדוש תרהינה
 אזניך קשובות " רחומיך לחמול בטוב מחשבות
 שובה אותם לנחם " שארית בחמלה לנחם " י
 תכה בכורי אויביהם ותזניחם תקרע אותם כ
 כקריעת ים סוף עמך לשמוחם :

וקומים עירה חשה וכו' ומתללס כמו בעבת דק
 חוסיפין אלהינו בעבולה וצומחין ההלל ואמרים קדוש
 התקבל ומוציאין כ סת וקורין בראשון ז בבלת תשא
 מן יאה אתה אומר אל וקדוש ומציאין סת כ וקורין כו
 בפרשת פינחס קרבן היום למתעיר וקדוש ופתעיהן
 בחוקל סי לט והיה ביום ההוא וממזיק הסת להיכל

ויקדש • ומתחילין תעלת מוסף כמו במועד מאז
עומדין התעלה עלהסוף
במנחה מתחילין כמנחה של שבת ומוסיפין אלינו
בעבודה • והולכין לסוטה

סדר שמיני עזרת

ערבית באים לכה ומתחילין טוב להודות
ואם הוא שבת מתחילין בדרך ה
אשר נתן מנחה וכו' ומזמור שיר ליום השבת וכו'
ה מלך גאות לבצע וכו' ומזמור של שמיני עזרת ל
למנצח על השמינית מזמור לודה וכו' הוזה לה כי טוב
וכו' וירא בצר להם וכו' הללויה וכו' ועומד השץ
ואומר מעריב זה

מעריב לשע

יה יום אישש להאמיני " אורח חיים'
טובע

שובע שמני "חיי חיי מתבוססי בשמיני"
 דוד מעריב קרב נגינות על השמיני :
 היום בשמחות נעצרת " בירח איתנים ר'
 חג אסיף נוצרת נעימת ניצח ננצרת " ב'
 באהבה כלולה שמיני עצרת "
 עושה שום שכל לעלכם " גיל כזה עשות
 כולכם " השמיני עצרת יהיה לכם "
 יל כל פעל ועשה " זמן כל יפה בעתו עשה '
 טוב יום אחרון נעשה " יהיה לכם קדיש
 מקרא לבלות בטוב ימיכם קרא "
 משמיני והלאה בו יקרא " נגינות
 שמיני לניצח " סוד מאשכיל מנוצח " עשר
 מכות אונים רצח " בנה בטה בטחה וכה
 השמיני לנו נצור " רגל לעצמו עצור : ר'
 רמז חלק שבעה ושמונה בצור " רוממות
 בקע צור פצות כל יצור " זה טר יטענו

כזו פה עט ואמה ה' ימנך לעולם ועד :

ונשמחה ונעלצה בשעשעינו " שמיני ע
עצרת בשועינו " שלמה אהיה בהשעינו "
י' מלכנו הוא יושיענו "

בו יוסיף עליון מרביצכם תוכלנה בשמחות
להרביצכם תבואינה בהיכל מלך מעריצכם
וישבתם לבטח בארצכם "

ואומר צבנו וכו' אשר צבנו וכו' עד הפועל וכו'
וביום השמיני וכו' ומתפללינו כמו ביום
האחר אומר יהי עס ה' אבוק וכו' ועמיתך כל שאר
התפלה כמו שאר מועדים :

שחרית לשמיני עצרת

בעזרת חסדיך הבקעות והזמירות על שבת
ואזמרים המזמור על שמיני עצרת קודם צורך
שאמר ואחכ עומד העין ואומר (שנתן ה

קוֹס נְשֵׁמַת

רִישׁוֹת לְנִשְׁמַת • כִּיגוֹן טוֹשׁ צְנוּ
לֵךְ שְׁמוֹאֵל לֵךְ

שְׁמִינִי חֹג עֲצֵרֶת • חֹג לֵיטַ " אֲבוֹנֶךָ
 בּוֹ • לְצוֹר חֵי־רִנְנִי :

מֵהוֹלֵל אֲקֵרָא • שְׁמֶךָ אֱהִי " לְרוֹמָם ז'
 זְכָרְךָ • בְּקֹהֵל הַמּוֹנֵי :

וְאֵעֲרֹכָה לְפָנֶיךָ תְּחִלָּה " וְאֵשִׁיחָה בַחֹק
 נָתַן בְּשֵׁעַ "

אֲמֹרֵי הָאֲזִינָה • אֲ וּבִימָה " הִגִּינִי יַעֲנֵה "
 קוֹל תְּחַנּוּנֵי "

לֶךְ בְּכָל עֵת תִּמְהַרְנָה נִשְׁמוֹת פְּקוּדֵיהֶם
 בִּידֶךָ יֵטַ " :

וְאֹמַר נִשְׁמַת כָּל מִי וְכֹן וְקוֹס בְּפִי אֲחַלֵּם זֶה

הַיּוֹצֵר
 מוֹצֵר לִשְׁעַ "

אִם כִּי שׁוֹן נִנְצֶרֶת " חֲשׂוֹךְ אֹתֶרֶה

מִבְּצֻרֹת בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֶצְרֶת "

בֵּאת בַּת־חַן לִפְנֵיךְ " לַחֲלוֹת אֶרֶץ פְּנֵיךְ

בִּיטָה וּפְקַח עֵינֶיךָ "

גְּלֵה לֵה יוֹמֶךָ " וְחֲמֹל עַל עַמְּךָ "

וּשְׂמַחָה יִשְׁיֵגוּ מֵעַמְּךָ "

בְּיוֹם הַשְּׁמִינֵי " שְׂמַחֹת יִזְמִינֵי וּסְכוֹת

נָא מֵעַנֵי " קָדוֹשׁ

דוֹרְשִׁים בְּכָל עֵת מוֹעֵדִים " גְּשְׁמֵי נְדָבוֹת

בְּמַעֲמָדִים " צַפֵּה נָא עַמְּדִים "

הַשְׁקִיפָה עֲלֵיהֶם מִמְרוֹמִים " וּזְכוֹר

שְׁלֹשֶׁת קְדוּמִים " וְהִתְמַלֵּא עַל צַ

צִאצֵּאמוּ רַחֲמִים "

וְאִם עַקִּילוֹ בְּרִשְׁעֵי " חוֹסֵה עוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע

וְהַצְמִיחַ לָנוּ יֵשַׁע :

זוֹעֲקִים אֵיךְ בְּכָל לֵב " הַרּוּפָא לְשִׁבּוֹרֵי־לֵב

כִּי

כונן מקום עין ולב :
 חטאם תנאום לכפר " בריתך לבל תפר :
 בזכות אמרי שפר :
 טוב שוכן רומה " חיש קץ נחמה " ו
 ועורר ישיני אדמה :
 יה שוכן עליות " ורב העלילות " ע
 עתה כנס גליות :
 כל שונאיהם להאביד " ואהוביך שמחת
 להרביד במלכות משיח בן דוד :
 למעלה למעלה לרומם " בירת מקדשך
 השמים " וצדים מנו להרמם "
 מהללים לך בחגיגתם " שור קהל עדתם
 ושמע קול צעקתם "
 נגידך בחיז עומדים ועל דלתך שוקדים :
 ואותך בהתמר מיחדים :
 שיחם לפניך יערב וחשכם מיום קרב " ו

וממחיתה לאתקרב "

עטרם רוב ברכות " וחיים ארוכות " עדי

עד מאריכות "

פתח למו אוצריך " וקיים עלימו אמריך "וא

יבושו מסכריך "

צקון לחשם תשמע " וקול מבשר להשמע

טובות ונחמות במשמע "

קלות ארבעה להחישה " ולעזרתנו חושה:

ולצוררנו תכחישה "

רם על רמים " שמח נפש עגומים " ב

בבנוי כמו רמים ;

שבחך בפימו מתנים וגדלך בלבם משננים

ויחודך בכליום עונים ;

תוקפים והודיה רוחשים " רוגשים ל

ולוחשים " ואותך מער יעים

ומקדישים קדוש אמת

אופן לשׁע

אמרן לא תודה " כולכם ברוב חמדה
תוך קהל ועדה "

לואת אורה אתכם " הטוב הצפון לכם
ביום השמיני עצרת תהיה לכם "

יראו את יל' ואל תנסו ואם בכנפי א' תחסו
כל מלאכת עבודה לא תעשו "

היום הזה עמדו ישרא' עם המלך ונועדו
ויצא לבם ויחרדו "

ובזמן הזה הקהיל' מחנהו " ישראל

ויהודה ויעזרהו " ויבן את ד-הבית
ויכלהו "

המו ולא יכלו כהני " לעמד לשרת

לפני אמוני " כי מלא כבוד יל' :

עלה במחשבת המלך וזקני " ויעלו

עולת עם קרבני " " ויחנכו אר
בירת יי :

לקח עצה בנפשו וגמר " מה יענה ומר
יאמר וקרא זה לזה ואמר
ובראותו כי ננעלו דלתים קם מכרוע על ברכיו
פעמים " וכפיו פרושות השמים

חשב בתעית אביו ובהחבה " אשר עשה וחילה
פני צור באהבה " לאמר עשה עמי אור
לשובה :

כעת אשר ראו עבדי יי " שלא יכלו ל
להכניס הארץ לפנים לפני " ויתפללו
שלמה אלי :

זכרני אל וינקשו " כל מבקשי רעתי ויחרישו
ויראו שונאנו ויבושו :

קומה לנוחך " ותשיב אמרים בשירחך
ולתשיב פני משיחך :

בך בטחתי וברוב חסדיך הפלא אלבן ידידך "

זוכרה לחסדי דוד עבדך "

רעלו השערים ופתחו " ונבנס הארון ושמחו

ואור צח ומאור עליהם זרחו :

בדברו מיהר להרגיעם " וסודא ובריתו הודיעם

ביום השמיני שלח את העם :

יצאו כולם בשמחה לילך " אל כל עיר ופלך

ויברכו את המלך :

אחר זה נשאו עיניהם " וימלאו לא ידידהם

וילכו לאהליהם :

בכז התחילו בשמחת הלב " ויעברו מגוש חלב

שמחי וטוב לב :

ראו השומעים הפלא ובחיבה " ומהרו ושמחו

לשמיה רבה " על כל הטובה :

היום הזה בחורי חקני " פלאו על ישוערת

אמוני " אשר עשה יי' :

מעת אשר נשפך לבט כמים " נעדיצך בשילוש
קדושת פעמים " השקיפה ממעון קדשך
מן השמים

כבודך נעלה והואל " לקבל שועת עם דל שוא "
וברך את עמך ישראל :

מאוד נמלאו העמים ורוממו " על אות שעשדה
לחושבי שמו " לדוד ולישדא עמו :

ובזכותם זכרנו " והמלך המשיח יצמח בימינו
אלא הברוך נעימות יתנו "

זולת לשע

אמונים אשר נאספו " ברכות נכספו

גם קומתם כספו " דבר

חנונם העדיפו " הובילם לשלום

לשלום " וימצאו שם שלום " זרע

השלום " חסנם צדק ושלום " טובור

לכללם " יקר להללם " כבוד להכפילם " ל
 למעלה לעלם " מלא משאתם " נהג ב
 בשמחתם " שמח ערתם " עורר פדותם " פ
 פנה לחננם " צמת מענם " קבל מענם " ר
 רומם המונם " שמור הדורים " שכח
 אדורים " תכה אויבינו כמכת בכורים " ת
 תקומם עדרים " ונרוממך כקריעת ים סוף
 לגזרים

ואנמיהם שיהי חסיה וכנ ומתפללן עמידה בלמ
 ותזר העין בקול קוהה ונכתבהנים ולמך נמיה
 אתה הלל וקוהת תקבל ומזכאין עט סת וקוהין
 בראשונה הוצה בלעת דאם מן כלל בכור ואם
 הוא עבת מתמיטין מן עמר תצער וקוהין ז צרה
 וקוהת עד לעילא ומזכאין סת עט וקוהין בנ לעמור
 בלעת פיעום ביום העמיט ערת וקוהת עב
 לעילא ומעמיהם בעלבים א סימן מ ויהי ככלות

טלמה ומחזיקה הסת' להיכל ומעמיהן לוס
כער והגון להתמלל תמלת מוסף ועבורה גשם

גבורות גשם

אוחילה לל אחלה פניו אשלה

ממנו מענה לשון . א

אשר בקהל עם אשירה עוזו אביעה

דגנות בעד מפעליו לאדם מערכי ל

לב ומיץ מענה לשון ונאמר יל ע

שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ונאמר

בעדיק כל אמרי פי אין בהם נפרתל

ועקש . נאמר יהוה לדצון אמרי פי

והגיון לבי לעצק יל צורי וגולי . ו

ונאמר כרוך אתה יל למדני חוקיך

אהינו ואלהי אבותינו

איום זכור נא לשואלו " " מים:
 ברית קח להרחיק אים במים:
 גמול לשופכי שיח עלי " " מים:
 דרוש לנעקד ושפך לב " " כמים:
 הזכר למפגיעים בעד " " מים:
 וידוי פצל רהט בשקחות " " מים:
 זכור לנעצרים היום עדי " " מים:
 חבר דלה דלה להשקות צאן " מים:
 טוב זוכרה לטובה מיחלים עלי " מים:
 יום אשר נבקעו במטה " " מים:
 כריית נדיבים חוקקו באר " " מים:
 למחנניך זכור בזכירת " " מים:
 מנסכי שבעה בצלוחית " " מים:
 נהלנו בצדק פלאי ירדן " " מים:
 סגב כמהים למטר " " מים:
 עבור תאב ופץ מי ישקני " " מים:

פקוד פקידים ונפקדים עלי " " מיס:
צור צדקם בצדק " גם מלאו

ארבעה כדוי " " מיס:

קבל ברצון שועת " שואי " מיס:

רצויה בחיץ ציר מרפא " " מיס:

שכננו בחצרות בית מוצא " " מיס:

תרוינו מנחל עדניך " " מיס:

הנחל רחומיך כבישימוץ עלי " מיס:

תת ברכה לשורון על " " המיב:

שאתהו יל אלהינו

משיב הרוח ומוריד הגשם: סימן טוב

לברכה " " ולא לקללה " חמץ

לחיים " " ולא למות " חמץ

לשובע " " ולא לרזון " חמץ

ממית ומחיה ומצמיח ישועה

ואיך דומה לך :

ואומר קודם עד לעילא ומתעללך מופא בלחש
 וחוזר העץ התפלה בקול עמיהן כל סדר התפלה
 כמו שאר מועדים

סדר שמחת תורה

עפ"י נהגין ללות החתן התורה בזמור לבית
 הכנסת ומתעללך רמלת עפ"י תבמו אתמול
 עם המערה על אתמול . ואם הוא מואלי שבת
 ואומרים ותואיענו וכו' . ועמיהן כל סדר התפלה
 כמו אתמול . ומלויך החת

בשמחת משכימין לכה ומסרהין הבקעות ומיירו
 כמו בשבת . ומוסיפין מזמור של שמחת ע"ה
 ונהגין ללות החתן תורה לבית הכנסת קודם ברוך
 שאמר ואח"כ אומרים ברוך שאמר וכו' וכשמגיעין
 לשמחת עומד העץ ואומר השות"ה לנעמרת

רשות לנשמת לש"ת

א עליון " ברום חביון " שוכן בשמי
שחק " יצו הברכה הערוכה " ל
להחתן תורה " יה צלו " ישמור לו
ברית ערוכה " וחק א חק " אשר כרת
את אברהם ושבועתו ליצחק " אזמר
לנורא בשפה ברורה לשמחת תורה
שיר נעים בקול נעים " תוך עדה ה
המבורכה " אשר זכנו והגיענו ל
לזאת הברכה :

וכהגן לומר תודות אל וניחמי וכו' אומר ה
נשמת בלתי זכנו וקוּפּ בלתי זכרה וזכר זה

יצר לשמחת תורה

איומה

אינמה תמיד מברכה " שם
 להי מערכה' אצורה

גנזי ברכה " וזאת הברכה:
 בוחל ופינזנכה " מלא זבל

ענבה " באר קירון כי
 בא " ויאמר יל' מסיני בא

גולי גמוע נעימים " והם תוכו פעמים
 גונזם מסבלות עממים " אהחובגעמים
 דבור אופן מקשה " אומן מאז
 מחסה " דרש מצול נמשד: ת
 תורה צוה לנו משה :

הואמן בגנזי המלך " לעמוד בהיכל
 מלך " הגזן נביא ומלך " ויהיב
 בישורון מלך

ויתר יתר רמות בלב ופרזו ב:
 בעקמות " וידויו נוחלו עולמות ח

יחי ראובן ול ימות

אזע חערדה " ריענולגל שידה " זהה כ

כהלכת תעודה : חאת ליהודה :

חש מסת מאוריק " חלקר ת כבוד

מאוריק " חילק כמישי גוריק

וללוי אמר תומיק ואוריק :

טעם מי בנואמו " יצא בכלי זעמו "

טילק בילק אומו " האומר לאביו ולאמו

אשר הדור ועקוב " יעץ קוב לעקוב

יען חיל מעקוב ידו משפטין ליעקוב :

כבוד אומר כולו " מעש יד כללו "

כליל תדיר בהובלו " בירך יל חילו

לובב רודם זדוני " חופף צופף מדני "

לשכון זכה בחרומי " לבנימין אמר ידיר יל :

מטל שמי נברכת " זר זיף רגל נ

נדרכת " מודדמת מנוגרת ~~כרת~~ :

ולאספ

וליוסף אמר מבורכת "

נוף נוטה ממשמש " קציר בלי כמש:
 נפשו תרושן חומש וממנדל תבואת שמש:
 סימן הכביד קדם " וכלכל עצומי אודם "
 סיע זכות מקדם " ומראש הרר קדם:
 עלי עין מופלאה " אייל בשני תלאה " ענור
 כן נמלאה " וממנד ארץ ומלוג אר:
 פזו קשרי אנודלי " מסכן וחכם גדלו " פרחו
 צמח מגדלי " בכור שורו הדרלו
 ציון הליכת צמח " יששכר באהליו ישמח:
 צעידיו קמח יקמהו ולזבולן אמר שמח
 קדוש ארץ נקראו " צוקה צור קראו :
 קדוש ארץ כקראו " עמים יקראו
 רשא אהב ערוך " איתן זוותן סרוך
 יציון בדין ופרוך " ולנד אמר ברוך
 שעול זרומה עלו " מחוקק ראש קהלו :

שם ספון בחבלו " גיורא ראשית לו

תונב מפיק מחיה " נצור עזור ח
יחיה " תולהיו ציה יעיה " ולדן אמר
דן גיר אריה :

ניגון אחר

שוכני סנה ברצון " מושיע אלומיו

בעציון הקם טנדיסיו ב

בדישון " ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון :

הכז הנץ נכונים " ברבת מילת מכוונים

יסוד פרוזדר בונים " ולאשר אמר

ברוך מבנים :

יחיה יגדל עולליך " בתורה במצוה יעלך

אמנם יקם עולך " ברזל ונחשת מנעלך :

סלוק

אין

אין כאל " שליט גוזר צוירה " מי
 כאל ישראל " מפגיע מעבירה:
 ישורון " ויעד " אומה יחידה ברורה "
 אהובה לבובה כחמה יפה וברה "
 רוכב שמים " בנאוה עוז ונבחה "
 רגליו הדומים תכל בגערה:
 בעורך חכם " לבב מצוי בצרה "
 יפיץ ינפיץ " מוניך תוך בווערה:
 ובנאותו יושב ברום עולם בתפארה "
 מביט נכאים דכאירוח נשברה "
 שחקים חוקים תיכן בקדושה ובטהרה:
 בתוך האופן כעין קרח הנורא
 מעונה אלהי קדם " רם הוד ועטרה:
 ומתחת זרועות עולם איום ונורא "
 ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד מדידה
 וישכן ישראל בטח בדרך נבוא עין

עין יעקב " נצח בשיר וזמרה " אל א

ארץ דגן תירוש ויצהרה :

אף שמיו " יעטיפו די מחסורה " יערפו

טל פרנוס כל יצירה :

תהלה ושבח " ממתקת סופה וסערה " ה

המאיר לארץ ולדרים עליה בנהורה :

אופן לשת

כבודן שיכז בתוך עם משלשים " מ

מלכי וזאי נערץ בסוד קדושיב

אשריך אומן אמונת עת קדושים בחוסן

ישועות חכמת טהרת נשים :

ישראל גוי אחד מקודש בקדושים דורש

גלילות זהב במלואי תרשישים "

מי כמוך המבונך בשועים ששים ושוחר

הלכות הליכות שמונים וששים :

עם נושע' דיזים בית אהים חוששים "חרדים
רועדים' תונים חשים חוששים"
בינ' טכוסים בעלם ברנן ומלב רוחשים" ז
ישרי רגל כענל מביעים רחשושים;
מגן " כתר פאר בני אלים חובשים" לערת
רוז יחד' לבקרים חדשים;
עזרד' מנצחים כרובים מעריצים ומקדישים
נוצצי נוגה זיקים לפידים ואישים"
ואשר סגב גדודיו' כעין גחלים לוחשים" ע
עורכים עוז והדר' ושירה מחדשים
חרב' פגיון חנית וכידון לחבל קדשים" צבאות
שרפים' חשמלים ממללים חשים
גאותך קדוש יושבת הלות נקדישים' רם
ונישא מביט רטושי רטושים"
ויכחשו שמשיו מלאכיו אורם מתישים' ת
תהלה ובהלה בשומו מגערתו רועשים"

אויביך שפוט כזובים ממסילותם עשים מ
מרב פרוז מאורר בבת עונשים
לך ותיק עתיק שם גדול מפרשים אילי לגיוני
רום להזכיר סוף שלוש נרשים
ואתה הדור בקדושה במושב ישישים ק
קנויך בסוף שתים הורשו היות פורשי
על טפסרי גובה זבול קדש הקדשים נזר
כתר קושרים וקדוש משלשים
במותימו חיות נושאות נשואות עירין וקדישין
זמר שיר ורנן אופנים גשים רוגשים
תדרוך קצוי ארץ וכמוץ גאים מדושדשים ק
קול רממה דקה תהלה רומיה לוחשים
קורים רופלים וברוך עננים רוחים וגועשים
קדוש קדוש קדוש בשלוש
בנועם משלשים
וקול עזרה אבותינו אומרים זולת זה אנוס

זולת לשת

אולים נאמן ונכאב " בגזירת אדון ואב "
 ויעל משה מערבות מואב "
 גבול מנשה חתולי " דוהר אפרים מהתלי
 ואת כל נפתלי :
 הצפיר פוחת ושכר " " ומאד הלב נעכר :
 ואת כל הככר :
 זאת הארץ הגביליו " חוצה דיחס רגליו "
 ויאמר יי איו :
 טוהר ברוך סודני " " יהנשקו בעידוני
 וזמת שם משה עבד יי :
 כיבש מלידע מוגני .. להיכל ננגל רגוני "
 ויקבר אותו בנתי
 מזיו לא שונה " נויין לא נשרתנה
 ומשה בן מאה ועשרים שנה :

ספריו ישרי לב " עטרת צפלה מישראל :

ויבכו בני ישראל :

פנים הצביר בחכמה " ציר סמך בהסכמה :

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה :

קהל נבהל לנמשה " רעדו מפני מחסרה :

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה :

שלחה ארץ פותים : תנה והתיר כפורתים :

לכל האותות והמופתים :

שם ויד מחזקה " " אשר לעיני נתחזקה :

ולכל היר החזקה :

החזקה שלח הפלא " ישע נורא ורתיך :

משוך חסדיך למחכה נוראותיך :

משוך חסדיך למחכה תפארתיך " וידעו :

הכל כח גבורתיך :

אין קדוש כמוך בבריותיך לבוש גאות :

כביר יראתך חזק נביאך :

ענין טובי צדק

ואומרים שיהי חלשה וכי ומתללים העמידה כמו
 אתמול ואח"כ עמלק את ההלל וקדש תתקבל
 ומוציאין שלטה ס"ת ואומרים הפיוט תאירנו
 ונוהגין לקרוא לכל הקהל בספר ראשון בפ"ש
 וזאת הברכה עד מעונה אלהי קדש ומשלים הוא
 החתונה וקודם שקורין אותו אומרים תתלה

רעות זה :

145
טטלים קוהין לחת ולמורהם בתחלה רעות
זה לצדוד חת

רשות לחת

מרשות הא הגדול הגבור ו
והנורא " ומרשות
מפנינים ומפז קדה " ומרשות
סנהדרין הקבושה והבחורה
ומרשות ראשי ישיבות ואפי תורה "
ומרשות זקני יפה וברה " ומרשות
זקנים ונערים יושבי שורה " א
אפתח פי בשיר ובזמרה " להודות
להלל לדר בנהורא " שדהחיצו ו
וקיימנו ביראתו הטהורה " והגיענו
לשמחה בשמחת התורה " המשמחת
לב ועינים מאירה " הנותנת חיים

עושר ותפארה " המאשרת חולכים
בדרך הטובה והישרה " המארכרת
חיים ומוספת גבורה " לאוהביו
ולשומריה כצווי ואזהרה " לעוסקיה
לנוצריה באהב ומורא " ובכן יהירצין
מלפניה גבורה " לתת חן וחסד ונזר
ועטרה " על מור הגביר ונעלה כה"ר
(יפאל) הנבחר להשלים ולהתרחיל ה
התורה " לאמצו לברכו לגדלו
בתלמוד תורה " לדורשו לחיים ל
להדרו לועדו בחבורה " לזכורנו ל
לחיותו לטכסו בטכס אורה " לישרו
לכבדו ללמדו לקח וסבדה " למלטו
לנשאו לסעדו בסעד ברורה " לעדנו
לפרנסו לצדקת בעם נברא " לקרבו
לדחמו לשומרו מכל צרה " לתקפו
לסמוכו

לתומכו צדקה נשפדה " ובשכר זה
 יזכה מט נורא " לראות בנים ובני ב
 בנים עוסקים בתורה " ומקיימי מצוות
 בתוך אום שחורה " ויזכה לשמורח ב
 בשמחת בית הבחירה " כנבואת
 ישעיהו מלא עצה וגבורה " שמחו ו
 אתירושלים וגילו בה מהרה " שישו
 אותה משוש תמור אבלוצרה " ע
 עמוד עמוד עמוד מור הנביר ונעלה
 כהר (רמאל) החתן תורה " ומרשות
 כל הקהל הקדוש הזה השלם
 והתחיל התורה " יעלה יעלה יעלה

חתן תורה :

ועונן בקהל ואומרים יעלה יעלה יעלה

חתן תורה

יעלה חתן תורה לדאש כמו עלז א

אדם וחיה " אברחם ושדה " יצחק
 ורבקה " יעקב רחל ולאה " ושנים ע
 עשר שבטים עלו לראש " יעלה ה
 יעלה יעלה חתן תורה לראש :
 וקורין החתן תורה יעלה לכבוד ~~ה~~ ^נ
 ויעלה כהן רחל וצבא אשר יבנה החתן תורה
 להעלים ולהתחיל את התורה ועולה החת
 עם הסתת ואומרים פיוט זה :

פיוט לחת

בלי א גדול כאלהים עושה נפלאות
 לבדו " באמת אין שני לנגדו
 נורא הוא על כל אלהים " סימן טוב
 סימן טוב על ישראל ישועתינו ב
 יבא גואל :

גטה שמים בתבונה גם יסר ארץ
 בחכמה

בחכמה " תגלה אותה על בלימה " ל
 לחזות מפעולת אלהים " סימן טוב סימן
 טוב על ישראל

חק חק על פני המים " חק עולם בל
 יעברו ~~על~~ צור אומר ולא אמרו זהו
 מפני יראת אלהים :

סימן טוב סימן טוב על ישראל ישועתנו
 יבא גואל :

וקורא החת מן מעוטה אלהי קדם עד שופה
 וכפולן הפסוק האחרון וכלי עבוכ כלל מתחיל
 בפת שעתמה שהיה בידו לקרות מן בראשית
 ברא עד אשר ברא אלהי לעשות ואומר ברכה
 אחרונה ואחכ אומר בכה זו

ברכת החת^ה על אב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אֲשֶׁר בְּנִלְל אֲבוֹת בְּנִים מִיֵּל וּבַעֲבֹדָם

תּוֹרָה נִתַּן

בְּנִלְגְלֵי רַחֵם יְיָ נִגְלָה " כְּמִלְאֲכֵי צ

צִבְחָ אֲמֵי שְׁנַתָּן "

גְּבוּר גְּנָאִים אֱלוֹהֵי אֲדִיר " קָרָא ל

לְמֹשֶׁה לְקַבֵּל לַחֲזוֹת "

דְּבָרֵי אֵל חַי שִׁמְעָה הָאָרֶץ " ע

וְעַמּוּדֵיהָ יִתְפַּלְצֵנָּה "

חֲטָה שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ עַל כְּרוֹב " וַיִּדְא

עַל כְּנֵפֵי רַחֵם "

וַיִּצְאוּ דְבָרִים מִתּוֹךְ הָאֵשׁ " וַיִּתְחַזְקוּ

עַל לַחֲזוֹת חֲאֲבָן "

זְמִירוֹת אֲמֵרוֹת כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים " וְשׁוֹפֵר

תִּקַּע מִשְׁמֵי מְרוֹם "

חֲדָדָה לִבְשׁוֹכֵל בְּטֵן עֵשׂוֹ " כִּי

מִשְׁעוֹר יֵל זָרַח "

טַפְּשׁוּכֶם לִּי מִיָּד יְשׁוּעָתִי כִּי

מִפֶּתַח יַם הַחַיִּים

יָמִין יְיָ טַפַּח בַּלְחָוֹת " וְיָמִין מֹשֶׁה

טַפְּחִים בַּלְחָוֹת "

כִּי אֶנְדָּךְ הַלְחָוֹת שֶׁשָּׂה טַפְּחִים " טַפְּחִים

בַּלְחָוֹת בֵּין יָד לְיָד "

לְךָ מֹשֶׁה שָׂמַח בְּגִדְּךָ " כִּי אֵין כ

כְּמוֹה בְּכָל הַנְּבִיאִים "

מִי עָלָה בְּתוֹךְ הָעֵנָן " וְהוּא רָאָה

תְּמִצֵּת אֱלֹהֵינוּ "

נְשִׂיא נְשִׂיאִים הָיָה מֹשֶׁה רִבִּינוּ " אֵב

לְחֻכְמֵי רֵאשׁ לְנְבִיאִים "

סֵגֶר הַיּוֹם בְּתַפְלָתוֹ " וְעַל יְדֵי שְׁלוּחָיו

חֲרוֹן אַף הָשִׁיב "

עָנָה יְיָ וְאָמַר לְעַמּוֹ " אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִצֵּית עֲבָדִים

פֶּתַח כּוֹלֵם פִּיהֶם וְאָמְרוּ " יְיָ יִמְ" י

יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד "

צִעַק מֹשֶׁה צָעָקָה גְּדוּלָּה וּמָדָה בְּשַׁעַר

שֶׁאָמַר לוֹ עָלֶיהָ וּמֵאֵת בְּהָר "

קָרַע בְּגָדָיו וְהָרִים קוֹלוֹ " יְהוֹשֻׁעַ ע

שָׁמַר נָחַצ אֲנִי "

יָאָה מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הַמַּסְגָּח " נִחַלְתָּ

שְׁבָטִים עֹמְדֵת לַנְּגִדוֹ "

שֵׁם מִצֵּית עֲבָד יְיָ " מוֹל בֵּית

פְּעוֹר אֶסְפוּ אֱהִינֵנּוּ "

תַּפְלֵת מֹשֶׁה קָרַע רִקְיָע " וְגַם הָיָה

עֹמְדֵת לְיִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָתֶם

יְהוֹשֻׁעַ קָם אַחֲרַי מֵעַתָּה " וְגַם הָיָה

מִסֵּר תּוֹרָה לְזִקְנִים "

בְּרַח אֲתָה יְיָ אֲבוֹתֵנוּ בְּצַדִּיקִים וְנִתֵּן

תורה לעמו ישראל על ידי משה

רבינו : ואומר גם בפה זו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שהחיינו וקיימנו ורגיענו

לזמן הזה :

ואומר מי שבירך לה' ונודר לחיי כל הקהל

ומה עירבה לשמחתו ואומרים זה זכינו

להשלים לשלום

זכינו להשלים לשלום : זכינו

להשלים לשלום

ונזכה להתחיל ספר בראשית ברא

אלהים ולגומרו לשלום : זכינו

ונזכה להתחיל ספר ואלה שמורת בני

ישראל ולגומרו לשלום : זכינו

ונזכה להתחיל ויקרא א משה ולגומרו

לשלום : זכינו

ונזכה להתחיל ספר וידבר משה ולגומה
לשלום : זכינו להטלים

ונזכה להתחיל ספר אה הדברים אשר

דבר משה ולגומרו לשלום : זכינו

ונזכה להתחיל ספר בראשית ברא אהים

ואה שמות בני ישראל :

ויקרא א משה ..

וידבר יג אל משה :

אה הדברים אשר דבר משה :

ולגומרם לשלום : זכינו להטלים

אחי מרום יושב מרום .. שמו יג שלום

עושה במרומיו שלום הוא יעשה

עמנו שלום ויחינו ויזכנו כחיום הזה

בירושלים : זכינו להטלים

ומביאין את שלישי וקוהין בן למעטיר כמו

אתמול קרבן היום ואומרים קדש ומעטירין 3

שתינות יהושע ויהי אחיה מנתמטה יעד כפל
 אשר תלך ומחזיק הסת להיכל וקדש עד לעילא
 ומתפלגן תפלת מושפ כמו אתמול חמט ועמה
 כל שדר התפלה כמו אתמול חמט ומלגוין ה' חת
 לביתו בזמר והוא קורא לכל מי שירצה לשער

אלו

במנחה מביאין הסתן תורה לכה בזמר ואומרים
 זמירות ופיומים ומזמירין סת ומקדים עם חת
 ומתפלגים תפלת מנחה כמו אתמול ואומר ען

אתה מי קודם והשיאנו ועמה

התפלה

תם תם תם

לכה

עושה פלא במצרים עושה

פלא במצרים עושה פלא

במצרים כן עשה פלא

במצרים " " " " " "

במצרים אמרנו קול דודי הנה

זה בא " ובציון נאמר הנה

אחינו זה ה' שמה כלל

במצרים פסחת על הבתים

ובציון תפסח על הר הזיתים

במצרים שלחת אותות ומופתים

ובאדום תשלח תמרות עשן

ומופתים ה' שמה כלל

במצרים דכבת על עב קל

לכא " ובאדום תרכב על

עב קל ותבא " " " "

בַּמִּצְרַיִם שְׁלַחַת מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן
 וּבְצִיּוֹן תִּשְׁלַח נְגִיד וּלְבוּשׁ
 בְּדֵי אֲהִרֹן לְ עֲשֵׂי לֵבָן
 בַּמִּצְרַיִם הוֹשַׁעְתָּנוּ שׁוּבוּ
 וְרִמָּה וּבְצִיּוֹן תִּקְבְּצֵנוּ מֵעוֹלָם
 יִשְׁמַעֲךָ וְרִמָּה לְ

N^o del lote 1077

ex. libri Martini Invenit illi
a me creatio d'ing. l'xi
cunctis. et si notanda e. ad
libra x. d'ing. l'xi